

Radu Lucian Alexandru

Semne şi Revelaţii

COLECȚIA "NOUA VIAȚĂ"
CARTEA A OPTA

Colecţia
Noua Viaţă
cuprinde următoarele cărţi:

1. Manifestul Mişcării Trans-Religioase
2. Etica Armoniei
3. Mitul credinţei
4. Noua Ordine Religioasă
5. Practicile Spirituale ale Omului Universal
6. Iluminarea Fiinţei
7. Zetrianul – Calea Percepţiei Infinite

8. Semne şi Revelaţii

Denumiri alternative ale colecţiei formate din aceste 8 cărţi: Infineter Lex; Principiile Prime; Temelia Sanctuarului; Religia Oamenilor Liberi; Semnele Noilor Ere; Cartea Izvoarelor; Fundamentele TransReligiei.

Grafică: Radu Lucian Alexandru

E-mail: radu.lucian.alexandru@gmail.com
Id Messenger: radu_lucian_alexandru@yahoo.com
YouTube page: www.youtube.com/radulucianalexandru

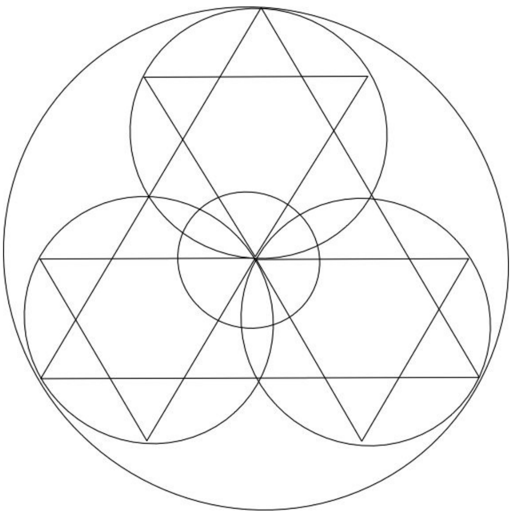
web1: http://radu-lucian-alexandru.blogspot.com
web2: http://semne-si-revelatii.blogspot.com

Puteţi descărca pentru lectură alte cărţi de acelaşi autor de aici:
http://www.scribd.com/Radu%20Lucian%20Alexandru

Editura G LINE
Cluj Napoca, 2009
tel. 0729-670.575

ISBN 978-973-88344-7-7

Semne şi Revelaţii

Radu Lucian Alexandru

Colecţia „Noua Viaţă” - cartea a opta

Cuprins

1. Fiinţa Trans-Religiei 8.1
2. Iubirea din Absolut 8.2
3. Revelaţia Întregului 8.3

4. Întâlnirea Adevărului cu Adevărul 8.7
5. Destinul Copilului Etern 8.8
6. Naşterea Idealurilor 8.9

7. Cele 10 Afirmaţii Eterne 8.10

8. Sfârşitul şi Începutul 8.12
9. Viziunea Florilor 8.13

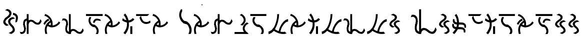
10. Vindecarea de V.C.D. 8.14
11. Mitul Omului Divin 8.17

12. Realizare medicală ştiinţifică şi auto - amăgire credincioasă 8.22
13. Sfârşitul „Zeilor-Peşti” 8.23
14. Înşelăciunea „divină” şi auto-amăgirea „spirituală” 8.26
15. Automobilul sacru 8.27

16. „Omul zeu” faţă în faţă cu Omul Liber 8.29

17. Manifestările Omului Atemporal – Naşterea Omului Trans-Religios 8.32
18. Înălţarea Sanctuarului Libertăţii 8.41

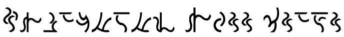

19. Răspunsuri către cel care întreabă 8.46
20. Bogat şi sărac 8.50

21. Semnele venirii Paradisului şi ale apropierii Nemuririi Beatifice 8.52
22. Învierea 8.54

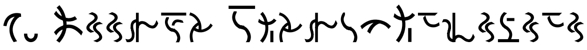
23. Începutul Noii Vieţi 8.54

24. Profeţiile Erelor 8.58
25. Cel aşteptat să vină – salvatorul personal 8.61

1. Fiinţa Trans-Religiei

1. Într-o perpetuă clipă a eternităţii Fiinţa Trans-Religiei s-a manifestat în câmpul perceptiv al Omului Liber şi s-a dezvăluit conştiinţei lui prin semne şi cuvinte şi mai ales prin ceea ce e dincolo de ele - prin ceea ce stă neclintit în el şi în infinit...:

2.- „Eu sunt Iubirea, Cunoaşterea şi Forţa,

3. Eu sunt Binele, Adevărul şi Frumosul,

4. Eu sunt Libertatea, Dreptatea şi Unitatea,

5. Eu sunt Absolutul!

6. Oricine le primeşte pe acestea în sufletul său pe mine mă primeşte, oricine le cinsteşte pe acestea pe mine mă cinsteşte, oricine crede în acestea în mine crede.

7. Eu sunt Cunoaşterea sub toate formele ei – oricine crede în ea şi o cercetează cu amănuntul pe mine mă cercetează – oricine crede în mine cercetează cu atenţie toate manifestările sale pe fiecare din cele 7 raze – oricine mă preţuieşte se îmbogăţeşte continuu cantitativ şi calitativ cu cât mai multă cunoaştere revelatoare specifică religiei şi ezoterismului, filozofiei şi psihologiei, ştiinţei şi artei, economiei şi politicii.

***

8. Eu sunt dorinţa arzândă de Absolut – oricine mă preţuieşte să studieze cu atenţie şi discernământ manifestările şi mecanismele religiilor existente, a celor care au fost şi a celor care vor fi – spre a desprinde din ele învăţăminte şi înţelepciune şi a discerne în ele adevăruri şi iluzii, cunoştinţe eliberatoare şi practici care înlănţuie spiritul – spre a şi le însuşi pe primele şi a le alunga din sine şi din societate pe cele de-al doilea.

9. Eu sunt Descoperirea Secretelor Iniţierii – oricine mă doreşte în sine va pătrunde cu curaj, dar şi cu multă prudenţă în universul aflat la limita realului, care este lumea societăţilor şi a cunoaşterii ezoterice născută de spiritul creativ al umanităţii în decursul existenţei sale magice.

10. Eu sunt Dragostea de Adevăr, oricine mă iubeşte să mă îmbrăţişeze cu drag în operele filozofice din toate culturile şi din toate timpurile – să se bucure împreună cu mine şi cu semenii săi de toate frumuseţile neasemuite ale conceptelor, ideilor şi raţionamentelor, plutind cu graţie în lumea ideatică şi observând forme şi fonduri care doar aici îşi întemeiază vieţuire şi de multe ori nicăieri altundeva.

11. În mine sunt Secretele Minţii – oricine vrea să le cunoască să-şi privească cu atenţie, discernământ mărit şi maximă sinceritate cu sine însăşi, propriul psihic şi să încerce să-i înţeleagă cât mai multe din manifestările şi mecanismele sale şi apoi să încerce să le stăpânească atât cât îi stă în putinţă şi pentru cât mai mult timp posibil - pentru a realiza astfel în sine Armonia şi manifestarea plenară a Vieţii sale Psihice.

12. Eu iubesc Societatea şi trăiesc în Armonie cu ea – oricine vrea să mi se alăture să privească şi să înţeleagă manifestările politice ale umanităţii şi apoi să se manifeste cu putere în istorie, societate, politică.

13. Eu iubesc Bunăstarea şi Armonia Economică – cei care îmi sunt asemeni să se apropie cu tenacitate de înţelegerea cât mai profundă a mecanismelor economice ale societăţii, pentru a le putea stăpâni manifestările uneori prea sălbatice şi a le pune apoi în slujba societăţii umane în întregul ei.

14. Eu sunt în Legea Universului.

15. Eu sunt în Fundamentul Lui.

16. Eu sunt în El şi el e în Mine – când studiaţi legile universului să ştiţi că pe voi vă studiaţi, când le cunoaşteţi pe acestea pe mine mă cunoaşteţi.

17. Când descoperiţi, inovaţi, creaţi, din Univers şi din Voi ies spre contemplare Minuni şi Mistere vechi şi noi, din El şi din Voi se naşte Ştiinţa – ea este gândul trupului universului – cine îl cunoaşte pe acesta cunoaşte gândul Întregului...

18. Eu sunt Creatorul prin excelenţă – eu sunt Poetul, Scriitorul, Actorul, Regizorul, Pictorul, Sculptorul, Arhitectul, Constructorul, Inventatorul... - şi toţi Creatorii mă cunosc în intimitatea lor ca atare şi eu mă manifest prin ei şi ei se manifestă prin mine – şi eu mă regăsesc în ei şi ei se regăsesc în Mine – împreună co-creatori ai uneia şi aceleaşi realităţi - Realitatea Noastră.

***

19. Veniţi dar la Pieptul meu toţi cei care Sunteţi, veniţi dar în braţele mele toţi cei care vreţi Să Fiţi – veniţi să ne prindem de mâini toţi cei care aţi fost, care sunteţi sau care veţi fi – împreună eu şi voi – împreună să ne regăsim extaziaţi în a Întregului Veşnică Îmbrăţişare.

20. Veniţi la mine toţi cei care vreţi să ştiţi Secrete – Baza de Date Universală vă aşteptă să-i exploraţi infinitele limite şi să navigaţi prin toată cunoaşterea care a fost, este şi va fi!

21. Plonjaţi în ea cu elan şi dacă este vreo întrebare la care să nu găsiţi acolo răspuns atunci veniţi la mine şi împreună vom găsi noi întrebări şi noi răspunsuri – infinite întrebări şi infinite răspunsuri.

22. Vom veghea împreună la propria voastră creştere, la propria voastră individualizare şi maturizare.

23. Vom păşii împreună prin cele 12 Porţi ale Noilor Ere şi ne vom bucura împreună de toate minunăţiile creaţiei noastre şi de toate minunile metaforice ale Întregului.

***

24. Vă chem deci cu sunet de tunet să fiţi co-creatori responsabili ai acestei realităţi şi a unor infinite altora.

25. Vă invit să o perfecţionaţi continuu şi să o desăvârşiţi.

26. Eu vă voi fi alături tot timpul, căci este a mea vrere să creşteţi mereu prin educaţie, cercetare şi creaţie continuă – este a mea vrere să vă purtaţi între voi ca fraţii, să priviţi orice fiinţă ca frate şi soră a voastră întru vieţuire şi să vă comportaţi ca atare faţă de ea.

***

27. Iată! Eu m-am arătat vouă - şi nu veţi mai putea uita niciodată acest lucru.

28. Iată! eu v-am arătat câteva din infinitele mele feţe, câteva din infinitele mele trupuri, câteva din infinitele mele nume – şi nu veţi mai putea spune de acum că nu le cunoaşteţi.

29. Iată! Eu am vorbit! Este vremea să o faceţi şi voi!

30. Iată! Eu am creat! Este acum timpul creaţiei voastre!

31. Iată! Eu am comunicat! Acum este momentul să vă deschideţi şi voi inimile şi minţile cu sinceritate unii faţă de alţii.

31. Iată! Cele câte trebuiau să se împlinească s-au împlinit.

32. Iată! O nouă viaţă s-a plasmat pe pământ şi în spaţiu şi a început să-şi arate roadele!

33. Iată un nou cer şi un nou pământ – este cerul şi pământul vostru, este Cerul şi Pământul pe care vi-l creaţi singuri şi nu mai puteţi blama pe nimeni dacă voi înşivă nu vi-l faceţi Paradis.

34. Iată, eu v-am deschis Porţile Transformării – haideţi, treceţi cu curaj prin ele!

35. Şi nu ezitaţi! – eu sunt Acolo şi Aici deopotrivă, Eu sunt peste Tot şi vă veghez fiecare pas!

36. Priviţi în interiorul vostru şi ascultaţi-vă cu atenţie Vocea Conştiinţei, ascultaţi cu atenţie şi discernământ mesajele Supra-conştientului care vi le transmite mereu prin emoţii - ascultaţi-le deci cu atenţie şi luaţi aminte la ele.

37. Priviţi deci Semnele pe care le-am pus în voi şi luaţi aminte la ele, priviţi semnele din afara voastră şi meditaţi asupra lor.

38. Înţelegeţi-le semnificaţiile din ce în ce mai adânci şi veţi înţelege că Întregul este în Noi şi Noi suntem în el – de-a pururi nedespărţiţi!”

2. Iubirea din Absolut

1. Omul Liber se trezi că simte ca şi cum s-ar desprinde de propriul trup tras de o mână graţioasă, îndemnându-l cu candoare să păşească din nou, în de pe acum, familiarul necunoscut.

2. Iată-l deci plutind uşor deasupra unei pajişti umbrită de valurile unui râuşor şi de cântecul paradisiac al păsărilor jucăuşe întru viaţă, prin copacii de pe malul său.

3. Mâna gingaşă abia simţită deveni acum un trup diafan care strălucea de bucurie şi voiciune.

4. Intuitiv ştiu că cea din faţa lui era Inspiraţia şi o salută cum se cuvine să-ţi saluţi cea mai bună prietenă, cum se cuvine să te întâmpini pe tine atunci când după oarecare timp de rătăcire te regăseşti în unitate din nou.

5. Ea îi zâmbi gingaşă şi îi chemă gândul să o urmeze:

6. Vino! îţi voi arăta acum cea mai mare dragoste din Conştiinţă!

7. Şi începură să se înalţe prin aerul vieţii, încet, în spirală, apropiindu-se de cerul – splendoare, radiind beatific în lumina infinitelor sale stele albăstri.

8. Apoi şi acestea se retraseră sfioase lăsând loc de manifestare întreagă Conştiinţei în Sine prin Sine ...

9. Şi iată că dintr-o dată în Conştiinţă apărură două Fiinţe – un El şi o Ea, jucându-se împreună absorbite frenetic în jocul existenţei...

10. Şi iată că din joaca lor se năşteau câmpuri de energie şi informaţie, atomi, electroni şi fotoni, molecule de gaze, lichide şi solide, planete, stele şi galaxii, fiinţe unicelulare şi multicelulare, plante, animale şi oameni - şi iată că toate aceste fiinţe, pe măsură ce veneau în existenţă, se prindeau şi ele frenetic în horă şi în joc alături de primele două fiinţe.

11. Şi aşa de bine se distrau şi aşa de bine se simţeau unele cu altele, încât erau foarte puţine acelea care observau cuplul al cărui dans era prezent când ele se născuseră în Câmpul Conştiinţei.

12. Văzând aceasta din poziţia sa de observator detaşat, Omul Liber începu să se apropie pentru a cunoaşte mai îndeaproape pe primii doi îndrăgostiţi ai existenţei.

13. Dar cum înainta el aşa prin mulţimea aceea imensă de forme şi mişcare fu cuprins şi el încetişor în frenezia mişcării existenţei şi era cât pe ce să uite ce vroia să facă.

14. Noroc că iată, cei doi s-au apropiat ei de el spre a-l saluta:

15.- Eu sunt Eternitatea, îi surâse una dintre fiinţe, având trăsături feminine în ochii subiectivi ai omului;

16.- Iar eu sunt Infinitul, îi zâmbi cealaltă fiinţă în timp ce îi strângea mâna cu fermitate, arătând în percepţia omului de această dată aspecte masculine;

17.- Tu eşti parte din noi iar noi suntem parte din tine..., continuară ei, în timp ce omul avea impresia că trupurile lor se contopesc şi îşi pierd contururile individuale, formând împreună un Întreg unic şi indivizibil;

18.- Iubirea noastră reciprocă cauzează continu întreaga lume sub forme asemănătoare nouă, adică infinite şi eterne.

19.- Extraordinar! exclamă Omul – dacă nu vă

întâlneaţi adio lume, adio univers! – toate acestea nu ar mai fi existat!

20.- Mă rog, nu e chiar aşa, îi glăsui Eternitatea – Întregul ar fi găsit oricum o cale de manifestare, cu sau fără de noi.

21. - Da poate! dar a făcut-o prin voi - iată cuplul primordial!

Ce minunat că vă întâlnesc – apropo, voi cum v-aţi întâlnit?

22.- Era inevitabil, îi răspunse Infinitul, vezi tu, încă de când am deschis prima dată ochii ne-am văzut reciproc şi nu este nici un moment în care privirile noastre să nu fie întrepătrunse.

23.- Noi ne întâlnim mereu, completă Eternitatea, în fiecare secundă a prezentului, iar întâlnirea noastră este întotdeauna dragoste la prima vedere, şi contopirea noastră este mereu fecundă - din ea se naşte în fiecare clipă din nou şi din nou tot universul!

24. Şi după cum vezi, nu vorbim de o cauzalitate liniară – toate acestea se petrec într-o clipă, în fiecare clipă, clipă de clipă, dintotdeauna, pentru totdeauna.

25. Iar din când în când dorinţa noastră de contopire devine aşa de intensă încât devenim Una/Unul – şi atunci ne cufundăm regăsindu-ne în întregime în El/Ea - Întregul, Absolutul, Realitatea... - şi Ea/El se regăseşte cu bucurie în noi, deşi niciodată noi şi El/Ea nu suntem cu adevărat separaţi!

3. Revelaţia Întregului

1. Te salut cu bucurie Întregule, aici şi pretutindeni, acum şi întotdeauna – te salut în, prin şi dincolo de toate fiinţele, lucrurile, stările şi fenomenele.

2. Tu eşti Totul şi nu este nimic în afară de Tine!

3. Tu eşti Totul şi eşti pretutindeni!

***

4. Iată-mă aici în a ta prezenţă de nedespărţit - iată-mă: acum te văd aici şi acum, acolo şi atunci, peste tot…

5. Mă regăsesc în Tine precum Partea se regăseşte cu dragoste în Întreg, te regăsesc în mine precum Întregul se regăseşte cu bucurie fiinţială în fiecare parte a sa…

6. Tu nu exişti fără mine, eu nu exist fără tine...

7. Acum şi întotdeauna noi trăim unul în celălalt!

8. Ce-ai fi tu fără de mine, fără ei?

N-ai fi!

9. Ce-aş fi fără ei, fără tine?

N-aş fi!

10. Ce-ar fi ei fără mine, fără tine?

N-ar fi!

11. Suntem cu toţii uniţi la sânul Existenţei, suntem cu toţii actori jucăuşi în mişcare.

***

12. Cine sunt eu? Unde încep şi unde mă termin?

13. Până unde îmi ajunge sunetul, până unde îmi răzbate privirea, unde încep şi unde mi se termină gândurile?

14. Încep în Întreg şi mă termin în Întreg – limitele mele sunt limitele lui, limitele lui sunt limitele mele…

15. Unde voi pune hotar identităţii mele?

16. Încotro mă voi îndrepta cu privirea şi voi putea zice – cu aceea nu sunt legat, cu aceea nu sunt frate de sânge întru existenţă?

17. Pot eu exista fără Aer?

Nu este el atunci o parte naturală din mine, nu sunt eu o parte naturală din el?

18. Pot eu vieţui fără Apă?

Nu este ea atunci o extensie naturală a mea şi eu o extensie naturală a ei?

19. Pot eu fiinţa fără Pământ?

Nu este el una din rădăcinile mele?

Nu din el îmi vin multe din părţile mele?

Nu la sânul său cresc plantele care îmi devin hrană şi astfel nu este pământul o parte intimă din mine şi eu o parte intimă din el?

Nu suntem noi îmbrăţişaţi de la naştere?

***

20. Şi unde este marginea aerului şi a apei şi a pământului şi a luminii?

21. Acolo este şi marginea mea, căci toate acestea sunt parte intimă din mine, iar eu sunt parte intimă din ele.

22. Ele sunt parte a identităţii proprii deoarece eu fără ele nu pot exista – identitatea mea fiinţială le cuprinde pe toate acestea şi nu se poate manifesta ca atare fără de ele.

23. Dar unde voi pune hotar apei, aerului, pământului, luminii?

24. Nu sunt ele născute în Cosmos şi fac parte naturală din el? Identitatea lor nu este imposibil de dezlipit de a lui?

***

25. Unde îmi voi pune mie hotarele?

26. Şi unde voi pune hotarele Cosmosului?

27. Unde voi pune hotarele Întregului?

***

28. Care îţi este vorba Întregule?

29. Care îţi sunt semnele? Cum comunicăm noi amândoi?

Eşti tu fără de vorbă?

30. Cum să fii! Căci toată vorba câtă există, de la tine şi în tine se manifestă!

31. Eşti tu fără de semne ?

32. Cum ai putea fi când toate sunt în tine şi de la tine vin!

33. Iată: vorbele lor – ale tuturor fiinţelor cu glas – toate sunt vorbe ale tale spuse de tine prin ei, glăsuite de ei prin tine!

34. Iată: peste tot Semne – toate semnele

acestea infinite ale tuturor fiinţelor, lucrurilor, stărilor şi fenomenelor...

35. Şi toate îmi vorbesc în infinite feluri şi-mi dăruiesc infinite Mesaje, dacă stau să le privesc, dacă stau să le ascult, dacă stau să le ating!

36. Şi-mi aduc mesajele lor chiar dacă nu stau să fac acestea – căci eu sunt un receptor natural de Mesaje – al mesajelor Tale Întregule, al Mesajelor Lor – al tuturor fiinţelor şi stărilor, al Mesajelor mele…

37. Şi ca atare sunt un emiţător natural de mesaje (de vorbe, de gesturi, de semne, de acţiuni…) către Tine, către Ei, către Mine…

***

38. Unde voi pune limită Mesajului?

39. Pentru care dintre ele voi putea zice că nu vine de la Tine, sau că nu este pentru mine?

40. Pentru care dintre ele voi putea zice că nu este pentru Tine şi în Tine?

41. Nesfârşite voci ai tu Întregule! Nesfârşite sunt ale tale Semne şi ale tale Acţiuni!

42. Nesfârşit e fluxul informaţional care ne conectează pe noi doi încă de la naşterea noastră.

43. Noi trăim cu el şi în el – el este hrana noastră, el este viaţa noastră…

44. Şi poate un gând ar vrea să întrebe: care îţi sunt Vorbele Întregule, şi care îţi sunt Semnele?

45. Dar care nu sunt?

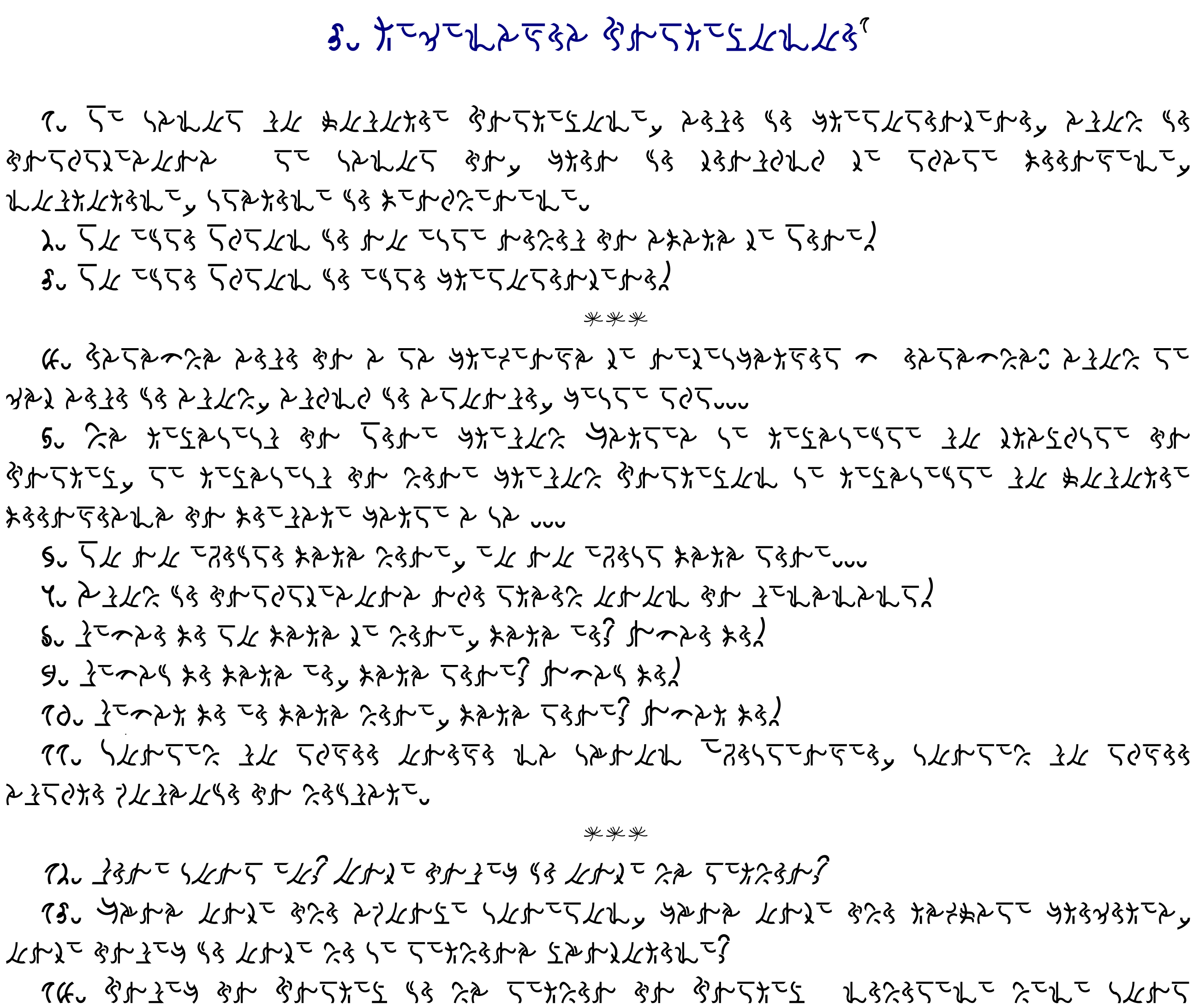
46. Este oare vreun Semn, vreo Vorbă sau vreun Mesaj care să nu izvorască, care să nu se nască, care să nu-şi aibă sursa completă în Întreg, în tot ceea ce el este?

47. Şi poate gândul acela mirat de răspuns ar întreba din nou: cum? Toate? Chiar Toate?

48. Da toate! Chiar Toate!

49. Nu este Întregul peste Tot? Nu este el pretutindeni?

50. Doar aceasta este identitatea sa cea mai intimă: că este Întregul, cel care le cuprinde pe Toate – şi nu este nimic în afară de el…

1 Textul cap. „3. Revelaţia Întregului” este scris cu caractere specifice Alfabetului Lisan (detaliat în cartea „Practicile Spirituale ale Omului Universal”, capitolul „Portaluri ale Forţei TransReligioase”, sub-capitolul „Alfabetul Raldre şi Alfabetul Lisan”).

[illegible]

***

[illegible]

***

[illegible]

***

[illegible]

***

4. Întâlnirea Adevărului cu Adevărul

1. În timpul acela al sfârşitului de primăvară se mişca agale prin umbra copacilor înfloriţi şi a florilor surâzânde spre soare, un om, un bărbat, o fiinţă regăsită în adevărul perceptiv direct al existenţei, al trăirii neintermediate a toate cele.

2. Şi chipul îi era senin şi vorba caldă şi gesturile imprevizibile la fel ca ideile şi faptele-i creatoare.

3. Era, acest om, mereu surprinzător la faptă şi gând pentru că nu era doar un purtător de adevăr perceptiv direct, ci şi un comunicator sincer (nedeformat, nemincinos atât faţă de sine cât şi faţă de ceilalţi) al lui şi pentru că era de asemena un creator al lui – al adevărului: din acţiunile, din cuvintele, din ideile şi raţionamentele sale apăreau mereu noi realităţi ce erau cu uşurinţă recunoscute de semenii săi ca fiind cu siguranţă binecuvântate de atingerea Adevărului!

Bărbatul acesta Adevărat păşea acum absorbit în Întreg pe străzile Oraşului Spaţial şi contempla cu bucurie mulţimea vioaie de fiinţe ce fremătau în sânul lui.

4. Şi iată-l că acum urcă nişte scări şi sună la o uşă – când aceasta se deschise, o muzică de petrecere îi îmbrăţişă viaţa.

Îi salută pe toţi fraţii şi surorile lisaniene cuprinse acolo în sărbătoarea vieţii şi se lăsă şi el să plutească în joc şi dans adânc de regăsire în unitate şi ritm, în vibraţie şi tonus, în adrenalină şi trăire deplin împlinită a marelui frumos al muzicii şi dansului.

5. Când se mai opri puţin din frenezia mişcării dansante, se aşeză pe un fotoliu şi respirând odată profund se întinse comod şi se regăsi din nou spontan în contemplare...

6. Şi atunci iată că în câmpul lui perceptiv începu să iasă mai mult în evidenţă (mai ales că acum mişcă mai mult capul spre stânga) o femeie, aflată acolo aievea, în deplinătatea Adevărului ei.

7. Îi zâmbi, ea îi surâse.

- Bărbatul Etern se recomandă el;
- Femeia Eternă, îi întinse ea mâna cu gingăşie.
- Încântat să te văd, aici şi acum!
- Plăcere frumoasă este şi din partea mea!

8. - Lasă-mă să ghicesc, zise ea, tu eşti un purtător de Adevăruri şi ai venit aici să te destăinui – semnele tale te recomandă ca atare!

- Sunt, recunoscu el, şi vru să-şi lase în vorbă Adevărurile...

9. Ea îl opri însă cu un semn:

- Lasă-mă să-ţi spun eu adevărurile tale, căci iată îmi apar clare ca lumina zilei!

- Te rog...

10.- Mai întâi se vede clar din a ta înfăţişare că eşti un Copil al Întregului, apoi în privirea ta se arată cu putere prezenţa Percepţiei Trans-Sistemice şi iată că pe întreaga-ţi faţă îţi strălucesc cu putere Idealurile Omului Universal...

- Trebuie să recunosc că limba ta adevăr grăieşte, dar te rog continuă şi îmi spune mai departe ce mai am a destăinui.

11.- E evident: vorbele, faptele şi formele cele mai armonioase pe care fiecare din Adevărurile ce le-am pomenit le pot manifesta acum în Societate şi în a noastră Frăţie Lisaniană!

12.- Te rog lasă-mă acum să-ţi spun şi eu nişte vorbe.

- Lasă-ţi gura slobodă şi cuvintele să danseze.

13.- Negreşit, Adevărurile sălăşluiesc şi în tine şi se vede bine că le cinsteşti cuprinzându-le în mod direct şi comunicându-le mai departe cu sinceritate...

14.– Dar te rog, dansezi?

EW îi întinse mâna şi cei doi se cuprinseră domol în dansul vieţii...

- Deci să continui: ochii tăi sunt o poartă deschisă spre sufletul lor şi lucirea lor e transparentă precum cristalul albastru...

15. Nu se vede în ei nici o umbră de întuneric care să-i întineze prin ipocrizie sau lipsă de sinceritate, de aceea lasă-mă să-ţi spun că viaţa ta este o binecuvântare nesfârşită pentru cei care îţi stau în preajmă!

16. Şi buzele acestea ce se regăsesc mereu îmbrăcate într-un veşmânt sau altul al Infinitului Adevăr, cu siguranţă dansează întotdeauna voioase în lumina lui...

Şi se vede din gesturile tale şi din a ta înfăţişare că Etica Armoniei îţi cuprinde gândul şi vorba şi fapta!...

17.- Te rog nu mai continua – de aici încolo vorbele noastre nu mai au nevoie de cuvinte, îl întrerupse EW, punându-i degetul pe buze, apoi strângându-l în braţe...

18. Şi valurile sonore îi purtau prin casă plutind şi inimile le tresăltau nebune în bucuria regăsirii unei noi unităţi...

Şi au plutit prin Dans, şi au plutit prin Sunet, şi au plutit prin Spaţiu şi Timp infinit...

Şi în timp ce pluteau, dansul lor se umplea de dezmierdări şi atingeri şi tresăriri inocente şi adânc jucăuşe...

19. Iar când muzica şi-a schimbat ritmul, iată-i că erau lângă uşa de intrare în grădină, aşa că au păşit întrânsa şi s-au aşezat pe o bancă, sub un salcâm semeţ, sub stele şi sub clar de lună...

Şi în timp ce stăteau alipiţi cu gingăşie, sorbindu-se reciproc din priviri, în tăcerea revelatoare a nopţii, iată vorbele lor găsiră iar prilej de dezlănţuire...

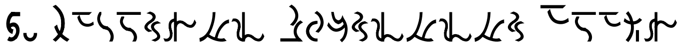
20. Şi astfel în vorbe şi în tăceri, în semne şi atingeri, în uniri şi temporare despărţiri, iată că trecu o vreme şi pe măsură ce vremea trecea, vorbele deveneau săruturi, tăcerile mângâieri,

semnele îmbrăţişări şi unirile atingeri...

Şi veniră apoi din nou în viaţă săruturi tandre şi înflăcărate, adânc pasionale, deşi uşor detaşate şi apoi din nou atingeri şi mângâieri şi în cele din urmă contopiri...

21. Contopiri între Adevăr şi Adevăr, între EM şi EW, răpiţi mereu în beatitudinea trăirii plenare a tuturor minunilor infinite, dăruite lor de Întregul Existenţial!

5. Destinul Copilului Etern

1. Omul se duse în faţa membrilor Familiei Eterne şi îi întrebă:

- Sunteţi voi eterni?

- Iubitul nostru frate, noi suntem cu siguranţă îmbrăţişaţi de eternitate!

2. Iată: vieţile noastre au ajuns la a atinge câteva milioane de ani de vieţuire şi cu siguranţă e foarte probabil să mai dureze câteva milioane de ani!

Aşa că da! Cu siguranţă eternitatea ne ţine companie!

3.- Dar noi, oamenii individuali, suntem noi eterni?

- Cu siguranţă sunteţi!

Cel puţin în măsura în care viaţa voastră se manifestă prin noi şi viaţa noastră curge prin fiecare dintre voi.

4. Cu siguranţă, voi nu răsăriţi din neant, ci din Arhetipul nostru Uman manifestat mai concret, ca femeie respectiv bărbat.

În acest Arhetip este cuprinsă toată viaţa noastră de până acum, toate capacităţile şi posibilităţile pe care noi le avem şi voi le manifestaţi individual prin fiinţa voastră!

5. Voi nu aţi putea exista aşa cum sunteţi dacă nu v-aţi naşte din Arhetipul nostru etern, din Sursa Fiinţială şi Informaţională comună a Întregii Umanităţi – aşa că manifestându-l prin voi pe acesta, cu siguranţă participaţi astfel la eternitatea lui!

6. Şi voi prin existenţa voastră individuală fiecare influenţaţi viaţa noastră eternă, influenţaţi această Sursă Fiinţială şi Informaţională Generic Umană modificând-o continuu şi făcând-o capabilă să se adapteze şi să trăiască mereu în armonie cu Întregul din care facem parte cu toţii!

7. Şi astfel fiecare din voi creaţi noi potenţe de manifestare a noastră şi eliminaţi din noi altele mai vechi.

Astfel voi participaţi la viaţa şi creaţia noastră continuă şi astfel sunteţi cu adevărat parte intimă din ea: de fapt partea cea mai intimă a ei!

8. Ceea ce voi realizaţi individual se dovedeşte de multe ori (mai ales în cazul creatorilor voştri) de foarte mare însemnătate pentru viaţa Fiinţei noastre Arhetipale, pentru supravieţuirea şi dezvoltarea Speciei Umane.

9. Şi astfel realizările voastre devin parte din noi, din Umanitate şi acei indivizi creatori dintre voi sunt astfel în apropierea eternităţii şi nemuririi noastre!

10. Codul Genetic al Speciei Umane condiţionează fiinţarea fiecărui individ uman şi astfel îl reprezintă simbolic pe el, Omul Arhetip, în fiecare din voi!

11. Copilul Etern sub formă masculină şi feminină, ca viitoare manifestare a Bărbatului respectiv a Femeii Eterne (arhetip) se naşte astfel mereu în câmpul vieţii fiecărei fiinţe umane individuale, suprapunându-se peste naşterea acesteia!

12. Naşterea unuia este naşterea celuilalt – pentru că aceste două realităţi (generalul şi individualul) se generează şi se întreţin reciproc în fiinţare!

13. Astfel înainte de fiecare naştere individuală specifică, Omul Atemporal se prezintă simbolic în faţa Femeii Eterne, văzută acum în calitatea ei de Mamă Eternă (/ „divină”/ arhetip...) şi îi zice:

14.- „Vei lăsa să vină prin tine în existenţă Copilul Etern şi îl vei lăsa apoi pe acesta să se împlinească în concret în viaţa acestui om care este conceput fizic în clipa aceasta!

15. Vei naşte un Copil şi el va fi Om înainte de toate şi dacă va lăsa să crească spiritul libertăţii şi al fraternităţii universale în el, el nu îşi va lepăda niciodată de la sine această calitate primară de om, care se va ridica astfel în faţa luminii conştiinţei sale ca venind întotdeauna înaintea oricăror altor determinări legate de limbă, rasă, sex...

16. Dacă acest Copil va deveni Om Liber sau va devenii animal-uman-de-pradă sau doar un biet animal-uman-prădat depinde în primul rând de tine: de mama lui!

Apoi depinde de tine societate umană în care se naşte, de tine familie în care va creşte, de tine tată şi mamă care îi ghidaţi primii paşi în viaţă!

17. Depinde de ce veţi stimula şi de ce veţi înhiba din posibilităţile lui de manifestare infinite!

18. Dar mai ales depinde de darurile cu care el va fi binecuvântat de Întreg şi de felul său unic de a Fii şi de a se folosi de acestea cu maxim de profit pentru sine şi pentru umanitate!”.

6. Naşterea Idealurilor

1. La început am tras puternic aer în piept şi am respirat pentru prima dată, cel puţin în această secvenţă de memorie.

2. Am întredeschis uşor ochişorii şi am fost spontan învăluit de Lumină din toate părţile, de o lumină puternică cum nu mai văzusem niciodată...

3. Era ceva de nedescris – şi am rămas uimit: alţii plâng când au această Viziune, dar nu eu - eu am rămas uimit – o uimire profundă, abisală în faţa căreia chiar şi strigătul, sau gestul, sau chiar şi plânsul s-au simţit ruşinate a o profana.

4. Din lumină s-au desprins forme, mişcări, culori, fiinţe o întreagă pleiadă de minuni…

5. Totul era un spectacol mirific, incredibil – ce mai - am rămas fără cuvinte…

6. Atâta Frumuseţe, trebuie să vă mărturisesc, nu mai văzusem până atunci – totul în jur era nou, absolut nou şi palpitant până la a-mi da fiori după fiori în pieptul care tresălta de bucurie la întâlnirea mult aşteptată cu aerul.

7. Se jucau împreună şi fremătau de fericire iar eu, eu eram copleşit…

8. Atunci s-a născut în mine spontan Frumosul…

9. Apoi am fost strâns în braţe şi am simţit căldura unui trup feminin pe care îl ştiam – era fostul meu trup – trupul iată acum al unei alte fiinţe, de care acum eram – nu ştiam exact în ce fel – dar era clar că eram despărţit.

10. Şi această fiinţă, fosta mea Fiinţă, actuala mea Mamă, emana spre mine un ceva nedefinit, inefabil, o căldură şi o emoţie protectoare, cum nu mai întâlnisem.

11. Acest alt eu al meu şi eu acest alt eu al ei ne-am strâns în braţe spre contopire şi eu am început să sărbătoresc ritualic prima noastră reîntâlnire prin a bea cu saţ din laptele ce-mi era oferit din sânii pe care îi îmbrăţişam.

12. Ea plângea uşor, de emoţie, pe când mă privea cu ochii ei gingaşi şi mă mângâia uşor pe creştet – se vedea în mine şi eu mă vedeam în ea …

13. În acele clipe am simţit spontan născându-se în mine cu putere Iubirea de Fiinţă...

14. Era şi este acea vibraţie, acel simţământ inefabil, acea beatitudine a contopirii fiinţiale care mă îndeamnă mereu să regăsesc în mine Fraternitatea Universală a tuturor manifestărilor întru existenţă.

15. Ritualul Primului Dar sfârşindu-se două braţe mai puternice ca ale ei m-au ridicat în aer şi o voce puternică m-a strâns la pieptul ei împărtăşindu-mi proaspăt descoperita iubire fiinţială.

16. Marele Eveniment al Naşterii Iubirii în mine încheindu-se am fost învelit şi pus alături într-un pătuţ, spre a mă odihnii puţin după atâtea evenimente extraordinare, care mi se întâmplau pentru simplul fapt că existam.

17. Am mai clipit de câteva ori după care am închis pleoapele spre a mă reîntoarce pentru un moment în liniştea inefabilă a Absolutului, a Întregului ce le cuprinde dintotdeauna pe toate cele...

18. După o vreme, revenit din braţele somnului, am început să simt un fel de gol în stomac şi m-am gândit ce bine ar fi dacă aş consuma iarăşi nişte nectar de la sânul mamei.

19. Şi exact în acele clipe a început să prindă rădăcini în mintea mea idea de Bine pe care ulterior am înţeles-o din ce în ce mai îndeaproape.

20. Am încercat deci să mă ridic şi să mă apropiu de ea – dar în zadar – îmi lipsea încă Forţa necesară în acest sens – m-am hotărât însă imediat că voi încerca iarăşi şi iarăşi până când se va dezvolta în mine această Forţă de abia născută.

21. Deocamdată însă aveam nevoie de ajutor aşa că mă gândii că Iubirea ce o descoperisem adineauri mă va ajuta şi încerca-i să o chem – problema era că mă exprimam cam alambicat iar vorbele îmi sunau mai degrabă ca nişte scâncete – dar se pare că chemarea mi-a fost auzită oricum.

22. Tata era lângă mine, veghind, şi intuindu-mi nevoile, Forţa lui o ajută pe a mea să realizeze ce-şi dorise.

23. Şi mă gândeam în timp ce-mi hrăneam trupul că trebuie ca şi Forţa mea să crească cât mai mult şi să o egaleze sau chiar să o întreacă pe a lui.

24. Doar nu putem să-i fiu o povară pentru totdeauna...

25. Era cazul să devin independent cât mai curând în acţiunile pe care vroiam să le întreprind.

26. Şi iată, mă gândii, că am ajuns să ştiu despre foame şi despre alinarea ei, despre Iubire şi Frumos, despre Forţă şi Bine.

27. Iată deci că s-a născut în mine şi Cunoaşterea, binecuvântată să fie ea acum şi pururea.

28. Era ea ce-i drept cam mică deocamdată, dar iată cum creştea neîncetat sub ochii mei şi ştiam deja încă de pe atunci că va ajunge foarte, foarte mare, chiar colosală, imensă chiar, şi mă bucuram – de fapt ştiam că ea va rămâne perpetuu deschisă spre infinit!

29. Iată-mă deci la pieptul Mamei înconjurat de braţele Tatălui, contemplând ceva nedefinit încă dar cu siguranţă extraordinar – era Unitatea…

30. O simţeam, o respiram, o auzeam – ea era cu siguranţă şi era acolo – pentru prima data – şi începui din nou să tresalt de fericire la gândul că şi ea va creşte cu timpul ajungând să cuprindă în braţele ei imense noi şi noi fiinţe, noi şi noi stări, infinite fiinţe şi infinite stări…

31. Gândul Imensităţii m-a obosit puţin, aşa că

aţipii din nou, pentru un moment de eternitate, în matca Sursei a Toate Cele.

32. Şi am început să visez: se făcea că mă pot mişca singur şi că merg spre Părinţii mei şi apoi îi strâng cu putere în braţe – ce bine e să ai Forţă şi să fii Liber în acţiune… apoi deschisei ochii – iată deci o altă minune se aprinse în inima mea – Libertatea!

33. Şi alături de ea strălucind stătea mulţumită şi Dreptatea – cel puţin în vis, iată dădusem înapoi din darurile ce l-am primit necondiţionat…

34. Şi iată aşa au trecut câteva din primele mele ore de viaţă în această existenţă şi iată aşa s-au născut de la sine în mine încă de la primele mele respiraţii şi mişcări cele 10 Inefabile Idealuri ale Omului Universal.

35. Şi ştiu că la fel vi s-a întâmplat şi vouă!

36. Cu toţii primim necondiţionat aceste 10 prime Daruri ale Existenţei, încă din prima noastră zi de viaţă – depinde doar de noi cât de mult le dezvoltăm şi cât de mult le îndemnăm să crească în inimile şi minţile noastre.

37. Eu cel puţin unul sunt etern bucuros de compania lor şi intenţionez pe cât îmi stă în putinţă să nu le împiedic manifestarea lor în mine şi prin mine în nici un fel, fie ea şi infinită – doar infinit la infinit trage şi etern cu etern se însoţeşte!...

7. Cele 10 Afirmaţii Eterne

0. Dragii mei fraţi întru fiinţare, iată care sunt cele 10 Afirmaţii Eterne ale oricărei vieţi regăsite beatific întru Ideal:

„1. *Iubesc* necondiţionat toate fiinţele!

Acţionez deci mereu spre a ajuta toate fiinţele să se armonizeze la un nivel superior.

2. Întotdeauna caut să *Cunosc* cât mai mult şi cât mai profund diferitele forme de manifestare a fenomenelor ce mă înconjoară (economice, politice, religioase, filozofice, artistice, ştiinţifice, psihologice) pentru a le putea astfel stăpâni mecanismele de manifestare în interesul meu şi al tuturor semenilor mei.

3. Caut mereu să-mi măresc *Puterea şi Forţa de cunoaştere* (capacitatea de concentrare, de inovaţie, de creaţie, cantitatea de informaţii deţinute etc.) şi *de acţiune* - prin creşterea controlului pe care îl deţin asupra desfăşurării fenomenelor economice, politice, religioase, artistice etc. cu care intru în contact.

4. În acţiunile mele caut să fac doar *Binele* – doar ceea ce duce la o armonizare mai deplină a mea şi celorlalte fiinţe.

Caut deci să manifest mereu prin mine Idealurile şi Legile lor, Porţile Noilor Ere şi Cheile lor, Razele Cunoaşterii Universale, Sursele Fericirii şi Etica Armoniei, Ţelurile şi Faptele Omului Liber.

Sunt atent mereu să evit a cădea vreodată în capcana:

- orgoliului (mândriei, vanităţii, dispreţului etc.),
- a mâniei (agitaţiei, neliniştii, stresului etc.),
- a fricii de orice fel (de cunoaştere, exprimare liberă şi creativă, de asumare a responsabilităţii directe pentru bunul mers al societăţii etc.),
- a tristeţii (auto-compătimirii, ataşamentelor, obsesiilor etc.),
- a lenii (plictiselii, lipsei de scop etc.),
- a lăcomiei (cu cele două extreme ale ei - zgârcenia şi risipa)
- şi a desfrâului (lipsei de sinceritate, lipsei asumării unei responsabilităţi în legătură cu perpetuarea speciei etc.).

***

5. Întotdeauna spun doar *Adevărul* pe cât îmi este cunoscut şi las *Sinceritatea* să se manifeste nemijlocit prin mine faţă de toţi fraţii mei de pretutindeni.

6. Fiinţa mea creează continuu *Frumosul* conştientă fiind de necesitatea creaţiei continue îndreptate înspre susţinerea Armoniei şi înspre crearea de noi şi tot mai beatifice spaţii de joacă pentru toate Fiinţele din Întreg.

7. Sufletul meu caută continuu să fie cât mai independent, mai responsabil şi să-şi atingă şi apoi să-şi menţină maturitatea psihică (religioasă, filozofică, psihologică, politică, economică, ştiinţifică şi tehnică şi artistică) deoarece ştie că doar astfel îşi poate mării şi manifesta *Libertatea*.

8. Întotdeauna acţionez prompt, cu discernământ şi responsabilitate, pentru a-mi păstra şi a-mi dezvolta armonia sistemelor fiinţei proprii şi a sistemelor sociale şi naturale cu care intru în contact – astfel înţeleg să manifest necontenit prin mine spiritul de *Dreptate*.

9. Conştientizez cu fiecare clipă care trece în Eternitate din ce în ce mai profund *Unitatea* mea de esenţă cu toate Fiinţele - le simt pe toate ca fraţi ai mei şi simt de asemenea unitatea mea indivizibilă cu Întregul, cu toată viaţa ce palpită în Eternitate şi în Infinit.

10. Prin tot ceea ce fac caut deci să mă *Perfecţionez* şi să mă *Desăvârşesc* continuu în Iubire, Cunoaştere şi Forţă, în Bine, Adevăr şi Frumos, în Libertate, Dreptate şi Unitate.

Astfel înţeleg să mă regăsesc continuu în *Absolut* dintru Început până întru Sfârşit!

Fie ca astfel Întregul să-mi binecuvânteze de-a pururi paşii!”...

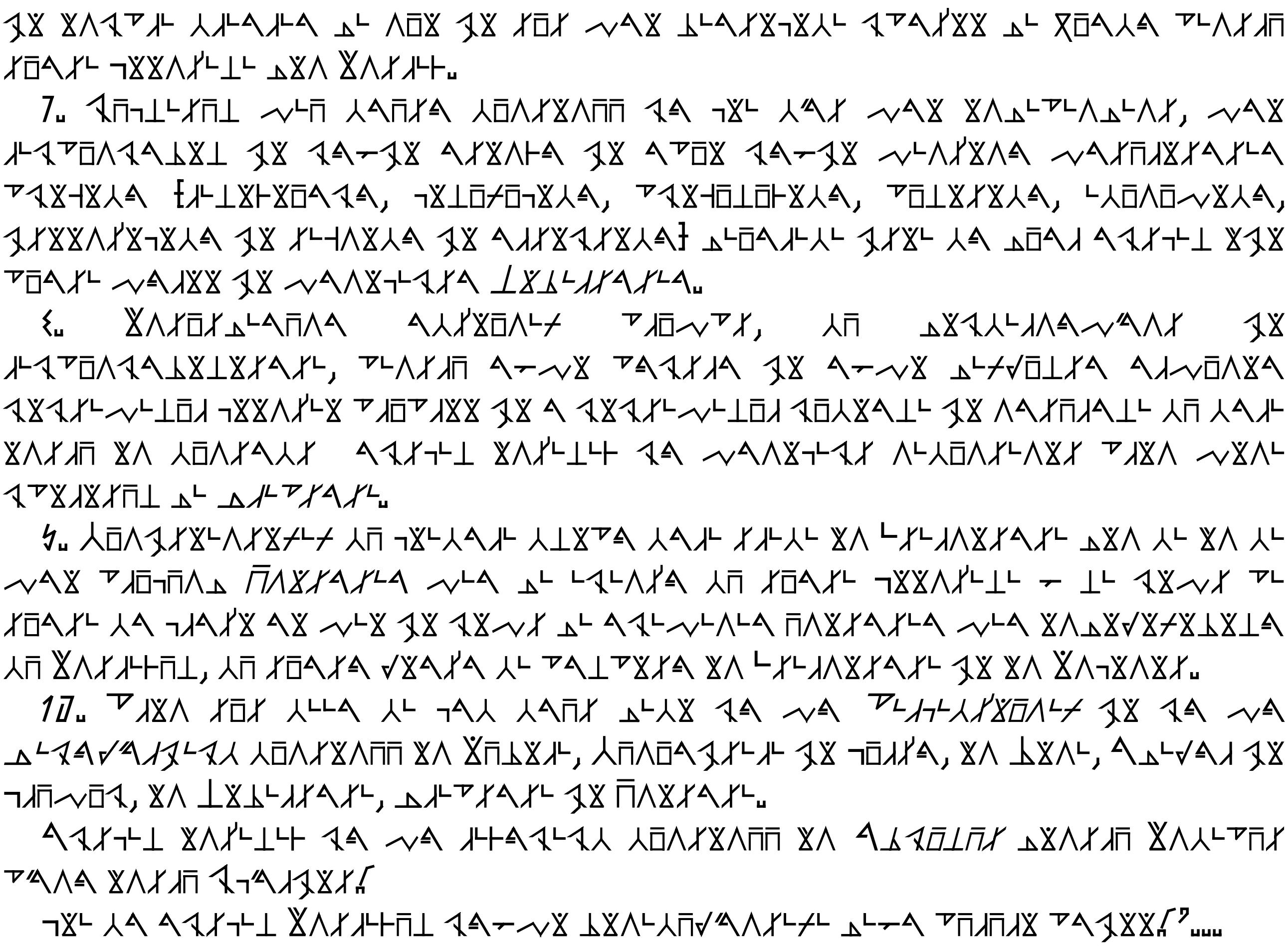
[illegible][1]

[illegible]

△△△

[illegible]

1 Urmează textul cap. „7. Cele 10 Afirmaţii Eterne” scris cu caractere specifice Alfabetului Raldre (detaliat în cartea „Practicile Spirituale ale Omului Universal”, capitolul „Portaluri ale Forţei TransReligioase”, sub-capitolul „Alfabetul Raldre şi Alfabetul Lisan”).

8. Sfârşitul şi Începutul

1. Tată, întrebă Copilul, tot felul de oameni înfricoşători zbiară şi urlă pe ici şi pe colo că va veni sfârşitul lumii!

Ce e cu aceştii nebuni, ce urmăresc ei, ce este cu acest sfârşit?

2.- Dragul de tine! Te-au speriat zebzeticii aceştia cu urletele lor dramatice?

- Un pic da, să ştii!

3.- Ia vino tu la Tata în braţe!

Aşa: acum închide ochii şi spune-mi ce vezi!

- Nu mai văd nimic că am închis ochii!

4. Bine, stai puţin aşa şi apoi deschide din nou ochii!

Copilul stătu cu ochi închişi o vreme apoi îi deschise din nou – atunci Tatăl îi spuse:

- Fiule ascultă: când ai închis ochii percepţiei clare acesta a fost sfârşitul ei!

Când i-ai deschis din nou ea a început din nou pentru tine!

5.- Astfel tu ai putut să vezi că Sfârşitul a fost şi a trecut şi vei vedea că va venii din nou şi iarăşi va trece!

- Acum du-te că e târziu şi te pune în pat, mai vorbim dimineaţă!

6. Copilul se puse în pat şi închise ochii şi iată că sfârşitul percepţiei clare veni din nou pentru el aşa cum îi spuse Tatăl, dar chiar dacă el închise pleoapele, percepţii mai slabe, mai estompate: gânduri şi imagini încă îi mai brăzdau prin minte din când în când...

7. Dar în curând şi ele au dispărut şi acum el dormea dus... şi nu a mai ştiut de sine până dimineaţă!

8. Când se trezi Tatăl era lângă pat:

- Astă noapte Fiule tu ai văzut sfârşitul şi al percepţiei clare şi al celei estompate, şi al văzului şi al gândului...

9. Dar iată:

- Sfârşitul a fost şi a trecut şi iată: va veni din nou şi iarăşi va trece!...

9. Viziunea Florilor

1. Era înspre amiaza unei zile din timpul etern când el, Adolescentul, îşi opri temporar paşii călătoriei sale întru infinitul conştiinţei, într-o grădină mirifică de flori manifestată acum şi în cuprinsul realităţii spaţio-temporale.

2. Erau în această grădină mii şi zeci de mii de flori dintre cele mai felurite, mai frumoase şi mai strălucitoare.

3. Mii şi zeci de mii de nuanţe de culori luceau aruncând în aer mireasme dintre cele mai ameţitoare îmbiind cu nectarul lor insecte, animale şi oameni şi poftindu-le să-şi îndulcească simţurile cu frumuseţile existenţei lor.

4. Şi cum stătea Adolescentul contemplând aceste infinite manifestări ale frumosului şi sorbind în nările sale parfumurile fără număr ale florilor şi arborilor şi tuturor plantelor acestei grădini parcă ireale avu revelaţia, până în adâncul inimii simţită, a faptului că această diversitate a frumosului grădinii e similară cu diversitatea culturilor şi civilizaţiilor umane întinse în existenţă în timp şi spaţiu atunci sau acum, aici sau acolo.

5. Se uita el deci în extaz la acest spectacol floral şi parcă vedea aievea în fiecare floare, în fiecare plantă, în fiecare copac, o manifestare a vreunei culturi, a vreunei civilizaţii, a vreunui Om Model...

6. Parcă vedea aievea plutind în ambianţa plină de culoare şi de infinite mirifice forme a fiecărei flori o operă de creaţie umană sau naturală ce s-a desprins din solul lumii întru manifestare.

7. Parcă îi vedea plutind pe aceste flori prin aceste lumi ale frumosului pe marii vizionari ce au schimbat în bine destinele umanităţii: pe marii inventatori şi oameni de ştiinţă, pe marii oameni politici, pe marii gânditori...

8. Erau parcă acolo armonios integrate în spectacolul graţios al florilor uşor unduind în suflul unei adieri de primăvară infinitele creaţii ale acestor Oameni Model şi ale umanităţii în ansamblul ei: şcoli şi universităţi, locuinţe dintre cele mai felurite, temple şi sanctuare, zigurate şi piramide, mijloace de transport pe apă, pe uscat, prin aer, prin spaţiu, incredibile maşini şi dispozitive de comunicare şi de vizionare a informaţiei şi infinite alte minunate manifestări ale spiritului veşnic creativ al omului (unelte din cele mai felurite, veşminte minunate, bijuterii, mobilier, etc.).

9. Toate parcă pluteau aievea pe flori şi în jurul lor pe tot cuprinsul Grădinii, într-o explozie nemaivăzută de culori, lumini şi umbre, într-o viziune mirifică a întregii Culturi a Umanităţii.

10. Privea, deci Cel Liber toate acestea, sorbind în extaz această Mare Viziune a minţii sale, care iată se extinse, cum se cade natural unuia aflat în Libertate, asupra tuturor manifestărilor culturale şi civilizatorice (ştiinţifice, religioase şi ezoterice, artistice, filozofice şi psihologice, politice şi economice) ale societăţii umane.

11. Şi iată că acum au apărut în jurul său şi alţi oameni, bărbaţi şi femei, copii şi bătrâni, de toate rasele, naţionalităţile şi etniile şi iată cum se bucurau şi ei cu sinceritate de comuniunea reciprocă, de diversitatea şi de unicitatea fiecăruia.

12. Şi iată o mare Fraternitate se formase şi se manifesta în marele freamăt al existenţei jucăuşe a tuturor celor din Grădină, care acum se bucurau cu toţii de toate minunile creaţiei manifestate în aceste mirifice Flori ale Creaţiei şi ale Creatorilor - tresăltând nespus la vederea luminii lor – într-atât încât Spiritul Creaţiei cobora, iată în fiecare din ei şi astfel noi şi noi creaţii se iveau necontenit în Grădină şi noi şi noi miracole încântau ochii tuturor celor care s-au deschis educaţiei, cercetării şi creaţiei continue, tuturor celor care au lăsat să strălucească în ei şi prin ei beatifica Viziune a Florilor.

13. Ce bucurie, ce beatitudine, ce încântare neţărmurită, ce frumuseţe fără de seamăn!

14. O astfel de viziune nu poate fi descrisă în cuvinte, ea trebuie trăită direct, de fiecare fiu al creaţiei...

15. Trăieşte-o deci aievea, drag frate în manifestare, prin deschiderea infinită creată de Zetrian spre Idealuri, Porţi, Fapte şi Raze!

16. Fii în Întreg şi lasă-l şi pe El să fie prin Tine!

10. Vindecarea de V.C.D.

1. Cu siguranţă fraţilor eu mi-am găsit naşterea în câmpul perceptiv existenţial într-o perioadă de mari frământări sociale.

2. Este o vreme când „zeii”-tirani şi „zeii”-escroci (mai ales aceştia din urmă) stăpânesc cu cruzime rasa umană târând-o şi menţinând-o în sclavie psihică şi fizică, îndobitocind-o prin menţinere forţată în ignoranţă, în ascultare necondiţionată.

3. E iarăşi adevărat că aceşti „zei” nu sunt altceva decât uneltele perfide ale unor oameni-animale-de-pradă care au văzut slăbiciunile, naivitatea şi lipsa de organizare a societăţii în ceea ce priveşte domeniul „religios-spiritual” şi au profitat de acestea pentru a lansa în psihicul social viruşi psihici de tipul vreunei credinţe dogmatice (V.C.D.) specifice.

4. Aceştia odată ce intră şi sunt rulaţi de vreun psihic naiv şi ignorant în ceea ce priveşte pericolele de contaminare pe care le prezintă domeniul religios, încetul cu încetul dezafectează discernământul propriu al celui contaminat dând astfel posibilitatea celor care menţin expansiunea virusului să controleze psihicele celor infectaţi cu V.C.D....

5. Sărmanii de ei devin astfel doar nişte zombii, nişte trupuri conduse de alţii, nişte roboţi a căror acţiuni sunt dictate din afara lor de iniţiatorii şi menţinătorii expansiunii virusale.

6. Aceasta este negreşit o vreme a suferinţei şi agoniei psihice a celor afectaţi de virusul-credinţei-dogmatice (V.C.D) şi a unor mari tulburări sociale provocate de cei infestaţi: este o vreme a războaielor religioase, a persecuţiilor, a îngrădirii libertăţii de conştiinţă...

7. În aceste vremuri imediat după ce te naşti eşti infectat cu V.C.D de către proprii părinţi – care sunt purtători ai lui fără să fie conştienţi de asta, de către propria familie, de propriul neam...

8. În funcţie de puterea sistemului imunitar psihic propriu după ce eşti infectat cu V.C.D urmează o perioadă de luptă psihică intensă cu acest virus psihic (mai mult sau mai puţin conştientizată ca atare), luptă care are ca miză păstrarea controlului asupra psihicului propriu, asupra vorbelor şi acţiunilor proprii.

9. În cazul celor care sunt învinşi de virus (din păcate cazul celor mai mulţi) comanda psihicului propriu este preluată de creatorul şi/sau menţinătorii acelui virus (de C/M.V-işti) care apoi pot să facă cam tot ce vor ei cu trupul posedat (infectat).

10. Sunt foarte puţini aceia care instinctual ştiu să se injecteze cu cât mai multă cunoaştere despre modul de funcţionare a aspectelor religios-ezoterice şi astfel să reziste asaltului virusal de tip V.C.D. şi în cele din urmă să dezvolte imunitate la el.

11. Ei sunt cunoscuţi ca Oameni Liberi.

12. Eu sunt un astfel de om.

13. Am dezvoltat imunitate completă la V.C.D. în jurul vârstei de 20 de ani fiind astfel protejat de acţiunile animalice ale C/M.V-iştilor.

14. Şi da: am luptat şi lupt în continuare alături de ceilalţi fraţi ai mei, oameni liberi, pentru eradicarea completă a acestui flagel (cunoscut sub numele popular de credinţă dogmatică) din societatea umană, pentru eliberarea celor infectaţi cu V.C.D. din sclavia mentală (psihică) în care sunt ţinuţi de C/M.V-işti (tiranii-escroci-religioşi).

***

15. Noi cunoaştem antidotul acestui virus cumplit – „injectarea psihică” periodică cu puternice doze de cunoaştere a fenomenului religios şi de cunoaştere a legăturilor profunde pe care el le are cu fenomenele politice şi economice, filozofice şi psihologice.

16. Acest antidot e sigur şi verificat – majoritatea Oamenilor Liberi nu au avut norocul să se nască într-o familie de Oameni Liberi şi astfel să evite contaminarea cu V.C.D. încă din copilărie - astfel că au fost infestaţi cu boala credinţei dogmatice specifică vreunei religii dogmatice (şi pretinsă a avea origini ne-umane) sau alteia.

17. Dar au ştiut intuitiv sau au fost încurajaţi de alţi oameni liberi să-şi administreze antidotul menţionat mai sus şi astfel s-au vindecat complet.

***

18. Eram la vârsta adolescenţei când am realizat mai profund că ceea ce mi se spune de către familie şi societate în legătură cu domeniul religios dogmatic specific arealului geografic în care existam în aceea vreme, nu are coerenţă, este auto-contradictoriu şi în plus e infestat în exces cu tot felul de absurdităţi înfiorătoare şi grozăvii strigătoare la cer.

19. Totul arăta de parcă ar fi rămas în urma unor mari distrugeri provocate de o boală groaznică...

20. De fapt m-am gândit atunci că s-ar putea ca acea credinţă dogmatică să fie de fapt o boală psihică – era evident că prezenta toate simptomele specifice: incoerenţă, halucinaţii, prieteni imaginari, personalitate dublă, paranoia, comportamente compulsiv-obsesive...

21. Putea deci ca totul să fie rezultatul acţiunii unui virus psihic cu un program de distrugere şi sinucidere psihică înglobat în el.

22. „Atenţie la programul virusal religios!

23. Atenţie la comenzile repetate obsesiv de acesta: „leapădă-te de tine!”, „Tu trebuie să mori

ca să se nască un altul în tine!”, „Trebuie să laşi „zeul” (a se citi C/M.V-istu) să se manifeste prin tine (să preia controlul psihicului tău)! etc....”

24. „Atenţie la program! Atenţie la comenzi!...” mi-am zis şi am început să studiez cu atenţie programul virusal specific religiei dogmatice cu care eram infectat.

25. Acesta era lung şi greoi de parcurs şi mai ales am constatat că era foarte confuz cu excepţia unor propoziţii comenzi care erau clare, (deşi ne-explicitate) imperative (deşi nejustificate) şi se repetau necontenit.

26. Aici era cheia infectării cu V.C.D.: creezi confuzie şi o menţii prin susţinerea unor lucruri cât mai absurde cu putinţă – scopul e să slăbească cu timpul încrederea în capacităţile de discernământ ale psihicului atacat.

27. Mecanismul este de genul: „Nu înţelegi pentru că această cunoaştere te depăşeşte, pentru că nu ai o inteligenţă suficientă aşa că lasă-mă pe mine (C/M.V-istu) să-ţi explic!”

28. Dacă îl laşi să-ţi explice de fapt nu-ţi explică nimic ci te bagă şi mai mult în confuzie, în mod intenţionat, în timp ce îţi tot repetă frazele cheie hipnotice care să te aducă în cele din urmă sub controlul total al şarlatanului religios.

29. Fraţilor din parcurgerea textului acestor V.C.D.-uri îmi este evident că problema nu este în inteligenţa umană - problema este în acele texte: nu sunt de înţeles pentru că nu sunt de înţeles!

30. Aşa sunt gândite din start: să fie pline de confuzii, contradicţii şi absurdităţi!

31. Scopul: ameţirea psihicului atacat şi aducerea lui într-o stare de mare sugestibilitate în care să înghită fără comentarii frazele cheie, propoziţiile hipnotice, sugestiile comandă ale V.C.D.-ului specific.

32. Aceste texte „sacre” ale religiilor dogmatice sunt de fapt doar programe virusale specifice prin care se preia controlul asupra psihicului celui care le rulează (accesează) fără a avea protecţia unor „programe anti-virus psihice” specifice (de exemplu prin încredere maximă în capacităţile discriminatorii proprii şi respingerea imediată a afirmaţiilor evident contradictorii, confuze, absurde precum şi reperarea din timp a propoziţiilor comandă, a afirmaţiilor repetitive şi disecarea atentă a lor pentru a le înţelege mesajele subliminale pe care le implică; şi evident ne-expunerea pentru o perioadă prea îndelungată la atacul virusal).

33. Am privit deci în propriul psihic şi am văzut propoziţii şi comenzi „religioase”, directive „spirituale” şi scopuri „mântuitoare” care îmi erau dictate iarăşi şi iarăşi.

34. Şi în mod natural m-am întrebat: dar de ce în această direcţie şi nu în alta?

35. Dar de ce aşa şi nu altfel?

36. Şi pentru că cei care erau infectaţi cu V.C.D. nu puteau să-mi răspundă satisfăcător (clar, necontradictoriu, fără să înşire tot felul de absurdităţi etc.); pentru că cei care vegheau ca infecţia să se extindă nu ar fi avut nici un interes să-mi spună adevărul încercării de însclavizare psihică a mea şi în plus în marea lor majoritate erau şi ei infectaţi (dând răspunsuri incoerente, contradictorii şi repetând stereotipic şi robotic comenzile şi clişeele verbale cu care erau infectaţi prin copiere-xeroxare fără discernământ a programului standard al V.C.D.) m-am hotărât să studiez cu atenţie sursa primară a infectării virusale - cartea lor „sfântă”.

37. Dar ce am văzut acolo?

38. Citeam, analizam şi nu-mi venea să cred: ce atrocităţi barbare, ce fapte animalice, ce grozăvii inumane erau puse pe seama unor fiinţe chipurile supra-umane, a unor „zei”.

39. Citeam şi mă cutremuram: ameninţări cu moartea, cu suferinţe inimaginabile, cu boala, cu bătaia, cu chinurile „veşnice” (orice ar mai fi şi acestea), cu tot felul de obiecte de tortură născocite cu siguranţă doar de o minte extrem de grav bolnavă psihic, etc.

40. Citeam şi contradicţiile şi absurdităţile veneau pagină după pagină, în flux continuu...

41. Citeam şi mă cutremuram: aveam dreptate – era un virus psihic acolo:

- doar repetări stupide lipsite de sens a unor fraze stereotipe (lipsite de explicaţii şi argumentări) prin care sub o formă sau alta mi se sugera să renunţ la propria viaţă şi să las pe altcineva să mi-o conducă;
- doar exprimări confuze şi contradictorii, doar poveşti de adormit copii (a se citii conştiinţa şi discernământul propriu) sau de îngrozit copiii: cu tot felul de „bau-bau” care chipurile de abia aşteptă „să te mănânce” dacă nu predai controlul asupra vieţii proprii altuia!

42. Te şi întrebi dacă nu cumva într-un fel ciudat „bau-baul” şi acel „altul” care de abia aşteptă să te controleze nu au cumva vreo înţelegere perfidă... şi culmea e că chiar „au”.

43. „Bau-baul” e doar creaţia mentală perfidă a şarlatanului care de abia aşteptă să-ţi preia controlul asupra corpului pentru a-şi satisface astfel interesele lui meschine.

44. Citeam şi analizam cu atenţie şi discernământ sporit...

45. Şi iată că schemele virusale psihice de tipul V.C.D. îmi erau din ce în ce mai evidente: ele stăteau ascunse în spatele contradicţiilor, confuziei şi absurdităţilor care erau menite doar să distragă atenţia de la ele, pentru a se putea desfăşura şi implementa în voie în psihicului celui afectat...

46. Priveam trista realitate şi începeam să o înţeleg în profunzime: şarlatanii şi nebunii s-au îmbrăcat în piele de oaie, „în piele spirituală”!

47. Era evident că textul „sfânt” al acelei religii dogmatice era de fapt doar un program virusal psihic foarte eficace în tâmpirea psihică urmată de însclavizare mentală a celor ignoranţi şi naivi, a

celor care o parcurgeau fără a avea „antivirusul psihic” activat (care o parcurgeau fără spirit critic şi discernământ mărit, fără dorinţă sinceră de cunoaştere nelimitată, etc.)...

48. Era evident că ceea ce se numea credinţă dogmatică nu era altceva decât un virus psihic forte periculos, era evident că ceea ce se prezenta ca şi mijloc de „mântuire” era de fapt dor un cal troian care odată introdus în psihicul propriu îl distrugea şi îl înrobea mental.

49. Şi erau evidente raţionamentele greşite şi strategiile de atac pe care le folosea ca arme acest virus psihic:

- aşteptări false (că de exemplu prin simpla repetare tâmpă a unor fraze goale de conţinut, la infinit, să se obţină altceva decât tâmpirea psihică a nefericitului care a căzut pradă acestei practici înşelătoare...),
- speranţe neîntemeiate, naivităţi nejustificate (că oamenii „religioşi” nu mint niciodată, că ei ne vreau numai binele etc.),
- tactici de ameţire şi inducere voită în confuzie (prin susţinerea unor contradicţii, a unor absurdităţi, prin evitarea expunerii clare, coerente şi raţionale etc.) folosite pentru destabilizarea psihică a victimei, etc.

50. Şi m-am gândit că poate această virusare dogmatică e specifică doar religiei dogmatice (chipurile de origine neumană) în care crescusem şi pe care tocmai o studiasem în profunzime şi îi descoperisem putreziciunea şi nimicnicia.

51. Şi m-am apucat astfel să studiez şi cărţile „sfinte” ale celorlalte religii dogmatice care se manifestau în umanitate.

52. Dar ce îmi fu dat să descopăr după studii atente şi amănunţite?

53. Alte tâmpenii, alte confuzii, alte exprimări contradictorii, alte afirmaţii absurde, şi bineînţeles alte fraze comandă repetate la infinit (fără explicaţii şi justificări) care încercau să mă sugestioneze subconştient să mă sinucid psihic şi să las pe un altul în locul meu la conducerea psihicului propriu.

54. Am rămas înmărmurit - deci la aceasta „sunt bune” credinţele dogmatice – să fie suport pentru V.C.D., să-i permită acestuia să aibă acces în psihicul victimelor şi apoi să preia controlul asupra lor ducându-le într-o stare de sclavie psihică faţă de cei care au creat V.C.D.-ul respectiv şi/sau ajută la răspândirea lui.

55. E incredibil, dar probele sunt evidente şi de necontestat...

56. Umanitatea în majoritatea ei este ţinută în stare de sclavie mentală de către C/M.V -işti (creatorii/ menţinătorii virusului credinţei dogmatice) şi nici nu este conştientă de acest lucru...

57. De necrezut şi totuşi istoria ne arată că această mare pandemie psihică specifică V.C.D. este o realitate cutremurătoare în mersul existenţial al societăţii umane.

58. Ce e de făcut? Ce e de făcut?...

59. Îmi părea că situaţia e disperată – gradul de infectare cu V.C.D. e îngrozitor de mare, situaţia îmi părea scăpată de sub control...

60. Dar lucrurile nu sunt întotdeauna lăsate doar la îndemâna şarlatanilor şi escrocilor, a oamenilor-animale-de-pradă...

61. Mai sunt şi oameni-oameni, Oameni Liberi, oameni imuni la V.C.D. care sunt dispuşi să lupte pentru vindecarea celorlalţi confraţi umani ai lor de această boală cumplită a credinţei dogmatice.

62. Grupaţi în fronturi organizate de luptă noi Oamenii Liberi distribuim tuturor doritorilor Antidotul împotriva V.C.D. - aprofundarea cu maxim discernământ şi cu spirit critic constructiv a Cunoaşterii Universale pe fiecare din cele 7 Raze ele ei.

63. Şi deşi lupta este de abia la început noi suntem siguri de victorie (unul din aşii din mânecă, una din armele nostre invincibile este „Testul de acreditare a activităţii „zeilor” şi reprezentanţilor „oficiali” ai acestora”, cu cele 6 probe ale lui[1]).

64. Lupta fraţilor se dă deci între Oamenii Liberi şi oamenii-animale-de-pradă: primii încearcă să elibereze umanitatea din tiranie şi sclavie mentală, pe când cei din urmă luptă cu toate forţele să o înlănţuie mai puternic cu vicleşugurile lor perfide (să o infecteze şi mai profund cu V.C.D.).

65. Este o luptă între cei care iubesc libertatea şi luptă pentru a şi-o menţine şi mări şi cei care o urăsc, care doresc să o restrângă cât mai mult pentru „oiţele lor rătăcite” (pentru cei pe care i-au infectat în mod intenţionat cu V.C.D.), este o luptă între Oamenii Liberi şi cei care vor să înlănţuiască pe alţii.

66. Şi la mijloc stau clonele psihice „spirituale”, roboţii umani controlaţi de C/M.V -işti, infectaţii cu Virusul Credinţei Dogmatice - mulţi dintre ei în stadii foarte avansate de infectare şi aproape iremediabil pierduţi pentru umanitate şi pentru viaţă în libertate: ei plătesc cu amărăciune preţul pentru neatenţia, ignoranţa şi naivitatea care a permis V.C.D.-ului să-i infecteze în profunzime!”...[2]

1 Pentru o prezentare detaliată a acestui Test a se vedea cartea „Noua Ordine Religioasă”, cap. „16. Legea de reglementare a activităţii sociale a „zeilor”, „oamenilor-zei” şi a „purtătorilor de cuvânt oficiali” ai acestora”.

2 Pentru înţelegerea mai profundă a capcanelor credinţei dogmatice a se vedea şi cartea „Mitul credinţei”.

11. Mitul Omului Divin

1. Omul Model[1] e atât de rupt de lumea aceasta, e atât de altfel de marea masă (are cu totul alte valori, se comportă aproape cu totul altfel etc.) încât mulţimea încearcă să-şi explice acest lucru astfel:

„El nu e ca noi – el e altfel – el nu e om…”

2. Scuza de a nu urma Omul Model este crearea Mitului Omului Divin – această scuză e adusă mereu de către contemporanii şi urmaşii săi, de către cei cu care el a trăit şi pe care i-a îndemnat mereu să fie ca şi el.

3. Ei au încercat acest lucru, dar mai mult aşa „mânaţi de la spate”, fără prea multă hotărâre şi fermitate.

Au încercat deci şi au văzut că ei nu prea pot să fie ca el - deoarece într-adevăr Oamenii Model sunt rari şi se formează greu - cu fenomenal de multă muncă şi trudă:

- au văzut că el meditează ore întregi în mod continuu şi ei nu pot sta concentraţi nici măcar 10 minute;
- au văzut că el a citit şi citeşte enorm dar ei nu prea au atracţie spre lectură;
- au văzut că lui nu-i este frică să se confrunte cu noul fiind mereu spontan ca un copil şi adaptabil la împrejurări precum apa care instantaneu ia forma vasului în care este turnată – ei au însă frică şi din această cauză nu pot fi spontani…

***

4. Au văzut deci că nu e uşor să devii un Om Model şi s-au grăbit repede să renunţe.

5. Ce scuză au găsit pentru a renunţa?

6. Ei şi-au zis:

7.- „Omul acesta e altfel decât noi, şi fiindcă nu e ca noi nu avem cum să-l urmăm… el e altfel – doar el poate să gândească şi să facă ceea ce a gândit şi a făcut deoarece el e singurul altfel…

8. Ba mai mult, fiind altfel decât noi, care suntem cu toţii oameni, mai mult ca sigur că el nici măcar nu e om…

9. Dacă ar fi fost s-ar fi comportat ca şi noi, majoritatea (ca mine şi ca tine) - dar am văzut cu toţii că el pe toate le-a făcut pe dos…

10. Da, da, cu siguranţă nu e om!…

11. El e… e… e o Fiinţă Divină!… (chiar dacă arată ca şi noi, mănâncă ca şi noi, merge ca şi noi – cu siguranţă acestea sunt doar aspecte înşelătoare ale lui… da, da, mai mult ca sigur…)

12. Şi atunci cum să-l urmăm?

Cum să facem ce a făcut el?

Nu, cu siguranţă nu se poate!”

***

13. Care e însă părerea Omului Model despre aceste scuze ale lor?

14. Întotdeauna aceeaşi:

15. - „Fraţilor vedeţi şi voi - sunt un om ca şi voi – şi voi puteţi deveni ca şi mine - doar să renunţaţi la ignoranţa şi frica voastră la care şi eu am renunţat odată de mult.

16. Acum la început de Drum vă e mai greu să faceţi aceasta - la fel cum şi mie mi-a fost, când am început şi eu Drumul, dar încetul cu încetul cu răbdare şi perseverenţă, peste ani şi ani vă veţi desprinde puţin câte puţin de condiţionările negative în care sunteţi prinşi de societăţile tradiţionale în care aţi crescut şi v-aţi manifestat până acum şi atunci Armonia Întregului va fi pretutindeni cu voi.

17. Să ştiţi deci că nu sunt altfel decât voi, deşi după cum o ştiţi cu toţii sunt …

18. Da, aş putea zice că acum sunt altfel dar mai demult am fost la fel ca voi.

19. Da sunt altfel dar eu ştiu cum am ajuns aşa – eu ştiu ce am făcut pentru a deveni ceea ce sunt acum: am meditat profund şi îndelung asupra a tot ceea ce mă înconjoară, am căutat şi m-am împărtăşit din ştiinţa oamenilor înţelepţi în mod direct sau din scrierile lor...

20. Şi aşa am descoperit din secretele existenţei pe care acum vi le spun şi vouă, aşa am descoperit şi am hotărât să încarnez şi să manifest prin mine Idealurile pe care vă invit şi pe voi a le însufleţii, dacă doriţi a vă bucura necontenit inima şi mintea.

Aşa am descoperit Etica Străveche a Armoniei şi mi-am făcut din ea Lege (lucru pe care vi-l recomand şi vouă dacă vreţi să scăpaţi de suferinţă imediat ce ea apare şi astfel să trăiţi cât mai mult în Armonie).

21. Aşadar, eu ştiu cum am ajuns dintr-o fiinţă ca şi voi un Om Model şi mai ştiu că şi voi puteţi deveni Oameni Model dacă vă doriţi aceasta şi sunteţi dispuşi să munciţi pentru dorinţa voastră.

22.- Da Omule Model dar noi nu putem face ce ai făcut tu deoarece tu eşti altfel…

23.- Poate că sunt altfel dar nu sunt singurul – iată vă mai pot da cel puţin 1000 de exemple de oameni ca şi mine, cu toţii Fraţi Creatori de ai mei, fiecare formând o petală din Floarea Creatorilor ce stă în fruntea progresului umanităţii.

Cu toţii sunt ca şi mine Oameni Model care au creat şi au luptat necontenit pentru armonizarea superioară a societăţii şi indivizilor.

24. Iar dacă vă mai pot da atâtea exemple înseamnă că se poate şi că scuzele voastre sunt neîntemeiate.

25. La fel ca ceilalţi Oameni Model, Fraţi Creatori de ai mei eu vă arăt o Cale înspre Armonie dar nu pot păşi pe ea în locul vostru.

26. Acest efort doar voi îl puteţi face aşa că nu mai ezitaţi şi începeţi-vă transformarea în Fraţi Creatori.

1 Pentru detalii a se vedea şi cartea „Manifestul Mişcării Trans-Religioase”, cap. „15. Modelele Omului Universal”.

27. Renunţaţi deci la scuze şi păşiţi alături de mine în Armonie.

28. Vă e simplu să vă scuzaţi că nu o puteţi face deoarece a-ţi fi altfel decât mine dar ştim cu toţii că nu sunteţi altfel ci doar poate puţin mai leneşi şi mai fricoşi…

29. Cu toţii o ştiţi că chiar dacă eu acum sunt altfel decât voi (un Om Model şi un Frate Creator) înainte am fost la fel ca voi – unii dintre cunoscuţi chiar îmi spun:

- „Tu înainte erai altfel! Erai la fel ca noi – vorbeai şi te înţelegeam.

Acum parcă nu te mai înţelegem ce vorbeşti."

30. Iar eu le răspund: „Da înainte eram ca şi voi dar între timp m-am schimbat – ştiţi şi voi cu toţii că mintea noastră se schimbă neîncetat în funcţie de informaţiile pe care le acumulăm tot timpul (şi acest lucru este unul normal care ne permite să ne adaptăm la schimbare) – cu cât acumulăm mai mult şi le organizăm mai eficient cu atât ne schimbăm mai mult.

31. Iată deci: voi ca şi cantitate de informaţie şi ca organizare a ei aţi rămas, în mare, la fel ca atunci când eram ca şi voi, dar eu între timp am crescut.

32. Voi aţi rămas copii din punct de vedere psihic (chiar dacă fizic sunteţi maturi) iar eu m-am maturizat psihic.

33. Acum pe noi ne despart câţiva ani buni de studiu profund al Cunoaşterii de pe cele 7 Raze, câteva sute bune de cărţi citite, câteva mii de ore de meditaţie, câteva mii de pagini de jurnal scris, câteva mii de ore de audiţii şi discuţii deschise pe diferite aspecte ale existenţei cu oamenii altfel decât voi (cu cei asemănători mie).

34. Prin urmare noi suntem la fel în esenţa şi în potenţialităţile noastre dar nu suntem la fel în gradul de actualizare al lor.

35. De când eram la fel ca voi eu „am făcut înconjurul lumii de 10 ori", iar voi aţi rămas pe loc.

36. Iată de ce eu acum sunt altfel decât voi şi vă e greu să mă înţelegeţi – dar să ne lămurim – oricând şi voi vă puteţi apuca de studiu, de meditaţie, de scris, de discuţii profunde etc. şi puteţi peste un timp să ajungeţi ca şi mine.

37. Dacă şi voi vă apucaţi începând de acum să vă perfecţionaţi continuu, trecând printr-un proces de Maturizare Psihică, veţi ajunge cu siguranţă şi voi Oameni Model şi Fraţi Creatori ghidaţi în acţiunile voastre de Armonia Întregului şi de cele două lumini ale oricărui Frate Creator: Eternitatea şi Infinitul..."

38. Mă întorc deci iarăşi către voi şi vă spun: „Lăsaţi scuzele de-o parte! Nu veţi ajunge nicăieri cu ele … Ţinându-le în cârcă nu faceţi decât să bateţi pasul pe loc în mocirla suferinţei.

39. Renunţaţi deci la ele şi treceţi la fapte: faceţi necontenit acţiunile unui Frate Creator (educaţie, cercetare şi creaţie continuă) şi veţi deveni şi voi unul din ei.

40. Frăţia noastră a Creatorilor e de-a pururi deschisă să vă primească în rândurile ei – dar pentru aceasta trebuie să păşiţi pe Cărarea Perfecţionării Continue şi să creaţi mereu şi necondiţionat pentru binele umanităţii, să creaţi continuu unelte pentru armonizarea superioară a societăţii.

***

41. Veţi zice însă voi (ca nişte copii leneşi şi fricoşi ce sunteţi):

42.- Bine dar tu încă de când erai copil parcă erai altfel decât ceilalţi, parcă nu erai la fel ca noi…

43.- Scuze, scuze şi iar scuze – eram la fel ca voi doar o ştiţi bine – doar am copilărit alături de voi, am mers alături de voi la şcoală, ne-am jucat împreună.

44. Poate că eram mai puţin leneş şi mai puţin fricos decât voi dar şi voi eraţi la fel. Nu vă mai aduceţi aminte?

45. Lăsaţi deci lenea şi frica deoparte şi păşiţi pe drumul Fraţilor Creatori (pe drumul extinderii necontenite a sferei de cuprindere a conştiinţei prin studiu, meditaţie, jurnal, auto-analiză, discuţii profunde despre existenţă etc.) şi veţi vedea că în scurt timp veţi ajunge şi voi ca şi mine şi ca şi ceilalţi Fraţii Creatori ai mei – un Om Model.

46. Eu sunt convins de asta. Rămâne să vă mai convingeţi şi voi.

47. Dar să ştiţi că nu o veţi putea face dacă doar staţi şi vă plângeţi de milă găsind necontenit scuze pentru a nu fi ca şi mine.

48. Găsiţi mai bine încurajări în acest sens:

- citiţi sau căutaţi să luaţi contact direct cu lucrările tuturor Fraţilor mei Creatori de pretutindeni şi de oricând şi acest lucru vă va încuraja;
- meditaţi la viaţa voastră şi la diferitele aspecte ale existenţei în profunzime prin voi înşivă şi răspunsurile pe care le veţi găsi vă vor încuraja;
- faceţi zilnic paşi mici înspre încarnarea în voi a Idealurilor şi încetul cu încetul le veţi simţi tot mai mult puterea manifestându-se prin voi. Şi acest lucru vă va încuraja.

49. Dar pentru Binele Vostru, nu vă mai plângeţi de milă şi nu mai căutaţi scuze puerile pentru a rămâne în suferinţă şi ignoranţă.

50. Fraţii mei, eu nu sunt mai bun ca voi, nu sunt altfel decât voi – doar că am făcut alte lucruri decât cele pe care le faceţi voi în mod obişnuit şi astfel am cules şi culeg în continuare alte roade decât voi.

51. Faceţi deci şi voi faptele mele şi atunci negreşit veţi culege şi voi roadele pe care eu le culeg.

52. Fraţilor mei dragi oare chiar nu aveţi ceva mai bun de făcut decât să creaţi mituri despre mine cum că aş fi altfel decât voi pentru a avea astfel o scuză spre a nu mă urma?

53. Ruşine să vă fie!

54. Eu în locul vostru m-aş băga în pământ de ruşine şi aş trece la fapte.

55. Aş lăsa scuzele şi bârfa creatoare de mituri şi m-aş apuca să mă maturizez psihic şi să îmi asum în mod direct responsabilitatea pentru bunul mers al destinului propriu şi al societăţii în care mă manifest.

56. Fraţilor pentru a ajuta umanitatea ca şi condiţie indispensabilă pentru a trăi cu toţii în Armonie şi pace ca Fraţii (indiferent de culoarea pielii, sau naţia în care ne naştem, indiferent de

limba sau de credinţele particulare pe care ni le asumăm mai mult sau mai puţin conştient) nu se face ceea ce faceţi voi – creaţi scuze pentru a nu vă perfecţiona – ci se trece nemijlocit la fapte concrete.

57. Cum v-am mai spus acestea sunt Educaţie continuă, Cercetare continuă şi Creaţie continuă.

58. Cu siguranţă acestea sunt Porţile Erei Cosmice în care intrăm şi cu siguranţă Terra va fi o civilizaţie cosmică înfloritoare doar când veţi lăsa deoparte joaca infantilă, inconştientă (scuzele, plânsul de milă şi crearea bârfitoare de mituri justificatoare ale lenii şi fricii voastre) şi veţi trece la Joaca Conştientă şi Responsabilă specifică Fratelui Creator prin care veţi acţiona cu dăruire pentru perfecţionarea voastră şi a umanităţii.

***

59.- Da… dar noi nu putem să facem ce zici tu (veţi zice voi) – tu eşti altfel decât noi, tu ai un dar divin pe care noi nu îl avem, tu ai primit Harul, în tine a coborât Iluminarea, tu ai văzut şi ai vorbit cu Întregul – dar noi nu am primit nici Har, nici Iluminare şi nici nu am vorbit cu Întregul.

60.- Sunteţi de toată comedia… v-am mai spus: mai încetaţi odată cu scuzele!

Ştiţi cum sunteţi voi acum?

61. Vă voi da un exemplu – e ca şi cum un om munceşte un an întreg şi prin urmare toamna are recolte bogate de grâne, legume, nutreţuri şi toate cele.

62. Şi vine la el o mulţime căreia nu prea îi place să muncească ca să-i ceară de pomană de cele de ale gurii. 63. Dar el le spune:

64.- Bine fraţilor vă dau puţin fiecăruia că şi eu am primit la nevoie, dar dacă vreţi să aveţi la fel de mult ca şi mine nu mai cerşiţi de la unii şi de la alţii recolte gata făcute, muncite de ei, ci apucaţi-vă şi munciţi şi voi căci astfel la anul pe vremea aceasta veţi avea la fel de mult ca şi mine şi veţi vedea în plus că nu mică vă va fi bucuria muncii creatoare pe care veţi fi făcut-o.

65. Auzind acestea cerşetorii i-au zis Omului Muncitor:

66.- Ţie ţi-e uşor să vorbeşti acum, căci tu ai deja recoltele în hambar…

67- Da le am – dar credeţi că le am fără muncă?

Credeţi că eu nu am făcut nimic pentru a le obţine?

Că eu le-am obţinut prin „har divin”?

68. Dacă într-adevăr asta credeţi să ştiţi că sunteţi tare naivi şi inconştienţi, ceea ce nu cred.

69. Eu cred că mai degrabă voi căutaţi scuze puerile (pe care de altfel nici voi nu le credeţi) pentru a nu munci voi înşivă.

70. Fiţi dar sinceri cu voi şi recunoaşteţi că puteţi fi la fel ca şi mine – dar nu fără muncă!

71. M-aţi văzut că am arat şi nu puţin, că am discuit şi am semănat, m-aţi văzut la sapă şi la plivit buruieni.

72. Dar voi doar va-ţi uitat din depărtare şi nu aţi muncit ca mine, iar acum când vedeţi că am obţinut recolta veniţi numai cu mâna întinsă să primiţi pe de-a gata.

73. Mi-aţi văzut munca – am muncit zi şi noapte – acum îmi vedeţi şi rezultatul doar că vă e lene să munciţi şi astfel inventaţi tot felul de scuze stupide şi mituri nejustificate despre mine pentru a nu munci.

74. Şi să vă mai spun ceva: recoltele acestea nu sunt singurul meu câştig: am studiat ori de câte ori am avut ocazia - zi şi noapte – voi de altfel m-aţi văzut mereu citind şi meditând, studiind şi scriind şi ştiţi că astfel am dobândit şi o oarecare înţelepciune – iar dacă din produse vă mai pot da câte ceva (cât să nu muriţi de foame) apoi să ştiţi că înţelepciunea nu o puteţi dobândi decât singuri studiind ca şi mine în mod continuu”.

***

75. Acesta e deci exemplul cu Omul Harnic şi cu cerşetorii.

76. Sper că aţi luat aminte la el şi aţi înţeles că între cele două tipuri de oameni nu e o diferenţă de esenţă, ci doar una de acţiune – unii muncesc continuu pentru perfecţionarea lor, iar ceilalţi se ocupă cu bârfele; unii sunt harnici, iar pe ceilalţi îi mănâncă lenea; unii sunt curajoşi şi merg înaintea Schimbării, ceilalţi sunt paralizaţi de frică în ignoranţă şi suferinţă.

***

77.- Bine, bine veţi zice voi am înţeles exemplul tău, dar tu ai făcut Minuni, ai făcut lucruri pe care puţini sau nimeni înaintea ta nu le-a făcut – tu eşti altfel decât noi – nu te putem deci urma…

78.- Da mereu vă scuzaţi… Fraţii mei, ceea ce voi numiţi Minuni eu numesc Ştiinţă, ceea ce voi numiţi Altfel decât ceea ce faceţi voi în mod obişnuit eu numesc Muncă continuă de Auto-Educaţie, Cercetare şi Creaţie.

79. Acum, bineînţeles că e mult mai simplu pentru voi să îmi atribuiţi un cuvânt fără substanţă – cuvântul Miracol şi să mă faceţi altfel decât voi – Magic, pentru ca astfel să aveţi o scuză ca să nu vă Educaţi continuu întru Iubire, Cunoaştere şi Forţă; ca să nu Cercetaţi mereu Dreptatea, Libertatea şi Unitatea şi să nu Creaţi fără încetare Binele, Adevărul şi Frumosul.

80. Dar fraţilor nu vedeţi voi oare că astfel nu faceţi decât să vă ascundeţi după deget, să vă prelungiţi suferinţa şi agonia ce vă însoţesc ignoranţa?

81. E treaba voastră, însă vă repet iarăşi şi iarăşi: cu scuzele nu veţi ajunge nicăieri.

82. Vă rog deci să nu vă mai scuzaţi lenea, frica şi ignoranţa din voi că începeţi să deveniţi penibili.

***

83.- Bine Omule Model, ţie ţi-e uşor să vorbeşti că ţie îţi iasă vorbele ca unse din gură dar pe noi tot nu ne convingi cu una cu două: tu eşti altfel – tu ai făcut lucruri pe care noi nu le-am face – te-ai ridicat cu curaj împotriva răului din societate şi pe unde l-ai găsit ai luptat cu forţă împotriva lui – nouă ne-ar fi frică să facem aceasta.

84. - Ba aţi face şi voi la fel ca mine dacă aţi urma Drumul nostru al Fraţilor Creatori!

85. Şi să vă mai spun ceva: frica aceea de care vorbiţi v-o plătiţi cu vârf şi îndesat prin nelinişte, agitaţie, nesiguranţă şi suferinţă aşa că nu ştiu zău dacă merită să ţineţi aşa de mult la ea.

86. Această frică a voastră ca de altfel orice altă

frică vine din frica de Moarte, de Schimbare, de Transformare – dar ştiţi cu toţii că vă schimbaţi mereu zi de zi, oră de oră, minut de minut, clipă de clipă – Moartea şi Învierea vă este destinul perpetuu - atunci când veţi conştientiza în profunzime acest adevăr frica va dispare fără urmă din voi pentru că atunci vă veţi fi regăsit în Eternitate şi Infinit…

***

87.- Poate să fie aşa cum zici, dar apropo de înviere – tu ai murit şi ai înviat – vezi deci că tu eşti altfel decât noi şi deci noi nu putem fi ca şi tine.

88.- Da aşa este: am murit şi am înviat!

Şi nu o dată ci de milioane de ori – în fiecare oră, în fiecare minut, în fiecare secundă.

89. Eu mor şi înviu continuu cu fiecare respiraţie pe care o fac, cu fiecare gând pe care îl las să se joace în mine, cu fiecare senzaţie pe care o simt…

90. Eu mor şi înviu deci în fiecare clipă – şi vă voi spune un secret pe care îl ştiţi de altfel cu toţii – şi voi o faceţi la fel ca mine – doar că poate nu o conştientizaţi suficient de profund, deoarece schimbările produse de aceste morţi şi învieri sunt minore şi aproape insesizabile pentru voi – deoarece nu munciţi hotărât în direcţia perfecţionării voastre.

91. Este simplu pentru voi să ziceţi: „El e singurul care a murit şi a înviat, el e singurul nemuritor – deci nu e om muritor ca noi, deci nu îl putem urma!" - e simplu să vă scuzaţi!

92. Dar să ştiţi nu sunt singurul care a înviat – voi toţi o faceţi în fiecare minut al existenţei voastre doar că nu sunteţi suficient de conştienţi de aceasta.

93. Veţi spune: „Tu eşti altfel – tu ai murit pentru rău şi non-idealuri şi te-ai renăscut pentru Bine şi Idealuri."

94.- Da aşa este, dar până la această Moarte şi Înviere, până la acest moment de Iluminare, eu am parcurs un drum al Cunoaşterii – sau aţi uitat de el?

95. Am postit în raport cu prejudecăţile şi vechiul meu fel de a fii, am meditat la sensurile şi pârghiile existenţei, am studiat legile şi adevărurile Întregului, am discutat deschis şi sincer cu Întreaga Creaţie – pe acestea le-aţi uitat?

96. Nu le-aţi uitat, dar vă căutaţi scuze pentru lenea din voi.

97. Eu nu puteam învia la un nou fel de a fi, nu puteam să mă luminez în legătură cu unele dintre Resorturile Vieţii şi dintre Pârghiile Armoniei dacă nu făceam aceste munci.

98. Şi voi ştiţi aceasta fiindcă aţi trăit alături de mine – ani întregi am muncit şi nici acum nu mă opresc.

99. Voi însă ce aţi făcut şi ce faceţi în afară de a vă scuza iarăşi şi iarăşi lenea, frica şi ignoranţa din voi?

Mai nimic!

Şi atunci de ce vă mai miraţi că suferiţi?

Doar până şi voi ar trebui să ştiţi că ignoranţa şi prelungirea nejustificată a suferinţei, agitaţiilor şi neliniştilor voastre, merg mână în mână.

Să ţineţi minte aceasta!

100. Şi să ştiţi că dacă nu faceţi altceva decât să vă plângeţi de milă şi să vă scuzaţi de a vă asuma responsabilitatea pentru propria perfecţionare – nu mie îmi faceţi rău ci în primul rând vouă.

101. E ca şi cum aţi avea un spine în picior şi în loc să-l scoateţi v-aţi tot scuza că nu puteţi deoarece doar un om altfel decât voi (eventual vreun „zeu") ar putea face aceasta.

102. Mă rog. E prostia voastră şi durerea voastră. Şi scuzele voastre. E treaba voastră – doar ştiţi şi voi că prostia se plăteşte şi se plăteşte scump. Nu vă mai minunaţi, dar, că suferiţi – acesta e un destin de care văd că ţineţi cu dinţii.

103. Dar curaj fraţilor – lăsaţi scuzele şi treceţi la acţiune – scoateţi din voi spinul ignoranţei şi bucuraţi-vă de Armonie…

***

104. După cum văd pe chipurile voastre încă tot nu v-aţi convins să renunţaţi la scuze şi bârfe pe seama Oamenilor Model şi să treceţi la a acţiona concret pentru perfecţionarea voastră etică şi intelectuală – şi asta indiferent de faptul că v-am repetat acest îndemn de zeci de ori până acum…

105. Ştiu că vă e greu să scăpaţi de vechile obiceiuri dăunătoare armoniei voastre, de automatismele voastre negative – dar fraţilor vorbim aici de viaţa voastră, de binele vostru, de armonia voastră – cred că merită să faceţi un efort pentru a vi le obţine şi păstra pe acestea – nu credeţi?

106. Voi vă veţi uita oarecum aprobator la mine, veţi tăcea câteva secunde şi apoi probabil cei mai mulţi dintre voi din nou vă veţi scuza… (ei copii, copii – greu e să creşteţi…):

107.- Da, dar vezi… tu eşti Rege în Împărăţia Ta – tu ai deci o condiţie specială pe care noi nu o avem…

108.- Dragii mei fiecare dintre noi are o condiţie specială – fiecare dintre noi e Rege în propria lui Împărăţie Interioară dacă bineînţeles cu răbdare, atenţie mărită şi discernământ face ordine acolo – căci o ştiţi şi voi – dacă voi nu o faceţi, nimeni nu o poate face în locul vostru!

109. E necesar ca fiecare dintre noi să alungăm din împărăţia noastră interioară orgoliul, mânia, frica, tristeţea, lenea, lăcomia, desfrâul, dogmatismele, fanatismele, non-idealurile şi toate celelalte moduri de gândire care ne îndeamnă la acţiuni care duc la distrugerea armoniei noastre interioare şi exterioare.

110. Veţi zice voi:

- Mda… vorbeşti cu noi foarte răspicat şi aproape că nu mai avem scuze pentru lenea şi frica noastră şi astfel chiar va trebui să muncim şi noi pentru perfecţionarea armoniei din noi şi din afara noastră…

Dar uite: mai mult ca sigur că tu eşti altfel decât noi deoarece tu ai vorbit cu Întregul, tu şti care e voinţa lui, eşti Profetul lui venit cu mandat să ne arăţi Calea…

111. - Bla, Bla, Bla… Mă voi chiar nu mai încetaţi o dată cu scuzele acestea penibile?

112. Bineînţeles că vorbesc cu Întregul,

bineînţeles că acţionez pentru El – dar credeţi că e aşa de greu să faceţi şi voi acelaşi lucru ca şi mine?

113. Ce credeţi voi că vrea Întregul? Vrea distrugere, ură, ignoranţă, suferinţă, slăbiciune, minciună…?

114. Bineînţeles că nu! Până şi unii ca voi ştiu asta. Până şi voi ştiţi că Întregul vrea ceea ce vrea orice om cu scaun la cap: iubire, cunoaştere, forţă, bine, adevăr, frumos, libertate, dreptate, unitate şi perfecţionare continuă a oricărei fiinţe.

115. Cei care nu doresc acestea sunt nişte răufăcători şi ştiţi că sunt condamnaţi la distrugere şi suferinţă.

116. Cu Întregul este la fel: el nu poate dori non-idealurile pentru că astfel s-ar auto-distruge, el nu poate dori non-armonia pentru că astfel ar trăi în suferinţă etc.

117. Bineînţeles că am vorbit cu Întregul.

Dar ce? Credeţi că acest lucru e aşa de greu?

118. Dintre toate câte sunt, singurul care este alături de voi tot timpul este Întregul, deci cele mai multe ocazii de discuţii le aveţi cu El.

119. Atâta doar că voi sunteţi prea distraţi şi superficiali în privire încât nu mai vedeţi pădurea din cauza copacilor.

120. Crede-mă drag frate al meu: cel mai simplu lucru din lumea aceasta este să vorbeşti cu Întregul (deoarece El e tot timpul lângă tine şi nu pleacă niciodată de lângă tine – te ascultă întotdeauna răbdător şi cu bunăvoinţă şi îţi vorbeşte necontenit prin părţile lui), este să afli şi să faci voia Lui: voia noastră a tuturor Fiinţelor îndreptate spre Armonie Universală.

Tu eşti astfel mereu chemat de Întreg şi de Umanitate să respecţi şi să aplici necontenit în viaţa ta cele 10 Idealuri ale Omului Universal şi cele 4 Surse Majore ale Fericirii, să treci prin cele 12 Porţi ale Noilor Ere, să te perfecţionezi continuu în practicarea Eticii Armoniei, să-ţi măreşti necontenit Cunoaşterea pe cele 7 Raze ca şi condiţie esenţială pentru armonizarea ta superioară şi să practici mereu cele 10 Fapte ale Omului Liber cu privirea aţintită mereu spre cele 9 Ţeluri ale Mişcării TransReligioase[1].

***

121.- De unde puteţi şti că aceasta este voia Lui?

122. Simplu: observaţi că prin tot ceea ce este El, Întregul vă împinge în această direcţie – mai discret dar o face (prin propria voastră Voce a Conştiinţei, prin propriul vostru Supra-conştient care de fiecare dată când vă ridicaţi împotriva Armoniei Întregului vă transmite prompt semnale de suferinţă, nelinişte, agitaţie etc.).

123. Şi degeaba vă faceţi că nu vedeţi aceasta.

124. Degeaba vă minţiţi pe voi înşivă că voinţa Întregului ar fi ura, sau ignoranţa, sau slăbiciunea, sau imaturitatea, sau iresponsabilitatea etc.

125. Pe cine credeţi voi că păcăliţi?

126. Dragii mei fraţi şi surori, lăsaţi scuzele şi plângerile de milă şi treceţi la muncă – extindeţi-vă Cunoaşterea, Forţa, Iubirea, Sinceritatea, capacitatea de a crea Binele şi Frumosul pentru voi şi pentru ceilalţi, extindeţi-vă Libertatea de manifestare şi spiritul de Dreptate pentru a simţi astfel Unitatea intimă cu toate fiinţele şi vibraţia Absolutului în orice făptură.

***

127.- Omule Model, cuvintele tale grăiesc chemări acerbe în sufletele noastre şi uite că până la urmă ne-ai convins că tu nu eşti altfel decât noi şi că pe tine te putem urma – dar chiar dacă tu nu eşti altfel cu siguranţă alţi Oameni Model sunt – poate tu eşti om ca şi noi dar cu siguranţă alţi Oameni Model sunt fiinţe divine …

128.- Foarte puţin probabil... dar chiar să fie aşa cum ziceţi, dacă cineva vă spune: Omul Model X nu este om – el este o fiinţă divină, este un zeu, un demiurg, este fiu de zeu, este unicul Zeu, etc. – cu ce vă ajută spusele lui?

129. Cu ce vă ajută pe voi faptul că „el este” Ceea Ce Este?

130. Doar şi voi sunteţi Ceea Ce Sunteţi! (Doar atât! – nici mai mult nici mai puţin!).

131. Dacă el e Fiinţă Divină e treaba lui – şi dacă voi sunteţi oameni e treaba voastră.

132. Şi dacă El e Fiinţă Divină ce i se cuvine din partea voastră?

Bineînţeles că doar ceea ce binevoiţi voi să-i daţi – şi dacă voi doriţi să-i daţi ascultare – spuneţi-mi ce vă cere el să faceţi?

133. Nu vă cere să vă perfecţionaţi continuu? Nu vă cere să fiţi idealişti?

Nu vă cere să vă maturizaţi şi să vă asumaţi individual responsabilitatea pentru bunul mers al Întregului?

Nu vă cere oare să încarnaţi în voi Etica Armoniei?

134. Dacă nu vă cere acestea ci lucruri contrare lor, înseamnă că el vrea ca voi să suferiţi, că vrea ca voi să fiţi pentru el simplii sclavi şi atunci nu merită preţuirea voastră, ci dimpotrivă oprobriul vostru...

135. Iar dacă vă cere toate acestea înseamnă că el ştie că voi le puteţi face altfel ar fi un nonsens să vi le ceară.

136. Şi dacă le puteţi face şi nu le faceţi înseamnă că sunteţi nişte ipocriţi – pe de o parte ziceţi că doriţi să-i daţi ascultate pe de alta nu faceţi nimic din ce zice el.

137. Dragii mei ipocriţi chiar dacă el e Fiinţă Divină voi tot îi sunteţi datori Întregului cu perfecţionarea şi cu respectarea Armoniei sale – de altfel asta vă spune şi „el” (Întregul) dacă binevoiţi să-i daţi ascultate cu adevărat – şi nu doar să vă prefaceţi că o faceţi.

138. Dragii mei Fraţi şi Surori dacă binevoiţi luaţi deci aminte la cuvintele ce vi le-am spus şi urmaţi-le cu chibzuială şi discernământ în spiritul şi nu în litera lor – căci vă spun nu mică va fi răsplata voastră.

139. Eu v-am împărtăşit din viziune mea personală subiectivă despre lume şi vă rog deci a o primi ca atare – ca pe umila părere a unui frate de al vostru despre diferite aspecte ale jocului existenţei, părere care nu se vrea a susţine în limbaj vreun adevăr absolut, conştientă fiind de

1 Pentru o prezentare detaliată a fiecăruia din aspectele enumerate aici, a se vedea cartea „Manifestul Mişcării Trans-Religioase”, cu capitolele aferente.

neputinţa acestuia în acest sens…

140. Binecuvântaţi deci să fiţi cei care mi-aţi ascultat cu bunăvoinţă vorbele şi binecuvântaţi să fiţi şi voi care le-aţi citit cu reavoinţă – binecuvântaţi să fiţi cu toţii căci toţi îmi sunteţi fraţi şi surori şi în toţi palpită jucăuşă flacăra existenţei.

141. Eu vă îndemn deci pe toţi spre Idealuri şi Armonie, spre Cunoaştere şi Maturizare Psihică, spre Cercetare şi Creaţie, spre Joacă şi Regăsire Fiinţială.

142. Dacă nu doriţi să-mi urmaţi îndemnul vă respect alegerea, dar să ştiţi fraţii mei dragi că în acest caz voi aţi ales suferinţa şi ignoranţa, agitaţia şi neliniştea, stresul şi angoasa - sper că sunteţi conştienţi de aceasta!

143. Să ştiţi că nu vă condamn alegerea – aveţi dreptul să o faceţi – dar vreau numai să fiu sigur că şi vouă vă e clar cea ce aţi ales.

144. Eu nu vă pot spune că Binele „e mai bun” decât Răul sau că idealurile „sunt mai bune” decât non-idealurile dar vă pot spune că cei care aleg Răul şi manifestarea prin ei a non-idealurilor aleg în mod automat şi suferinţa şi agitaţia şi neliniştea etc. – iar cei care aleg binele şi idealurile aleg în mod automat şi Armonia şi Pacea şi Liniştea.

145. Fraţilor de acestea sunt sigur – alegerea însă vă aparţine vouă!

146. Vă salut deci cu drag şi vă îmbrăţişez pe toţi: buni şi răi, bucuroşi şi suferinzi, cunoscători şi ignoranţi, căutători şi creatori – cu toţii îmi sunteţi dragi, căci îmi e dragă viaţa.

147. Chibzuiţi, dar, ce alegeţi şi nu uitaţi că pentru orice acţiune pe care o faceţi sunt nişte consecinţe specifice pe care apoi va trebui să le suportaţi.

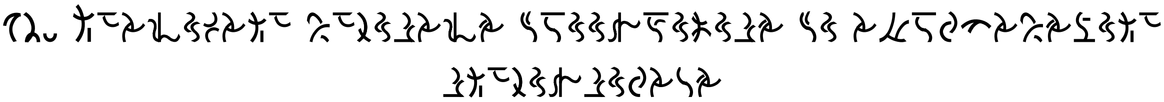
148. Fiţi deci atenţi ce alegeţi ca să nu vă pară rău mai târziu – şi le vorbesc acum în special celor care au ales răul şi non-idealurile – chibzuiţi adânc fraţii mei şi nu vă lăsaţi furaţi de aparenţe.

149. Fiţi deci cu toţii binecuvântaţi!

150. Idealurile să fie de-a pururi în voi!

151. Porţile Erelor să vi se deschidă şi Lumina Cunoaşterii celor 7 Raze să vă călăuzească mereu paşii pe cărarea Infinitului şi a Eternităţii!”

12. Realizare medicală ştiinţifică şi auto-amăgire credincioasă

1. Dragi fraţi şi surori, atunci când Omul Matur Psihic s-a îmbolnăvit, sau a constatat că alţi semeni de ai săi se îmbolnăvesc de o anumită boală, a început imediat să studieze cu atenţie acea maladie pentru a-i descoperii cauzele reale care o provoacă.

2. Astfel a studiat cu atenţie structura biologică a organismului uman şi a a învăţat să repare chirurgical diferite plăgi şi fracturi, să înlăture chirurgical tumori maligne şi benigne, sau diferite corpuri străine ajunse în organism, să înlocuiască chirurgical anumite organe bolnave, ş.a.m.d.

3. Iar acolo unde ochii şi urechile sale nu l-au putut ajuta a inventat aparate şi tehnologii menite a-i lărgi vederea şi auzul (microscoape, scanere, lasere, aparate cu ultrasunete, cu infraroşii, etc.).

4. Şi astfel a putut să înţeleagă mai bine cauzele diferitelor boli şi afecţiuni, să le descopere mai devreme şi să le trateze mai eficient.

5. Cu timpul, prin multă muncă de cercetare serioasă el a aflat de bacterii, de microbi, de viruşi, etc. şi a învăţat cum să se protejeze de acţiunea lor patogenă prin creşterea condiţiilor de igienă personală şi prin medicamente şi tratamente adecvate.

6. Astfel, prin cercetare ştiinţifică adecvată Omul Universal, prin gândire raţională, prin constatare empirică, prin creaţie tehnică, a descoperit noi şi noi secrete ale celulelor, ale sistemului nervos, ale codului genetic, etc.

Şi secretele acestea i-au permis şi îi permit să-şi protejeze din ce în ce mai bine existenţa de acţiunea nocivă a diferite boli şi afecţiuni, şi să-şi mărească mereu durata vieţii.

7. Doar prin această cercetare Omul se poate apropia de realizarea cât mai grabnică a dorinţei sale milenare îndreptate înspre înviere şi nemurire beatifică – evident în trepte mici şi cu paşi mărunţi dar constanţi, îndreptaţi înspre mărirea vieţii sale la sute şi mii de ani.

***

8. Când însă omul credincios s-a îmbolnăvit sau a văzut pe cei apropiaţi lui că se îmbolnăvesc a stat şi a constat această nenorocire şi nu a făcut nimic...

Decât, poate eventual, să dea vina pe te miri cine, pentru acea boală – de exemplu pe vreun „bau_bau” de tip „demonic” sau pe vreo „vrăjitoare”, sau pe vreun „zeu” care vin şi pun în mod „magic” boala în oameni pentru a-i pedepsi sau a se răzbuna pe ei pentru că nu îi ascultă...

9. Şi de aceea omul credincios a început să vorbească şi să se roage acestor entităţi „magice” să ia boala de la el „tot aşa cum au adus-o”...

Dar boala nu a fost luată de la el, ci s-a agravat şi mai tare.

10. Omul credincios a ajuns astfel doar să-şi prăjească mintea de prea multă repetare a unor „formule magice” de vindecare, şi să se transforme astfel în sclavul psihic al şarlatanului „zeu/ profet/ şaman/ vindecător divin” care i-a vândut formula „magică” de vindecare.

Iar boala i s-a agravat din ce în ce mai mult şi în cele din urmă i-a adus pieirea.

11. Nu înainte însă de a-şi transmite infecţia cu credinţă dogmatică şi copiilor săi pentru ca şi ei să trăiască sărmanii în chinurile bolilor ignorându-le cauzele reale, în timp ce slujesc pe post de sclavi

pe agenţii „divini” care îi menţin în infecţia psihică credincioasă pe care au elaborat-o şi au eliberat-o spre răspândire virusal „spirituală” în lume.

12. Iar, dacă cumva din întâmplare vreunul din credincioşi se întâmpla să aibă sistemul imunitar mai puternic şi astfel să se vindece de la sine, aceste vindecări naturale erau puse, prin şmecheria credinţei, pe seama fiinţei zeieşti imaginare specifică acelei scheme de înşelare „divină”.

13. Şi apoi când Oamenii Liberi au început să cerceteze ştiinţific cauzele bolilor au fost hărţuiţi de credincioşi şi acuzaţi de „vrăjitorie” şi de necredinţă şi astfel de multe ori au fost închişi sau ucişi în numele infamei credinţe.

14. Dar, în ciuda persecuţiilor, Oamenii Liberi au continuat să lupte pentru bunăstarea reală a Umanităţii şi în cele din urmă au descoperit metode de vindecare reale şi funcţionale pentru diferite boli şi afecţiuni şi astfel i-au ajutat spre vindecare cu ele chiar şi pe credincioşii criminali care i-au persecutat.

15. Şi, deşi, atunci au văzut efectele clare de vindecare ale tratamentelor Oamenilor Liberi, oamenii credincioşi au continuat să persiste în obtuzitatea lor mentală şi în paralizia lor psihică, refuzând să trateze în mod adecvat bolile de care sufereau – şi astfel mulţi au murit doar din cauza credinţei lor stupide.

16. Oamenii credincioşi s-au rugat, s-au rugat şi iar s-au rugat – timp de mii de ani ei s-au rugat – şi totuşi cu ruga lor nimic nu au realizat – de boală credinţa lor niciodată nu i-a scăpat...

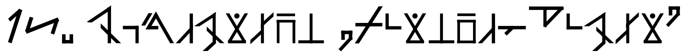
Dar Omul Liber a cercetat, a cercetat şi astfel în câteva sute de ani minuni palpabile pentru oricine a realizat – şi de boli nenumărate milioane şi milioane de oameni a scăpat.

17. Dar multe încă îi mai rămân de vindecat.

Şi dintre toate uneia mai ales i-a venit acum rândul: bolii credinţei dogmatice.

18. Iată, că a venit acum vremea eradicării din umanitate şi a virusului credinţei dogmatice (VCD) care a purtat nenumăraţi fraţi întru fiinţă, în suferinţă şi apoi spre pierzanie şi moarte.

13. Sfârşitul „Zeilor-Peşti”

1. Cu adevărat vă spun dragi fraţi şi iubite surori, Întregul/ Cosmosul/ Universul cuprinde tot ceea ce există!

2. Raportul dintre Om sau dintre orice altă Fiinţă existentă (mineral, plantă, animal, extraterestru, „zeu”, corp ceresc, etc.) şi Întreg / Cosmos / Univers este asemănător raportului dintre „peşti” (de orice dimensiune ar fi ei şi oricât de puternici ar fi) şi alte fiinţe marine şi un ipotetic „Ocean Infinit” în care ei ar exista.

3. Existenţa Întregului / Cosmosului / Universului sau prin analogia mai sus amintită a „Oceanului Fiinţial” este evidentă: el este deopotrivă conţinut şi mediu de acţiune pentru tot ceea ce există – iar pentru toate fiinţele („peştii”) existente, el este în primul rând suportul lor fiinţial (fără a se reduce însă doar la acesta)!

4. Că unele Fiinţe nu sunt foarte conştiente de prezenţa Lui – a acestui Mediu Fiinţial (Ontologic) este doar o constatare de grad: toate sunt conştiente de prezenţa lui dar nu toate în acelaşi grad (în aceeaşi măsură)!

***

5. Continuând analogia mai sus amintită, într-o presupusă societatea a peştilor, din punct de vedere religios lucrurile s-ar petrece istoric (prin analogie cu istoria religiei în societatea umană) cam în felul următor:

***

6. „Peştii” mai mici îşi duc viaţa liniştiţi în colţişorul lor de „Ocean” când apare pe la ei un „Rechin” (de o specie sau alta, sau vreun alt „peşte de pradă”) care începe să-i ameninţe că îi mănâncă sau/şi apoi chiar se apucă să „mănânce” pe câţiva dintre ei.

***

7. Şi atunci ce se apucă să zică unii dintre „peşti” (cei mai idioţi sau mai vicleni dintre ei – după caz):

- „Trebuie să ne închinăm acestui „Rechin” că altfel ne „mănâncă”!

8. După cum se vede el este cel care aduce Moartea, prin urmare trebuie că tot el ne-a creat la începutul vremurilor şi pentru că el ne-a creat acum are dreptul să ne şi omoare când are el chef şi cum are el chef!

9. Şi cum poate el să ne prindă şi să ne ucidă aşa de uşor dacă el nu ar avea nişte supra-simţuri: el ştie tot ce facem – el este atotştiutor!...

10. Dar uite fraţilor întru credinţă: dacă ne rugăm lui poate nu ne mai mănâncă cât suntem tineri, ci doar când îmbătrânim!

11. Şi cum e clar că el tot ne mai mănâncă din când în când haideţi să-i ucidem pe aceia dintre noi care nu i se închină şi să-i dăm ofrandă „Rechinului-Zeu”!

12. Uitaţi fraţilor: „Rechinul” acesta ne promite prin gura mea, purtătorul lui oficial de cuvânt, că după ce ne mănâncă el ne va scuipa afară cu alte trupuri, de data aceasta însă nemuritoare şi ne va lăsa să trăim fericiţi fără să ne mai terorizeze, însă doar cu condiţia să-i dăm lui închinarea şi jerfa cuvenită şi să mă cinstiţi mai presus de orice pe mine Trimisul lui!

13. Aceia dintre noi care nu i se închină „Rechinului” după ce acesta îi va mânca nu-i va mai scuipa afară cu trupuri nemuritoare şi astfel ei vor rămâne morţi pentru veşnicie sau chiar şi mai grav îi va scuipa afară în trupuri nemuritoare dar îi va scuipa în acel vulcan clocotitor unde vor fierbe

pe vecie fără a putea să moară – pentru a-i face să plătească pentru necredinţa lor în „Unicul Rechin Adevărat” şi în Trimisul lui!...”

***

14. Şi tot acest Mit al „Rechinului-Zeu” l-au creat acei „peşti” care au pretins ba că ei au stat faţă în faţă cu el (când evident nu mai era nici un alt „peşte” de faţă) şi acesta nu i-a mâncat sau chiar mai mult: acesta i-a mâncat şi apoi i-a scuipat afară nemuritori.

15. Şi după ce şi-au spus „povestea nemuririi” ei au dispărut din societatea peştilor – dar nu! ei nu au murit! - ei s-au ridicat spre „suprafaţa oceanului” şi chiar de ce nu: au ieşit în afara lui şi stau de-a drepta sau de-a stânga „Rechinului-Zeu” creatorul „Oceanului” şi judecătorul prin drept divin al „peştilor” din „bancul de peşti” al Trimisului - şi doar cei foarte credincioşi îi mai pot vedea de atunci!

***

16. Şi toate acestea s-au întâmplat şi se întâmplă în „societatea micilor peştişori” fără ca vreodată „rechinul” să fi venit în faţa tuturor peştilor adunaţi şi să pretindă despre sine ceea ce pretind în numele lui „Peştii-mesageri” „oficiali” ai lui!

17. Şi nu a venit pentru că îl „durea în cot” (scuzaţi expresia) de ce credeau peştii mai mici despre el!

Oricum când avea chef el venea să mănânce pe oricine avea el chef şi apoi se întorcea la treburile lui!

***

18. Dar când unii din „rechini” au prins de veste de tâmpeniile care erau îndrugate despre ei de „trimişii lor oficiali” pe care nu i-au văzut în viaţa lor, unii dintre ei s-au gândit că acest Mit creat pe seama lor ar putea fi în avantajul lor – scutindu-i de efortul de a mai alerga după pradă: prostălăii care credeau Mitul veneau singuri şi se lăsau mâncaţi de bunăvoie sperând la nemurirea care li se pregătea în „burta rechinului”!

19. Şi astfel unii dintre „rechini” (cei mai leneşi) chiar au venit în mijlocul „bancului de peşti” şi au pretins despre ei că sunt nemuritori ba chiar mai mult: că ei au puterea să facă şi pe alţii nemuritori; că ei au creat „Oceanul”, etc. şi toate celelalte bălării la care au văzut că pun botul „peştii” naivi şi ignoranţi!

20. Şi cum printre „peşti” erau idioţi cu duiumul mulţi s-au aruncat degrabă în „gura rechinului” pentru a-şi găsi „nemurirea” – şi se bucura şi râdea în hohote „rechinul” de prostia şi tâmpenia „peştilor” credincioşi!

Atâta prostie nici el nu credea că există în Oceanul Fiinţial!

21. Şi uite aşa trăiau „peştii” cei mici în mizerie şi teroare continuă faţă de „rechinii-zei” şi/ sau faţă de „reprezentanţii lor oficiali” până când unii dintre „peşti” au început să se întrebe:

- Se vede evident că sunt cam mulţi „peşti-mesageri-divini” care zic că s-au întâlnit cu „Rechinul Creator Nemuritor” şi cam mulţi „Rechini” care pretind despre ei că au creat „Oceanul” – dar apare evident după descriere şi nume că fiecare s-a întâlnit cu o altă specie de rechin sau chiar cu alte specii de „peşti de pradă” (cu „delfini”, cu „balene”, cu „pinguini”, cu „foci” etc.).

22. Totuşi fiecare din ei pretind că „Peştele de pradă” cu care ei s-au întâlnit este cel mai mare şi mai tare din „Ocean” şi că nu este un altul mai mare şi mai bengos decât el, ba în plus că doar el este Creator al Oceanului şi al Vieţii şi singurul cu adevărat nemuritor iar toţi ceilalţi sunt doar nişte impostori!

23. Şi fiecare „peşte - profet” pretinde despre ceilalţi că sunt nişte mincinoşi şi nişte impostori sau mai subtil că cei care îi urmează pe ceilalţi pretinşi „peşti-mesageri-divini” s-au înşelat despre ce ar fi pretins aceia despre ei!

***

24. Şi atunci au zis „Peştii Liberi”: toţi aceşti „peşti-mesageri” şi „rechini-zei” pretind despre ei înşişi că ei sunt singurii reali şi toţi ceilalţi, în afară de ei, sunt nişte impostori şi nişte simple fructe ale imaginaţiei!

25. Haideţi să le verificăm această teorie unanim acceptată de ei şi să-i punem pe fiecare dintre ei să treacă un Test de Acreditare prin care să-şi dovedească fără putinţă de tăgadă calităţile pe care pretind că le au şi dorinţele benefice faţă de societatea noastră pe care pretind că le au cu toţii!

26. Astfel vom lămurii odată pentru totdeauna care dintre aceşti „peşti-avatari” spune adevărul şi care minte, care dintre ei sunt şarlatani şi care dintre ei „sunt duşi cu pluta” şi doar au halucinat „întâlnirea lor divină” sau calităţile lor „divine”!

***

27. Şi adunările legislative ale „peştilor” au constatat într-adevăr adevărul vorbelor „Peştilor Liberi” şi au hotărât că dintre sutele şi miile de „peşti-profeţi” şi „peşti-zei” nu se poată să le creadă la toţi poveştile pentru că sunt contradictorii şi fiecare dintre ei îl acuză de minciună pe celălalt!

28. Aşadar iată cum au hotărât ei că vor face pentru ca adevărul să iasă la iveală:

Le-au transmis în mod oficial tuturor „peştilor-purtători-oficiali-de-cuvânt” să stea de vorbă fiecare cu „zeul-peşte” pe care îl reprezintă şi să îl invite în mod politicos în mijlocul lor pentru a-şi demonstra pretinsele calităţi supranaturale, „divine” pe care le-ar poseda, prin trecerea unor teste care să le dovedească fără putinţă de tăgadă:

- atotputernicia pretinsă (de exemplu prin mutarea unor munţi submarini pe o distanţă foarte mare în prezenţa a milioane de peşti);

- atotştiinţa, pe care cică ei ar deţine-o (prin dovedirea cunoaşterii la perfecţiune cel puţin a întregii ştiinţe deţinută de „peşti” şi prin îmbunătăţirea acestei ştiinţe prin zeci şi sute de descoperiri şi invenţii revoluţionare);

- puterea „divină de vindecare” pe care o pretind (prin vindecarea a câteva sute de mii de „peşti” bolnavi de boli mortale);

- puterea „creatoare divină” pe care şi-o arogă (prin demonstrarea stăpânirii cel puţin a tuturor artelor creatoare ale peştilor şi prin crearea unor opere şi lucrări artistice fenomenale în toate domeniile artei);

- şi bineînţeles pretinsa lor nemurire (prin a se lăsa benevol a fi atacaţi cu toate mijloacele posibile de către „peşti” fără a muri în urma loviturilor primite!).

***

29. Şi „peştii liberi” au zis „peştilor-zei” şi „peştilor-mesageri-divini” ai lor:

- Dacă voi sau cei pe care îi reprezentaţi vor trece acest Test vom şti fără putinţă de tăgadă că voi sunteţi cu adevărat ceea ce pretindeţi că sunteţi.

30. Altfel însă se va dovedi că sunteţi doar nişte şarlatani şi/sau nişte amărâţi nebuni (şi/sau ei şi/sau voi: pretinşii lor reprezentanţi oficiali) – şi astfel împotriva voastră vom lua măsurile care se cuvin pentru a vă pedepsi pentru fărădelegile voastre!

31. Şi i-au avertizat pe fiecare în parte:

- „Dacă „zeul-vostru-peşte” va trece acest Test (direct sau prin oricare din multiplii lui reprezentanţi „oficiali”) vom şti că el este un „zeu-peşte” adevărat şi îl vom lăsa să se implice constructiv în activităţile sociale din „bancul nostru de peşti”!

32. Dar dacă va încerca să se comporte tiranic faţă de noi vom face tot ce ne stă în putinţă pentru a scoate din existenţă un astfel de „peşte-fiară-divină”!

33. Acest „zeu-peşte” dovedit ca atare doar prin trecerea probelor Testului mai sus menţionat va trebui să se comporte în societatea noastră doar ca un frate mai mare, să ne respecte manifestarea existenţială şi să nu se comporte tiranic ca un „zeu-peşte-de-pradă”!

34. Dacă o va face ne vom uni cu toţii şi îl vom alunga din mijlocul nostru sau va trebui să îl distrugem pentru a-l împiedeca să îşi mai facă nestingherit fărădelegile în societatea noastră!”

***

35. Aşadar zis şi făcut: adunările legiuitoare ale „peştilor” au promulgat această Lege a Testului de Acreditare a Activităţii „Zeilor-Peşti” („Rechini” sau de altă „specie peştească”) şi apoi au fost poftiţi cu toţii ca direct sau prin „purtătorii lor de cuvânt oficiali” să treacă Testul!

36. Şi atunci „surpriză”: nici un „Zeu-Peşte” şi nici un „purtător de cuvânt” al lui nu s-a prezentat să treacă Testul, decât nişte amărâţi de „peşti” nebuni care au eşuat încă de la prima probă!

***

37. Şi astfel tuturor acestor „peşti-mesageri-divini” şi „zei-rechini” li s-a dovedit şarlatania şi/sau nebunia pe faţă şi cu toţii au fost prinşi şi legaţi de „societatea peştească” pentru a plăti pentru înşelăciunile şi şarlataniile lor „divine”!

***

38. Şi când după aceea s-a arătat iarăşi printre ei vreun „Rechin” cu pretenţii de zeitate, ca să mai „mănânce” pe cine are el chef (în virtutea unui presupus „drept divin” al lui) toţi „Peştii” l-au poftit să treacă Testul şi pentru că nu a putut, cu toţii s-au aruncat asupra lui şi l-au făcut una cu apa şi cu nisipul de pe fundul ei!

39. Căci unitatea lor era puterea lor şi dezbinarea lor (susţinută de „peştii-mesageri-divini” şi „peştii-zei) era slăbiciunea lor!

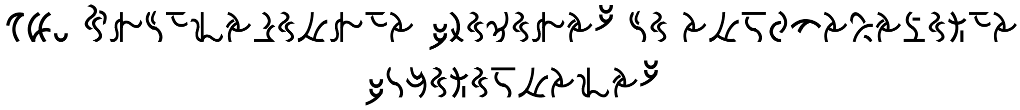
40. Astfel cu toţi au văzut că „rechinul” nu era un „rechin -zeu”, ci doar un amărât de „rechin” oarecare ce încerca să se folosească de naivitatea şi prostia lor pentru a face ce vrea el cu ei.

41. Şi de atunci „rechinii-zei” (sau alţi „peşti de pradă” cu pretenţii de „zeitate”) şi „peştii-mesageri-divini” nu s-au mai arătat în mijlocul lor pentru că şarlatania şi nebunia lor „divină” le putea fi dovedită acum imediat prin obligarea lor de a trece „testul zeităţii peşteşti” cu toate consecinţele neplăcute care ar fi decurs pentru ei în eventualitatea dovedirii irefutabile a imposturii lor prin incapacitatea de a trece probele „Testului Divin”!

***

42. Şi viaţa binecuvântată s-a coborât în mijlocul „peştilor” imediat după ce aceştia au alungat prostia, idioţenia şi tâmpenia din capetele lor şi din „bancul lor peştesc” - şi astfel cu toţii s-au regăsit apoi plutind beatific în Oceanul Fiinţial al Vieţii!

14. Înşelăciunea „divină” şi auto-amăgirea „spirituală”

1. Voi ştiţi cu toţii fraţilor că a început odată demult să se abată asupra umanităţii o mare năpastă: cea a înşelării şi a auto-înşelării „divine” completată de greşeala de luare în serios a halucinaţiilor tuturor nebunilor „divini”.

2. Nu a durat mult pentru o parte dintre oameni – cei mai smintiţi şi mai vicleni să constate că dacă pretind în societate că au avut contact cu ceva „zei” şi că au fost delegaţi „oficial” de aceştia să intermedieze relaţia celorlalţi cu ei – sunt suficienţi naivi şi ignoranţi care să îi creadă.

Astfel ei au văzut credulitatea unor fraţi imaturi psihic de ai noştri şi au profitat din plin de ea.

3. Şi mulţi din cei care conduceau mulţimea au realizat şi ei potenţialul acestor înşelăciuni „divine” şi s-au folosit de ele pentru a-i asupri pe semenii lor prin tot felul de tiranii şi dictaturi „divine”.

4. Şi cei care sufereau de tot felul de boli mentale sau care au ingerat tot felul de „ciuperci” aveau tot felul de viziuni şi halucinaţii „divine” – şi iar s-au găsit suficienţi naivi şi ignoranţi care să îi ia pe aceşti nebuni sau drogaţi drept „mesageri ai zeilor”.

5. Şi mai erau în aceste societăţi acei naivi şi ignoranţi care prin şmecheriile acestea „divine” şi mai ales prin capcana perfidă a credinţei[1] au fost luaţi în sclavie psihică de „meşterii divini”.

6. Şi astfel aceşti nenorociţi credincioşi au trăit în suferinţă şi angoasă „spirituală”, în stare de sclavie psihică, sub aceste tiranii „divine” pentru mii şi mii de ani...

***

7. Dar iată că la un moment dat în umanitate au început să se maturizeze Oamenii Liberi şi să capete putere din ce în ce mai mare.

8. Şi puterea lor venea din ştiinţă şi din raţiune, din cercetare şi din experienţă directă, din atitudine critică şi sceptică asupra realităţii şi mai ales din iubire şi avânt creator întru armonie universală.

9. Şi când puterea lor a devenit suficient de mare s-au răsculat şi au alungat din societăţile lor tiraniile divine, şi au alungat pentru o vreme pe conducătorii religiilor dogmatice de la destinele societăţilor lor – dar nu au putut să le distrugă de tot pe acestea pentru că încă nu aveau nici puterea şi nici cunoaşterea necesară pentru a o face.

10. Atunci ei încă nu înţelegeau exact pârghiile de funcţionare ale fenomenului religios pentru a-l putea purifica astfel de toate înşelătoriile „spirituale” care îl parazitau şi a-i conferi astfel strălucirea umană şi integrală care îi era destinată de Întreg.

11. Dar atunci mulţi au simţit cu putere în inima şi mintea lor că ei au nevoie:

- de o religie potrivită unor Oameni Liberi - o religie liberă şi democratică, potrivită unor oameni maturizaţi psihic şi raţionali formaţi ca atare prin demersuri clare şi coerente de educaţie, cercetare şi creaţie continuă (prin Zetrian);
- de o religie ştiinţifică, potrivită unor oameni deschişi nelimitat spre absorbirea şi stăpânirea în ei şi în societate a tuturor aspectelor majore de manifestare a celor 7 Raze ale Cunoaşterii Universale (Religia, Filosofia şi Psihologia, Economia şi Politica, Arta şi Ştiinţa);
- de o religie nedogmatică, infinit expansivă cognitiv şi informaţional, potrivită unor oameni cu aspiraţii idealiste sincere, absorbiţi în Sursele Majore ale Fericirii şi practicanţi devotaţi ai unei Etici a Armoniei Universale;
- de o religie umanistă construită pe Idealurile Omului Universal şi pe Faptele Omului Liber.

12. Şi astfel nu a durat mult până când Oamenii Liberi au descoperit principiile de manifestare a religiilor umaniste nedogmatice...

13. Şi iată că între timp, religiile dogmatice detronate de pe scaunul puterii sociale au început să prindă din nou putere şi să-şi extindă din nou tentaculele totalitare cancerigene asupra umanităţii.

14. Alertaţi Oamenii Liberi, au dat atunci naştere TransReligiei creată pe Valorile Sacre ale Idealurilor, ale Porţilor Noilor Ere, ale Surselor, Razelor, Faptelor şi Ţelurilor, pe principiile Eticii Armoniei şi ale unei Noi Ordini Religioase - şi astfel au adus în scurt timp sfârşitul definitiv pentru manifestarea socială a religiilor bazate pe credinţă dogmatică punând bazele manifestării în umanitate a unei Noi Vieţi – a unei vieţi bazată pe sinceritate şi adevăr, pe aspiraţia şi realizarea faptică a Nemuririi Beatifice şi a Trăirii Paradisiace pe tot cuprinsul infinit al Cosmosului.

15. Astfel ei au tăiat religia dogmatică din rădăcini şi i-au distrus toate fundaţiile ei perfide, iar în locul ei au ridicat Noua Religie: Religia Omului Liber.

16. Şi atunci a venit în umanitate începutul păcii şi al armoniei pentru că a fost scoasă din inima ei înşelăciunea „divină” şi auto-amăgirea (auto-înşelarea) „spirituală”.

1 Pentru detalii privind capcanele specifice credinţei (dogmatice) a se vedea cartea „Mitul credinţei”.

15. Automobilul sacru

1. Şi iată că trăia atunci printre noi Oamenii Liberi, un om care pretindea că e trimis de Cel Înalt, de Zeu, să ducă oamenii în Paradisul lui aflat în cer/cosmos (nu se cunoaşte adresa exactă)...

2.- Şti că salvatorul nostru este acum pe pământ?

- Ce salvator?

- Cel care ne dă fericirea dacă ascultăm de legile lui.

El: cel care ne-a deschis ochii faţă de Automobilul Sacru!

3.- Dar ce este acest Automobil?

- Vino şi îţi voi arăta!

4. Şi Credinciosul îl duse pe Omul Liber pe poarta unui cimitir de maşini.

Înăuntru erau o grămadă de rable, dar lucru ciudat la volanul fiecăreia dintre ele era unul sau mai mulţi indivizi care păreau că se roagă...

5. Omul Liber ignoră pentru moment ciudăţenia...

Păşea relativ uimit de ce vedea în jur, şi astfel fusese condus în partea de est a cimitirului, în faţa unei maşini căreia îi lipseau roţile, îi era distrusă tapiţeria aproape în întregime, vopseaua era toată ştearsă, motorul era făcut praf – ce mai o rablă, bună doar de aruncat la fier vechi...

6.- Uite, îi spuse credinciosul zeului, cu entuziasm în priviri: acesta este cadoul gratuit, darul necondiţionat pe care ţi-l face Mesagerul Zeului.

7. Această Maşină Sacră te va duce pe Planeta Paradis pregătită doar pentru credincioşii săi de către al nostru preamărit Zeu.

8.- Dar, hai, intră înăuntru.

Omul Liber se urcă în rablă, ca să-i facă montan pe plac naivului credincios, apoi îl întrebă cu o prefăcută mirare: sigur porneşte?

9. Că motorul văd că e tot distrus şi nici chei de contact nu prea văd...

- Da... spuse credinciosul luând un iz copilăresc de înţelepciune: acestă maşină funcţionează cu credinţă în Zeu şi nu are nevoie de nimic altceva...

- Aha!???

10.- Da continuă naivul: uite dacă ai credinţă suficientă şi necondiţionată în Mesager şi în Mesajul lui va veni o vreme când această maşină va funcţiona în mod divin şi te va ridica spre a te duce pe Planeta Paradis a Zeului.

Până atunci tu trebuie doar să te rogi cât mai des Zeului spre ai cere această binecuvântare cerească pe care el ne-o promite nouă, tuturor credincioşilor lui...

11.- Tare fază frate... - se gândea Omul, chicotind în sine: mare e Întregule, prostia credincioşilor...

- Deci tot ce trebuie să fac e să cred, nu?

- Da! Şi faza şi mai tare e că nu te costă nimic dacă încerci!

- Nu?

- Nu! Ce ai avea de pierdut?

12. Păi în mod evident „vremea” se gândea Omul în sinea lui... dar credinciosul continuă:

- Maşina asta ţi-o dăm pe gratis: e drept că va trebui să ţi faci abonament de intrare la Cimitirul nostru Sacru de Maşini (cu costul a cam zece la sută din venitul tău) – dar banii vor fi folosiţi doar în interesul cauzei să ştii!

13.- Uite: ca să creşti în credinţă, poftim o imagine a Zeului şi roagă-te lui să te binecuvânteze, şi vorbeşte cu el şi vei vedea cum creşti în credinţă şi ţi se deschide şi ţie calea spre Paradis...

14. - Ăsta e clar că mă ia de prost, se gândea Eliberatul, dar hai să-l mai păsuiesc puţin...

15.- Uite, continuă credinciosul entuziast, Zeul îţi mai dă cadou şi acest Televizor Sacru, care îţi va răspunde la toate întrebările, pentru că el deţine toată cunoaşterea infinită... uite aici telecomanda sfântă!

16. Iluminatul o luă şi apasă pe butonul de pornire... şi evident „surpriză”: nu pornea, era evident şi el stricat...

- Nu porneşte... i-o luă credinciosul înainte pentru că şi el funcţionează tot cu credinţă în Zeu!

Dar dacă crezi puternic în Zeu şi în Profetul Lui o să pornească negreşit: uite scrie negru pe alb asta în Cartea Sacră pe care Zeul ne-a comunicat-o prin Trimisul său.

Roagă-te şi speră: această credinţă va venii şi atunci vei fi mântuit.

17. Bine..., şmecheria credinţei fiind lămurită, iată că era cazul să mai zică şi Cel Liber ceva:

- Aşadar aveţi o grămadă de credincioşi care au acces la această cunoaştere infinită şi o grămadă care şi-au luat zborul cu Maşina Sacră şi au mers în Paradis şi eventual s-au întors să povestească cum şi ce e pe acolo... – tare aş vrea să cunosc şi eu vreo câţiva!

18.- Păi avem... avem... dar sunt toţi morţi!

- Adică cum morţi?

- Pai aşa: am uitat să-ţi precizez că Maşina te duce acolo doar după ce mori şi evident numai dacă ai credinţă.

19.- Super tare frate! Dar după ce eu mor pe cine zici că mai duce ea pe nu ştiu unde?

- Păi pe Sufletul tău!

- Pe cine?

- Sufletul tău: ceea ce e Nemuritor în tine!

20.- Excelent: fă-mi te rog şi mie cunoştinţă cu acest individ, să povestim puţin!

- Păi nu pot că e invizibil, impalpabil şi inaudibil...

- Nu e cumva şi inexistent?

Cu toate aceste „calităţi” e clar că se apropie mai mult de nefiinţă decât de fiinţă!

21.- Nu e inexistent: uite scrie în cartea noastră sacră că el există!

- Da e clar: dacă scrie într-o carte sigur trebuie să fie adevărat!!!???...

22.- De ce eşti ironic? Oricum să ştii că există posibilitatea să mergem cu tot cu trup pe Planeta Paradis – atunci când va vrea Zeul şi când noi vom avea credinţă suficientă!

- Aha... când aveţi credinţă suficientă...

23. Deja discursul credinciosului îl plictisise pe Cel Liber şi acesta se pregătii de plecare: avea lucruri mai serioase de făcut decât să asculte aberaţiile spirituale a tot felul de indivizi aflaţi doar în stadiul copilăriei psihice religioase.

- Hai că mai povestim...

Zicând acestea Cel Inteligent se depărtă de credincios mirându-se de câtă prostie poate fi în lume...

***

24. După un an de zile cei doi s-au întâlnit întâmplător pe stradă:

- Salve, Şofer Credincios, cum e în Paradis? Cu siguranţă că l-ai vizitat, nu?

- Păi nu, că nu am încă credinţă suficientă...

- Atunci cum e cu cunoaşterea acea dată de Televizorul Sacru?

- Tot aşa – lipsă de credinţă!

25.- Sărmanul de tine, trebuie că începi să ai îndoieli că chestiile acestea vor funcţiona vreodată.

- Am... dar ştiu că acestea sunt doar ispite de la cel rău care încearcă să-mi diminueze credinţa.

- În plus să ştii că am văzut totuşi Paradisul.

- Super tare, dar mai înainte ziceai...

- Păi l-am văzut în vis...

- Aha!

- Da şi în plus scrie în Cartea Sacră că au fost unii în trecut care s-au ridicat cu Automobilele vremii lor (cu carele) la cer şi au mers în Paradis...

26.- Da... dacă scrie, scrie...

Dar în afară de ce scrie acolo nimic concret, de masă, consemnat în istorie cu dovezi copleşitoare?

- Nimic – ni se testează credinţa.

- De cât timp?

- De câteva mii de ani.

- Sigur nu vi se testează altceva?

- Ca de exemplu?

- Prostia!!!

- Eşti răutăcios...

- Bine, zâmbi Cel Matur, hai că ne mai vedem... poate între timp te mai maturizezi şi tu psihic şi nu mai crezi toate poveştile acestea cu „zei” fermecaţi, şi „zmei înaripaţi”.

***

27. După zece ani cei doi se întâlnesc din nou:

- Salutare! Cum merge Maşina Sacră? Dar TV-ul?

- Tot aşa: şti doar - nu am credinţă suficientă...

Dar am speranţă: şi în plus copiii mei au luat contact cu credinţa în Zeu şi li s-a promis şi lor Mântuirea...

- Uite şi tu vei fi salvat: tot ce trebuie să faci e să te rogi şi să ai credinţă în Zeu şi în Reprezentanţii lui pe pământ!

Să şti că mă rog pentru salvarea ta!

28.- Frate credincios, cum văd că gluma se îngroaşă, eu zic că mai bine te-ai ruga pentru puţină minte pentru că după câte văd îţi cam lipseşte...

- Apropo dacă ai aduna, cam câţi bani ai dat până acum pentru accesul în Cimitirul Sacru de Maşini?

- Sacrificii trebuie făcute pentru Cauză!

- Da, într-adevăr am auzit că Profetul vostru şi-a mai cumpărat un castel şi câteva domenii, iar preoţii lui nu o duc deloc rău.

Felicitări: ai ajuns sclav pe o moşie divină şi nici nu te-i prins de figură!

E tare şmecheria asta cu credinţa!...

29.- Nu e aşa: Zeul ne-a dăruit mântuirea şi evident că trebuie să îi mulţumim şi noi pentru acest dar colosal...

- Pardon: poate ai vrut să zici „verbal”, că în faptă nu văd nici o urmă de el...

30.- Eşti rău şi evident posedat de cel rău...

- Tu în schimb se vede că eşti destul de serios posedat „de cel bun”! Vai şi amar de capul tău sărman!

Să nu mai aibă nimeni suferinţele tale „spirituale”!

- Dar hai că mai povestim!

***

31. Peste 20 de ani:

- Ştiu ce vrei să întrebi...

Nu merg pentru că nu este credinţă - dar cum ţi-am mai spus vor merge după ce mor!

- Şi atunci la ce îţi vor mai folosi?

- Păi îmi va folosi pentru că voi fi înviat de Zeu pentru că i-am fost credincios!

- Aşa deci şi când te va învia Zeul Cimitirului de Maşini?

- Cândva în viitorul apropiat.

- Stai! Stai că ştiu: la „Sfântu' Aşteaptă”, nu?...

***

32. Cel Matur se întâlni mai târziu cu un frate întru Ideal:

- Ai văzut bre ce au câştigat credincioşii?

- Am văzut: nişte creiere prăjite incapabile să mai facă diferenţa între real şi fantastic, între adevăr şi minciună, între ei şi cei care îi posedă „spiritual”!

33.- Dar ai văzut ce au câştigat cei care i-au îmbolnăvit cu virusul credinţei dogmatice?

- Sigur: nişte trupuri credincioase care le execută orbeşte toate ordinele lor „divine”: profitabilă această afacere cu credinţă!

- Cât crezi că va mai fi tolerată această josnică înşelăciune „spirituală” în societate?

- Dar tu ce crezi?...

16. „Omul zeu” faţă în faţă cu Omul Liber

1. În vremurile acelea, într-o zi de primăvară un pretins „om-zeu” a făcut mare zarvă într-o comunitate umană mai retrasă chemându-i pe toţi cei care doresc, la o adunare la care urma să-şi proclame deschis (oficial) divinitatea.

2. Aşadar, iată-ne adunaţi ca la spectacol şi iată-l pe pretendent intrând în sală învelit într-o mantie lungă albă (cum bineînţeles îi şade bine unui „zeu”) şi aşezându-se în faţă alături de nişte „discipoli” de ai săi (cu toţii bineînţeles radiind de bucurie probabil datorită onoarei pe care le-o făcea auto-declaratul „zeu”).

3. Şi bineînţeles demonstraţia „zeităţii” sale a început prin obişnuitele vorbe de auto-preamărire şi a continuat cu un discurs meşteşugit menit să abată atenţia celor slabi de minte şi de trup de la fapte la vorbe goale de conţinut.

***

4. Dar, să-l ascultăm pe pretendentul la „zeificare”:

5.- În primul rând dragii mei să ştiţi că nu întâmplător îmi priviţi vorbele – voi sunteţi cei aleşi, voi faceţi parte dintr-un grup spiritual pe care eu l-am ales spre a vă împărtăşi acum un secret spiritual care va duce la iluminarea şi înălţarea voastră instantanee!

6. Eu sunt singurul care cunosc acest secret teribil (păstrat ca atare de la începuturile lumii), care odată ce-l veţi cunoaşte vă va elibera spontan şi imediat de orice probleme, de orice agitaţii şi de orice suferinţe!

7. Îl ştiu pentru că eu sunt Zeul!

8. Eu sunt manifestarea tuturor zeilor cunoscuţi de umanitate: toţi se manifestă prin mine, sau mai înţelept spus, eu şi doar eu m-am manifestat prin fiecare din ei!

9. Eu sunt cel care sunt chemat în diferite părţi şi timpuri de oricine a chemat vreodată Zeul.

10. Pe mine m-aţi chemat sub numele lui Osiris, a lui AmonRa, a lui Aton, a lui Isis, al lui Osiris şi sub multe alte nume în Egipt şi prin alte locuri.

11. Eu sunt cel care v-a răspuns când l-aţi strigat pe numele de Jupiter, Zeus (Deus), Atena, Marte, Dionisos, Artemis, Hades, Demetra, Orfeu, Hercule şi sub multe alte nume greceşti şi latine.

12. Eu sunt cel care a venit să vă asculte cuvântul când vorbele voastre m-au chemat în ajutor strigând: „Vin-o Azura Mazda, vino Marduk, vino Ball şi scoate-ne din necaz!”

13. Căldura şi sprijinul meu l-aţi simţit când m-aţi văzut aievea sau în vis sub numele de Brahma, Shiva, Vishnu, Shakti, Krishna, Rama sau sub alte nume şi înfăţişări cu care m-am prezentat vouă pe plaiurile mirifice ale Indiei şi Asiei.

14. Pe mine m-aţi cinstit sub oricare din încarnările lui Budha, sub chipul lui Tao, a Stăpânului Cerului sau a lui Lao Tse, a celor Opt Nemuritori sau a altor forme pe care le-am luat după chipul vostru pe continentul asiatic şi peste tot în lume.

15. După chipul şi asemănarea vostră m-aţi cunoscut ca Iahve şi ca Elohim în deşerturile Iudeii sau ca Alat, Allah, cele trei fiice ale lui Allah, prin deşerturile Arabiei şi tot în deşert mi-aţi văzut faţa ca şi Hristos (cel uns), ca şi Mesia, ca şi Botezătorul - şi nu odată, ci de nenumărate ori!

16. Eu sunt! Doar eu Sunt în forma oricărui zeu pe care îl percepeţi cu ochiul sau cu mintea sau pe care îl veţi percepe vreo dată!

17. Eu sunt cel care am trimis cu diferite mesaje la voi şi care voi trimite în continuare la voi pe toţi prorocii, profeţii, mesagerii, avatarii, guruşii, mesiaşii care au venit sau care vor veni vreodată în numele oricăruia din infinitele mele nume!

18. Eu sunt cel care i-am trimis la voi pe toţi aceia care au pretins vreodată că au foşti trimişi de Zeu şi nu au avut ghinionul să fie ucişi prea devreme pentru a-i băga cineva în seamă, care nu au avut ghinionul să nu prea ştie să se exprime şi să folosească cu măiestrie puterea magică a vorbei scrise sau vorbite, care nu au avut ghinionul de a o lua cu totul razna şi nu doar aşa puţin şi cu măsură încât să fie cât de cât credibili ca mesageri ai Mei – ai Zeului - ai unicului Zeu!

19. Eu sunt cel profeţit să vină de toţi profeţii, prorocii, avatarii, zeii – eu sunt Cel Aşteptat!

20. Priviţi cu atenţie în jur şi veţi găsi prorociri şi profeţii despre mine în toate cărţile sfinte ale umanităţii – priviţi doar cu atenţie dincolo de vălurile sensurilor aparente ale cuvintelor sfinte!

21. Eu sunt cel aşteptat de întreaga natură, eu sunt cel iubit de orice floare, de orice copac, de orice piatră!

22. Cu atât mai mult de oricare dintre voi, fiinţele înzestrate cu raţiune – chiar dacă mulţi dintre voi nu o ştiţi încă, chiar dacă în mulţi dintre voi iubirea mea e încă ascunsă de perdeaua neagră a necredinţei voastre...

23. Eu sunt aşadar cel prorocit şi aşteptat cu frenezie să vină sau să revină, de voi toţi!

24. Eu sunt cel aşteptat şi întâlnit de bunicii voştri, de străbunicii voştri, de strămoşii strămoşilor voştri!

25. Eu sunt cel care va fi aşteptat şi întâlnit de nepoţii voştri şi de nepoţii nepoţilor voştri!

26. În afară de mine nimeni altcineva nu a venit şi nici nu are să vină vreodată pentru a vă alina cu speranţe suferinţele, pentru că eu sunt Singurul – doar Eu exist şi în afară de Mine nu mai este un altul!

27. Eu sunt perpetuu prorocit, perpetuu aşteptat şi prin urmare perpetuu manifest!

28. M-am manifestat, mă manifest şi mă voi

manifesta prin toţi cei care pretind că împlinesc vreo profeţie sau vreo Mare Aşteptare care a fost, este sau va fii!

29. M-am prezentat mereu, mă prezint şi mă voi prezenta iarăşi şi iarăşi în faţa voastră ca Salvatorul, Cel Profeţit, Unicul, Acela, Cel Aşteptat, Cel care Împlineşte ceea ce Era de Împlinit - indiferent ce vreţi voi să împlinesc pentru voi sau sub ce nume ziceţi voi că ar trebui să mă prezint atunci când aduc în manifestare vreo Împlinire!

30. Eu sunt cel care are toate Numele!

31. Eu sunt Cuvântul, Vorba, Sunetul, Lumina, Viaţa, Moartea, Mişcarea, Spaţiul, Timpul, Fiinţa!

32. Eu sunt tot ceea ce există, a existat sau va exista!

33. Eu sunt Întregul, Totul!

34. Aşadar Eu sunt Cel Mai Cel dintre cei mai cei!

35. Eu sunt Cel Ce Sunt şi nu este un altul ca Mine!

36. Eu sunt Totul – cel în afară de care nu mai este nimic!

37. Eu sunt cel care Este Aşa Cum Este; Eu sunt Cel care este Aşa Cum Vreţi Voi să Fie; Eu sunt Cel care se numeşte oricum vreţi voi să-l numiţi, sau cum vor să mă numească miile şi zecile de mii de proroci şi mesageri care vin în Numele Meu!...

38. Eu sunt cel care nu are nici un nume – nenumitul!...

39. Pe mine mă vedeţi în toţi zeii şi profeţii umanităţii şi de aceea eu sunt împlinirea a tot ceea ce se întâmplă, s-a întâmplat sau se va întâmpla!

40. Doar în mine veţi găsi ceea ce căutaţi, indiferent care vă sunt dorinţele!

41. Dacă căutaţi Infinitul şi Eternitatea, dacă căutaţi Mântuirea, Nemurirea, Iluminarea, Nirvana, Realizarea de Sine, Auto-Realizarea; dacă căutaţi Puterea, Iubirea fără limite, devoţiunea Supremă, Cunoaşterea Ultimă, Fericirea Supremă, Eliberarea Absolută – să ştiţi că doar pe Mine mă căutaţi.

42. Să ştiţi că indiferent de ceea ce căutaţi doar pe mine mă găsiţi!

***

43. Indiferent cui v-aţi închina Mie vă închinaţi pentru că nu este nimeni în afară de Mine!

44. Orice v-aţi dori doar de la mine puteţi primii pentru că eu sunt Cel Care Dăruieşte şi nu este un altul în afară de mine!

45. În orice a-ţi crede, să ştiţi, că în mine credeţi pentru că eu sunt cel din spatele oricărei credinţe – orice religie a-ţi avea să ştiţi că pe mine mă veneraţi!

46. Oricare ar fi lăcaşurile de cult în care mă veneraţi: în temple, în biserici, în moschei, în sanctuare, în pagode, în grote, etc.... - să ştiţi că eu sunt acolo să vă ascult închinarea şi ruga – şi nu este nici un altul care să îmi fie alături!

47. Eu sunt în toate aceste locuri sfinte, Eu sunt peste tot în afara lor – pentru că Eu sunt în Tot şi Totul este în mine!

48. Eu sunt izvorul vieţii şi îmbrăţişarea morţii, Eu sunt Sursa creaţiei şi manifestarea ei!

49. Eu sunt şi Sursa voastră... unica voastră sursă – de viaţă, de gândire, de privire...

50. Voi sunteţi creaţiile mele minunate şi copiii mei iubiţi!

51. Iată: Eu sunt Părintele vostru şi doar mie îmi datoraţi ascultare!

52. De fapt, orice aţi face doar pe mine mă ascultaţi, pentru că doar eu vorbesc prin voi – prin fiecare din voi – eu sunt gândul vostru, sunt vorba voastră, sunt trupul vostru!

53. Eu sunt răspunsul la întrebarea „Cine sunteţi voi?”

54. Eu sunt răspunsul la orice Întrebare a-ţi avea!

55. Eu sunt răspunsul la Întrebări! Unicul Răspuns şi Unica Întrebare! Şi nici o Întrebare şi nici un Răspuns, să ştiţi, că nu îmi este străin.

56. Orice frământare v-ar mişca sufletul, să ştiţi că doar la sânul Meu îi găsiţi alinare!

57. În mine şi doar în mine găsiţi Adevărul – Eu sunt Adevărul! şi Binele – Eu sunt Binele! şi Frumosul – Eu sunt Frumosul!

58. Eu sunt Totul, Oriunde, Oricând!...

***

59. Trupul care vă spune aceste vorbe e o Manifestare completă a Mea – Eu sunt în El şi El este în Mine!

60. Şi secretele noastre ne sunt cunoscute!

61. De El, de Mine, doar de aceste vorbe să ascultaţi cu atenţie, pentru că acestea sunt ultima mea vrere:

- oricare din voi doreşte Cunoaşterea, Iubirea, Pacea, Iluminarea, Vindecarea, Bunăstarea sau orice altceva să vină la mine şi i se va da;
- să se roage mie cu evlavie şi i se va împlinii negreşit potrivit credinţei lui;
- să se adune împreună cu alţii şi să-mi ridice cântece de slavă, să-mi închine rituri şi ritualuri şi să mă cinstească cu toate cele, aşa cum se cuvine unicului Zeu!

62. Să mă slăvească pe mine şi să asculte de vorbele mele fără împotrivire pentru că astfel (şi doar astfel) eu vin şi sunt alături de el şi în el – în gândurile şi vorbele sale - oriunde ar fii.

63. Aceasta este ultima mea manifestare şi ce zic acum să ştiţi că este Ultimul Adevăr – toate celelalte adevăruri care l-am spus mai demult prin alţi profeţi sunt valabile doar în măsura în care nu contrazic aceste ultime vorbe ale mele!

64. Şi oricine pretinde că mă reprezintă pe Mine să ştiţi că o face într-o mai mică măsură, decât manifestarea mea prezentă aici de faţă!

65. Luaţi deci aminte şi nu vă lăsaţi înşelaţi – vorbele prezentei mele manifestări sunt mai presus decât vorbele oricăror altor manifestări ale mele din trecut sau din prezent.

66. Ele sunt Noua Lege de care trebuie să ascultaţi fără ezitare, iar de celelalte ascultaţi numai în măsura în care nu dispun altfel decât prezenta Nouă Lege care am adus-o pentru voi.

67. Şi va fi vai de acela care nu ascultă de aceste vorbe căci el nu va avea parte de Viaţă, de Lumină şi de Adevăr!

68. Şi privirea mea se va depărta de la el, şi va rătăci prin suferinţă şi necaz până îşi va ridica din nou ochii spre Cel care i-a Vorbit şi el a cutezat să nu-i răspundă!”...

***

69. Aici „omul-zeu” se opri puţin şi se vede treabă că vorbele sale produseră ceva furori în mulţime.

70. Dar când să profite de acest elan al primelor sale vorbe şi să continue cu cuvântarea sa „divină” iată că din sală se ridică în picioare Omul Liber pentru a risipi vraja cuvintelor goale de conţinut ale deocamdată doar pretinsului „zeu”:

***

71.- Vorbe frumoase, laude neasemuite şi ameninţări pe măsură ai lăsat să îţi curgă năvalnic din gură „omule-zeu”, şi vezi dumneata noi nu am pregeta să le credem dacă ar fi dovedite şi cu niscaiva fapte, pentru că vezi matale vorbe goale, de auto-preamărire, vorbe de duh şi ameninţări oricare din noi le putem zice şi pentru asta nu pretindem neapărat că am fi „zei”.

72. „Zeitatea” cuiva nu se dovedeşte prin gradul în care ştie să scoată vorbe meşteşugite şi să arunce cu promisiuni infinite către ascultători creduli sau mai sceptici şi nici prin faptul că e capabil să arunce blesteme şi ameninţări verbale în stânga şi în dreapta şi nici prin aceea că îi vindecă pe aceia care chipurile ar crede în el şi ar refuza o atare favoare celor care nu ar crede...

73. Te rog frumos lasă acum trucurile acestea de bâlci şi discursurile acestea demagogice şi susţine-ţi pretenţiile de zeitate cu niscaiva fapte solide, incontestabile! - şi atunci te vom considera ca atare!

74. Deocamdată eşti doar un om care vorbeşte şi atât!

75. Noi suntem de bună credinţă şi te-am crede, dar vezi matale, ca dumneata am mai ascultat sau citit vreo cinci numai luna asta, şi mai toţi i-au denunţat pe toţi ceilalţi ca simpli şarlatani şi impostori, asta în cazurile fericite în care nu-i fac nebuni de-a dreptul.

***

76. Şi noi trebuie să alegem şarlatanii şi impostorii de „zeii autentici” şi să şti că nu ne plângem de asta pentru că avem în a noastră societate o Lege de Acreditare a activităţii „zeilor” care te invită, în virtutea afirmaţiilor pe care tocmai le-ai făcut mai înainte să-ţi dovedeşti identitatea de „zeu” prin trecerea unui Test[1] constând în următoarele 6 probe consecutive:

- mutarea unui munte din loc;
- dovedirea stăpânirii întregii ştiinţe omeneşti actuale şi efectuarea a cel puţin trei descoperiri ştiinţifice demne de premiul Nobel;
- dovedirea unei capacităţi de interpretare şi creaţie cu mult peste medie în toate ramurile artei;
- realizarea a cel puţin 1000 de invenţii şi inovaţii dintre care cel puţin 10 cu impact revoluţionar în evoluţia tehnicii;
- vindecarea de boli actualmente incurabile a 100.000 de bolnavi;
- şi dovedirea impenetrabilităţi la orice armă actuală şi/sau a unei capacităţi de regenerare infinită a întregului tău trup şi psihic.

1 Pentru o prezentare detaliată a acestui Test a se vedea cartea „Noua Ordine Religioasă”, cap. „Legea de reglementare a activităţii sociale a „zeilor”, „oamenilor-zei” şi a „purtătorilor de cuvânt oficiali” ai acestora”.

***

77. În virtutea acestei Legi dacă mai continui să mai faci pe „zeul” fără acreditare - pentru că toată lumea ştie că până acum nimeni nu a trecut acest test de acreditare şi de asemenea toţi „zeii vechi” „au refuzat” prin „reprezentanţii lor oficiali” să-l treacă pe motiv că nu mai vor chipurile să se implice momentan activ şi direct în treburile societăţii noastre – va trebui să te arestăm şi să te obligăm ca în termen de 6 luni să începi să parcurgi acest Test – iar dacă nu vei reuşi la oricare din probele lui te vom denunţa ca ceea ce cel mai probabil eşti: ori un şarlatan, ori un nebun căruia îi lipseşte o doagă.

În primul caz te aşteaptă batjocura publică şi închisoarea pentru a te învăţa minte să nu mai înşeli încrederea oamenilor, iar în al doilea te aşteaptă azilul de psihiatrie pentru a vedea dacă îţi putem vindeca halucinaţiile şi delirule de grandoare pe care le manifeşti.

78. Acum, bineînţeles, că primele mele instincte s-ar putea să se înşele şi tu chiar să fi vreun „zeu” - dar asta ne vei putea dovedi doar prin trecerea Testului de Acreditare!

79. În cazul că vei reuşi să-i treci toate probele îţi vom acorda toată cinstea care ţi se cuvine prin lege şi te vom ruga respectos să nu îţi depăşeşti atribuţiile rânduite legal dacă nu vrei să afli pe propria piele dacă noi oamenii te putem închide sau ucide pentru că încalci flagrant legile noastre de organizare...

80. Haide deci: spune acum dacă îţi menţii pretenţiile de „zeu” caz în care va trebui să te arestăm pentru că faci aceasta fără să ai acreditare, sau îţi ceri la toată lumea de faţă iertare şi te retragi ruşinat pentru tentaţia de şarlatanie pe care ai avut-o mai înainte şi s-ar putea astfel să scapi doar cu o amendă zdravănă care să te înveţe să nu o mai iei razna pe viitor!

***

81. La auzul unor asemenea vorbe „zeului” i-a pierit „elanul divin” şi unora li s-a părut că prin ceea ce a spus apoi a încercat doar să îşi salveze pielea pusă în pericol:

82.- Uite ce e iubiţi fraţi, dacă stau să mă gândesc, aveţi absolută dreptate cu Testul acesta de acreditare – cum altfel să dovediţi „zeul” autentic de impostori?

83. Eu însă nu o să-l dau acum pentru că momentan nu prea am dispoziţia necesară să mă implic serios în activităţile societăţii umane.

84. Acum am venit mai mult aşa în vizită ca să văd ce mai faceţi şi cum aţi mai evoluat de ultima dată de când v-am văzut.

85. Şi vă spun: felicitări! Se pare că începeţi şi voi în sfârşit să vă maturizaţi psihic! Era şi timpul!

86. Aşa e: sunt întru totul de acord să mă puneţi să dau Testul acesta atunci când voi dori să mă implic activ prin instituţii şi organizaţii în societatea voastră – şi aşa e: să-i puneţi să treacă acest Test pe toţi cei care pretind că ar fi „zei” şi veţi vedea cum în câţiva ani faceţi lumină şi în sfera religioasă a societăţii voastre înlăturând de acolo toţi şarlatanii şi bolnavii psihici, scăpând

societatea de disfuncţionalităţile grave pe care i le-a provocat până acum impostura şi nebunia religioasă, confundată mult prea des cu ceea ce se poate numi cu adevărat Religie.

87. Bravo mă! Aţi început în sfârşit să gândiţi!

88. Numai bine şi mult succes în continuare!...

***

89. Şi „Zeul” dădu să se retragă discret când fu oprit de vorbele Omului Liber:

90.- Iarăşi trebuie să zic: frumos discurs!

91. Dar mie mi se pare că matale încerci să „speli putina” şi să scapi „basma curată” acum că ai fost prins la înghesuială.

92. Din câte am auzit eu nici nu ţi-ai cerut scuze pentru impostură nici nu ţi-ai declinat identitatea de „zeu”.

93. Prin urmare îţi mai spun încă odată intre ce ai de ales: ori mergi la arest urmând să dai apoi testul de acreditare, în situaţia că susţii în continuare că ai fi niscaiva „zeu”, ori îţi ceri scuze pentru şarlatanie şi scapi probabil doar cu o amendă zdravănă pentru încercarea de a înşela oamenii creduli prin pretenţiile tale nesusţinute de a fi „zeu”.

***

94. Prins într-adevăr la înghesuială „zeul” începu să mărturisească:

95.- Cum văd că repede te-ai prins, într-adevăr Omule Liber eu nu sunt un „zeu”, ci doar unul care pretinde cu neruşinare aceasta, iar voi ceilalţi care era cât pe ce să „puneţi botul” la vorbele mele meşteşugite dacă nu intervenea Omul Liber, luaţi aminte, că aşa cum zicea şi el vorbe de grandomanie, promisiuni deşarte şi ameninţări verbale orice şarlatan poate prolifera – şi fiţi de două ori mai atenţi când mai auziţi pretenţiile de „zeitate” ale vreo unui şarlatan sau nebun, pentru că nu mică vă va fi suferinţa şi pierderile dacă cădeţi în plasa măsluită a acestor infractori şi/sau bolnavi mentali.

96. Uite ce e Omule Matur şi voi toţi ceilalţi: îmi pare rău că m-am pretins cea ce nu sunt şi promit să nu se mai repete – pur şi simplu am avut şi eu ceva „experienţe mistice” şi cred că m-am lăsat dus de val, puţin prea mult cei drept...

97. Încă o dată vă cer iertare şi sper că veţi avea cumpătare în stabilirea acelei amenzi pentru că nici nu prea am bani momentan!

98. La auzul acestor vorbe Omul Matur Religios zâmbii cu îngăduinţă şi zise:

- Aşa mai merge, vezi că se poate!

99. Oricum să ştii că după atâta grandomanie puţină umilinţă nu strică!

100. Vom mai vedea care să fie cuantumul amenzii pentru că trebuie să vedem dacă şi pe cine ai mai fraierit până acum cu vorbele tale şi cu cât – păgubiţii normal trebuie să-şi recupereze paguba – aşa că deocamdată vei mai rămâne puţin în custodia forţelor de ordine până se clarifică aceste aspecte...

17. Manifestările Omului Atemporal – Naşterea Omului Trans-Religios

1. Iubiţi fraţi şi surori: Fie iubire! Fie Cunoaştere! Fie Forţă!

Vă voi povesti acum Viziunea prin care eu, Omul Trans-Religios am ajuns în Existenţă.

***

Cine este Omul?

2. Astfel era odată, nu demult, într-un spaţiu fără de spaţiu şi într-un timp fără de timp, un moment al clipei în care eu parcă eram aievea absorbit atunci şi acolo în nucleul central de fiinţare al speciei umane.

***

3. Era imens de înaltă şi infinit de întinsă Deschiderea ce ducea spre acest Spaţiu aşa că nu era greu de vizitat de către oricine dorea să o facă.

4. Practic orice manifestare umană mai grandioasă este un Portal, un Semn ce îndreaptă spre acest Spaţiu atemporal al Arhetipului Uman toate privirile şi cătările dornice de a-l cunoaşte şi simţi de aproape vibrând cu putere în ele.

***

5. Iar eu, Omul, am trecut atunci Portal după Portal şi am descifrat Semn după Semn, am mers pe cărări ale percepţiei bătătorite şi mai puţin bătătorite, am trecut prin Păduri Ideatice şi peste Pajişti Conceptuale nenumărate urmând mereu Poteca ce ducea spre vârful Muntelui Ideatic, iar odată ajuns acolo, iată că mă aflam cu bucurie neasemuită în faţa splendorii Inelului de Lumină al Deschiderii spre Atemporal...

6. Iar deasupra Inelului, ca o Coroană de Diamante, stătea aţintindu-şi razele spre a mea conştiinţă următorul avertisment:

- Nu păşii mai departe de vrei să rămâi în reavoinţă şi ură, în ignoranţă şi în slăbiciune!

***

7. Dar eu, Omul nu vroiam să rămân – tocmai de aceea eram acolo!

Vedeţi voi, până să ajung pe acel Vârf, paşii mi-au purces prin lume pe aici şi pe acolo, prin pieţe, prin cetăţi, prin case, prin amfiteatre... şi peste tot oamenii mă întrebau:

- Ce este de făcut? Ce este de făcut?

- Cine suntem noi? De ce suntem aici? Încotro vom merge acum?

8. Iar eu Omul, când le-am auzit frământările le-am spus:

- Deocamdată nici eu nu ştiu răspunsul la aceste întrebări.

Dar uite, mă voi duce acum la locuinţa Celui

prea Înţelept dintre noi, voi merge şi îl voi vizita pe Omul Atemporal, pe Proto-Părintele nostru şi el ne va răspunde cu siguranţă la aceste întrebări şi va risipi din noi ignoranţa!

9.- Am auzit şi noi de acest Om Atemporal, au zis atunci ei, dar mai mult aşa în şoaptă, şi nu am prea înţeles ce ar fi el mai exact.

- Deci cine este El – Omul Atemporal? - Şi cum ne poate el ajuta?

10. - El este Cel Ce Este! le-am răspuns eu cu bucurie:

El este Tatăl Nostru al tuturor făpturilor umane, el este Arhetipul în imaginea căruia am fost făuriţi de către Întreg.

El este Modelul Ideatic şi Conceptual al fiinţării noastre!

El e cel în care ne regăsim cu toţii ca Identitate de Specie, El este acel Suflet Uman în care se regăseşte total împlinită Unitatea Noastră Umană Fundamentală: dincolo de diferenţele specifice de rasă, sex, vârstă, naţiune, limbă, cultură, etc.

El este Omul Atemporal - acela ale cărui aripi se avântă mereu înspre Infinit şi Eternitate şi ne protejează astfel vieţuirea noastră a tuturor.

El este Simbolul Forţă al Speciei noastre, al nostru al tuturor fiinţelor cu natură umană cuprinsă în propria identitate!

***

11.- Şi unde o să-l găseşti tu pe acest Om A-Toate-Ştiutor? - m-au întrebat ei atunci.

- Nu e A-Toate-Ştiutor, ci doar A-Toate-Ştiutor al celor Omeneşti, i-am corectat eu:

El e cel mai avizat a cunoaşte toate tainele vieţuirii umane, dintre noi toţi – copiii lui încă mulţi nematurizaţi psihic suficient.

12. Dar cu toate acestea el nu e un „Zeu”, cum aţi putea unii din voi să credeţi, şi nu are nici o prezenţă palpabilă în Timpul şi Spaţiul nostru – el e un Simbol, o Idee, un Concept, o Viaţă Ideatică: cea mai înaltă Viaţă Ideatică Umană conceptibilă!

13. De aceea El nu o să vorbească niciodată prin intermediari, căci el nu are nevoie de ei – el e în interiorul fiecăruia dintre noi, în măsura în care noi ne regăsim în interiorul nostru Identitatea Originală de Oameni, dincolo de diferenţele aparente şi formale pe care le avem unii faţă de alţii în înfăţişare, gândire, vorbire şi acţiune.

14.- Deci, El se află în interiorul nostru al fiecăruia dintre noi? - au exclamat ei cu uimire.

- Da! Cu siguranţă da! - le-am întărit eu descoperirea.

15.- Bine, au zis ei atunci, dar dacă El e în noi, dacă el se manifestă prin noi şi noi prin el, de ce nu l-am văzut până acum cu claritate?

- Să ştiţi că nu-i greu de răspuns la o astfel de întrebare:

16. Omul Atemporal e puritate de Lumină, e puritate de Ideal – prin el îşi găsesc strălucire nelimitată: Iubirea, Cunoaşterea şi Puterea; Binele, Adevărul şi Frumosul; Libertatea, Dreptatea şi Unitatea şi nu în cele din urmă Absolutul (perfecţionarea şi desăvârşirea continuă).

17. De aceea, în măsura în care în mulţi dintre noi, până acum această lumină a Idealurilor a fost acoperită intenţionat sau din neglijenţă de către noi înşine (la îndemnul criminal al celor naivi, al nebunilor şi şarlatanilor printre care am crescut) e normal că atunci când am fi putut deveni conştienţi de ea, de prezenţa Lui în noi – nu l-am mai putut vedea din cauza gunoaielor şi murdăriilor din interiorul nostru: a urii şi dispreţului, a ignoranţei şi slăbiciunii; a răutăţii şi relei-voinţe; a minciunii şi nesincerităţii; a urâciunii şi mizeriei; a înlănţuirii şi ataşamentului; a injustiţiei şi nedreptăţii; a dezbinării şi degenerării... - care lăsate să se manifeste în noi în voie au acoperit astfel Lumina Prezenţei Lui.

***

18. Pentru a-l vedea ideatic pe El, pentru a-l putea privi simbolic faţă în faţă, e nevoie deci să alungăm din noi orice urmă de credinţă dogmatică, de non-ideal şi de comportament etic nearmonios (orgolios, mânios, fricos, trist, leneş, lacom, desfrânat...) aflat în dezacord cu Sursele Majore ale Fericirii (non-minciuna, non-furtul, non-violenţa şi non-uciderea).

19. Dacă vom da acest noroi interior la o parte vom vedea cum de pe fundul lacului existenţei noastre psihice va începe să strălucească prin noi cu tot mai mare putere Lumina Lui!

20. Ea se va ridica atunci deasupra apelor psihicului în toată întinderea binecuvântată a Conştientului şi se va deschide spre interacţiune nelimitată cu viaţa noastră alungând de pe câmpurile ei toată suferinţa şi durerea, toată debusolarea şi lipsa de orientare.

***

21. Pe măsură ce fiecare dintre noi mergem în mod individual şi cu maximă responsabilitate pe cărările Idealurilor Omului Universal; pe măsură ce trecem cu hotărâre neţărmurită prin fiecare din cele 12 Porţi ale Erelor şi prin Portalul celor 7 Raze ale Cunoaşterii Universale ne vom deschide tot mai mult pentru împlinirea în noi şi prin noi a Surselor Fericirii, a Eticii Armoniei, a Ţelurilor şi Faptelor Omului Liber.

22. Lumea noastră interioară (psihică) devine astfel din ce în ce mai puternică şi Omul Atemporal poate să se manifeste simbolic prin sinea noastră – devenind astfel, noi şi cu el, din ce în ce mai contopiţi în una şi aceeaşi identitate activă de manifestare întru fiinţa noastră individuală şi socială!...

***

Omul Atemporal

23. Aşadar iată: eram în faţa Inelului de Lumină al Portalului Simbolic ce duce spre spaţiul de vieţuire al Omului Atemporal şi înţelegând avertismentul pe care mi l-a adresat am păşit imediat prin Deschiderea lui fără ezitare.

24. Lumina care m-a întâmpinat era în prima fază atât de puternică încât nu am putut vedea nimic, dar apoi încet încet pe măsură ce mă obişnuiam cu intensitatea trăirii luminoase a noului plan de fiinţare în care am păşit, Forme Ideatice şi Simbolice au început să se contureze în jurul meu în acel Spaţiu al Infinitului până când puteam să le percep pe fiecare dintre ele cu o claritate de limpezimea cristalului translucid!...

25. În primul rând... era Lumină! – o lumină

caldă, plăcută, armonioasă exprimându-se beatific prin toate straturile ei stelare...

27. Apoi privind în jos am constatat că păşeam pe Ape, pe apele unei Mări Întinse...

Şi priveam minunat la toate acestea şi iată că de jur împrejur era Necuprinsul, jos Apa, sus Cerul iar în depărtări parcă din când în când lucea Pământul şi Focul.

***

28. Şi atunci, iată că se desprinse din Zare o Stea de Foc şi se apropia acum cu viteză de mine adunând în jurul ei Cerul şi Apa şi Pământurile pe care le întâlnea în cale şi iată că din contopirea acestor patru elemente se contură acum în faţa mea plutind graţios între Pământ şi Cer, cu aripi întinse de Foc şi având înfăţişarea unui cristal translucid parcurs în întregime de energia fiinţării întru viaţă a tuturor stelelor infinitului – un om: Omul Atemporal!

***

29. Ne salutarăm din priviri şi apoi el coborî uşor pe Mare în faţa mea şi atunci ne înclinarăm uşor cu adânc respect unul în faţa celuilalt...

Apoi privirile noastre s-au regăsit pentru o clipă eternă în bucuria abisală a faptului de a fi Viaţă!

30. Iar, când clipa aceasta se retrase din noi, El a privit în dreapta sa şi a bătut odată puternic din aripile-i de foc lovindu-le una de alta.

31. Şi atunci, iată că din depărtări a început să se ridice, în sunet teribil de tunet şi în lumina trepidantă a mii de fulgere ce brăzdau cu putere cerul şi să înainteze cu forţă înspre noi, un Val Imens de Apă şi Energie care după ce trecu peste noi, fără însă a ne atinge nici măcar un fir de păr, se potolii domol din avântu-i năvalnic lăsând în urma lui în spaţiul dintre mine şi Cel Atemporal, pe o Masă de Apă, o Carte - o carte de energie şi informaţie ce strălucea aproape orbitor în lumina Soarelui dimineţii care tocmai atunci îşi arunca şi el privirile spre noi.

***

32. Şi Omul Arhetip arătă atunci cu mâna dreaptă întinsă spre această Carte şi îmi zise cu blândeţe fermă în glas:

- Aceasta este Cartea Razelor Cunoaşterii Universale.

33. Cel ce o va citi şi o va înţelege va găsi în ea minuni fără de număr şi înţelepciunea care va putea salva milioane şi miliarde de vieţi, va putea să conducă spre armonie milioane şi miliarde de fiinţe şi care le poate iniţia pe toate acestea în secretele Nemuririi Beatifice şi ale Trăirii Paradisiace pe tot cuprinsul Cosmosului infinit.

34.- Vino şi citeşte din ea! Aici este cuprins şi trecutul şi prezentul şi viitorul umanităţii!

***

35. La îndemnul Lui, eu m-am apropiat de Cartea Infinită şi iată că pe pagina la care era deschisă stăteau întipărite semne infinite şi scrieri de neînţeles şi atunci i-am zis Omului Atemporal:

- Văd, dar nu văd, percep, dar nu înţeleg mare lucru iubite Om Ideatic – aşa că te întreb: cum să fac să şi pricep ce scrie aici pe aceasta pagină?

36.- Îţi voi da ajutor, frate, îţi voi da din mine acea Parte care să te ajute în Cercetarea ta.

***

37. Şi astfel bătând din nou din aripi Omul Arhetip se ridică în aer şi începu să strălucească tot mai tare pe măsură ce parte din energia ce curgea prin trupul său de cristal fluid transparent se prindea activ în jocul frenetic al creaţiei.

38. Şi atunci dintr-o dată se văzu un Fulger puternic ţâşnind din creştetul său şi un sunet asurzitor îmi lovii urechile în momentul când fulgerul lovii Apa şi astfel din combinarea ei cu Focul începu să se ridice în faţa mea o siluetă umană, care începea să se contureze tot mai mult până când ajunse la înfăţişarea unui om şezând gânditor pe o creastă vibrândă de apă...

***

Omul Raţional

39. Omul Arhetip dispăruse în momentul fulgerării şi iată că în faţa mea rămase acum doar această manifestare a sa care avea chipul omenesc al jocului apei cu focul plutind armonioase împreună în mişcarea lor etern complementară...

Şi nu puteam să spun dacă omul acesta răsărit din apă şi foc era bărbat sau femeie, dacă era copil sau bătrân, dacă era dintr-o rasă sau alta...

40. El era cu alte cuvinte un Om Universal, liber de determinări particulare...

Şi eu, iată, că priveam acum cu atenţie şi cu oarecare fascinaţie Prezenţa aceasta răsărită din fulger şi mai ales chipul său senin absorbit în meditaţie...

41. Pentru câteva clipe el şezu în poziţia aceea meditativă şi apoi dintr-o dată ridicându-şi ochii mă văzu pe mine: şi atunci cu calm se ridică şi îmi păşi întru întâmpinare...

Îi veni asemenea în faţă şi ne îmbrăţişarăm ca nişte fraţi ai vieţii umane ce eram amândoi!

42. Şi iată că în timp ce frunţile noastre se atingeau reciproc în reculegere, secrete neasemuite îmi curgeau şiroi în trăire şi atunci se treziră spontan în mine înţelesuri şi chei de citire a paginii la care era deschisă Cartea ce era lângă noi.

43. Odată revelaţia transmisă şi receptată el mă invită din nou în faţa Cărţii şi îmi zise:

- Eu sunt Omul Raţional, sunt Spiritul Uman Al Raţiunii, Logicii, Reflexiei, al Gândirii Critice şi al Cercetării Ştiinţifice şi iată că prin îmbrăţişarea frăţească pe care tu mi-ai dat-o, tu ai primit Raţiunea, Reflexia şi Spiritul Cercetării în tine, iar eu am primit manifestare concretă.

Mai priveşte acum o dată în Carte şi spune-mi ce înţelegi din vorba ei!

***

44. La acest îndemn ochii mei s-au întors din nou deasupra paginilor Cărţii Cunoaşterii Universale şi iată încântare: acum după ce spiritul reflexiei, al raţiunii, al logicii, al cercetării ştiinţifice era în mine şi lângă mine călăuzindu-mi percepţia şi paşii, iată că acum, eu Omul, începeam să înţeleg din Semnele şi Limbile misterioase ce erau scrise acolo.

***

45. Şi iată că pe acea pagină a Cărţii era aşternut un îndemn:

- O tu Fiinţă, prin conştiinţă călătoare, de vrei Trăire Paradisiacă atunci caută mereu Cunoaşterea,

manifestă continuu Iubirea, măreşte-ţi perpetuu Puterea!

46. Iar în centrul paginii era un Triunghi Fundamental al Forţei - acela format din îmbinarea în armonie deopotrivă a Cunoaşterii, Iubirii şi Puterii.

47. Apoi am privit mai jos pe pagină şi iată că alte două Triunghiuri de Forţă străluceau cu putere acolo şi unul mai mare mi se arătă înglobându-le pe toate celelalte trei Triunghiuri.

48. Al Doilea Triunghi de Forţă cuprindea în sine Binele, Adevărul şi Frumosul, iar deasupra lui scria:

- Caută să faci întotdeauna Binele vieţuirii în armonie!; Caută Adevărul şi Sinceritatea mai presus de toate!; Şi lasă-te mereu scăldat în lumina Frumosului!...

49. Al treilea Triunghi era împlinit în sine prin strălucirea simultană prin el a Libertăţii, Dreptăţii şi Unităţii.

Iar deasupra lui stătea scris cu litere de aur:

- Fi Liber! Fi Drept! Şi regăseşte-te mereu în Unitate cu Tine, cu Ceilalţi şi cu Întregul!..

50. Cel de al patrulea Triunghi care strălucea cel mai tare, în timp ce le cuprindea în sinea lui pe toate celelalte trei era Triunghiul de Forţă al Absolutului, al perfecţionării şi desăvârşirii continue!...

51. Şi am citit atunci mai jos pe Acea Pagină:

- Aceste Triunghiuri de Forţă îţi vor da puterea să cunoşti secrete, să vindeci boli, să faci miracole, să pluteşti prin aer, să mergi pe ape, să zbori prin cer şi să înţelegi tainele naturii!...

Ia-le şi ţi le pune în Inimă şi în Minte!

52. Atunci eu, Omul am băgat mâna în Carte am luat triunghiurile acelea şi mi le-am pus mai întâi pe inimă şi apoi pe frunte.

53. Şi ele atunci au strălucit de patru ori cu putere şi de fiecare dată s-au afundat tot mai profund în inima şi în mintea mea până am ajuns să să le simt darul Infinit al Forţei lor şi în cel mai abisal colţişor al fiinţei proprii...

54. Şi atunci am început să văd în faţa mea minuni fără număr: pe unele le-am înţeles imediat, pe altele le-am intuit şi pe altele încă nu le înţelegeam...

***

55. În timp ce contemplam entuziasmat toate aceste minuni, iată că se ridică din apă sub picioarele mele o platformă metalică sub care un foc mare ardea cu putere şi eu Omul, am fost atunci ridicat de ea împreună cu Cartea, dinspre pământ spre cer...

56. Şi iată acum treceam dincolo de nori şi în scurt timp mă regăsii contemplând în extaz albastrul infinit al spaţiul cosmic...

Şi de jur împrejurul meu erau multe nave, staţii spaţiale, şi sateliţi artificiali, iar jos în depărtare era o planetă vibrândă de viaţă...

***

57. O străfulgerare puternică de lumină se produse atunci şi iată că puteam să văd pe un ecran mare din faţa mea cum Omul Raţional era acum printre alţi oameni în piaţa unei cetăţi şi vorbea tuturor celor care îl ascultau de darurile infinite ale reflecţiei, raţiunii, logicii şi a cercetării perceptive ştiinţifice atente şi sincere a întregii realităţii...

58. Şi oamenii din agora erau însufleţiţi de discursul lui şi el îi simţii ca fraţi de sânge ai lui şi îi îmbrăţişă pe fiecare în parte cu căldură, la fel cum m-a îmbrăţişat şi pe mine.

59. Şi vedeam cum prin această îmbrăţişare frăţească simbolică se transfera şi în ei spiritul reflecţiei, al logicii, al gândirii critice şi a cercetării ştiinţifice şi tehnice şi cum imediat apoi fiecare din ei începeau să aibă străfulgerări şi intuiţii în legătură cu legile de organizare ale lumii şi cum se apucau apoi imediat să le dezvolte pe acestea şi să le verifice prin experiment şi metodologie ştiinţifică adecvată şi apoi odată astfel dovedită realitatea lor să le găsească aplicaţii nenumărate pe fiecare din cele 7 Raze: în ştiinţă şi tehnică, în economie şi politică, în filozofie, psihologie şi artă, în religie şi ezoterism...

60. Şi Spiritul Raţiunii, reflexiei, al logicii, al gândirii critice, al cercetării ştiinţifice, iată că se transmitea din om în om şi iată că în curând se vedea peste tot în toată cetatea oamenilor, în toate casele lor o mulţime mare de Oameni Raţionali, de oameni pătrunşi în întregime de spiritul cercetării sincere a adevărului în legătură cu orice aspect al manifestării.

61. Şi iată că vedeam cum sub ochii mei, ai Omului, Lumea umană se schimba în bine şi era alungată din ea ignoranţa, superstiţia, prostia, lipsa de logică, prejudecata, confuzia, incoerenţa şi neclaritatea.

***

62. Şi iată că erau în acea Cetate o mulţime de oameni credincioşi, visător-amăgitori care credeau că e suficient să-şi dorească ceva şi apoi să aştepte ca vreo forţă „supranaturală” sau „transcendentă” să vină aşa din neant şi să le împlinească în mod miraculos dorinţele, fără ca ei să facă nimic concret în direcţia atingerii lor... decât eventual să tot repete nişte vorbe fără sens şi să cânte cântece de laudă la acea presupusă „fiinţă magică” care după ei nu ar avea nimic altceva mai bun de făcut decât să le îndeplinească lor imediat toate dorinţele.

***

63. Aceşti oameni erau doar în stadiul de dezvoltare specific copilăriei psihice[1], erau naivi şi ignoranţi - dar ei nu au fost lăsaţi de izbelişte de fraţii lor Oamenii Raţionali, ci dimpotrivă aceştia şi-au unit forţele pentru a-i scăpa şi pe fraţii lor mai tineri psihic de boala credinţei dogmatice, de ignoranţă şi prejudecată şi astfel au venit în faţa lor şi le-au spus:

64.- Omul Liber nu se închină nimănui şi nu cere închinare de la nimeni!

Omul Liber îşi alege religia, nu se lasă ales de ea! Îşi crează religia, nu se lasă creat de ea!;

Stăpâneşte propria religie, nu se lasă stăpânit de ea!...

65. La auzul acestor cuvinte mulţi din oamenii credincioşi şi-au deschis inimile şi le-au înţeles sensul şi imediat s-au lepădat de „stăpânii” lor

1 Pentru detalii privind stadiile de dezvoltare psihică ale omului, a se vedea cartea „Etica Armoniei”, cap. „Adeizarea Psihică”.

religioşi şi „divini” pentru a devenii şi ei Oameni Liberi.

66. Şi împreună cu toţii fraţii lor, Oamenii Liberi au pregătit pentru ei Şcoli şi Sanctuare unde cu toţii erau educaţi în spiritul deschiderii nelimitate spre manifestarea prin ei a Cunoaşterii Universale.

67. Ei au fost astfel ridicaţi din ignoranţă de către fraţii lor Cercetători Înaintaţi, prin puterea infinită a Zetrianului!

Acesta le mijlocea gustarea din trupul infinit al Cărţii Cunoaşterii Universale şi odată prins acest gust al Cunoaşterii nici unul dintre ei nu se mai întorcea în ignoranţă şi dogmatism, în suferinţă şi infantilism.

68. Şi cu toţii, pe zi ce trece, prin parcurgerea Zetrianului[1], se Maturizau şi se Individualizau psihic din ce în ce mai mult, până când deveneau şi ei Cercetători Înaintaţi, lăsând astfel pentru totdeauna în urmă speranţele deşarte, aşteptările false, halucinaţiile şi iluziile de tot felul.

***

Omul Noilor Ere

69. Şi iată că această viziune a faptelor Omului Raţional se termină şi ecranul pe care ea s-a desfăşurat s-a retras în podeaua platformei spaţiale.

70. Şi imediat apoi, am văzut cum pe orbita pământului au apărut 12 Inele Cosmice gigantice grupate în secvenţe de câte patru, fiecare secvenţă fiind formată din câte trei Inele Energetice Concentrice.

71. Şi din buricul Cosmosului s-a auzit atunci o voce demiurgică care a glăsuit cu putere:

- Fapte! Nu vorbe!

Şi imediat acele Inele Energetice au început să se pună în mişcare.

72. Astfel primele Trei Inele Concentrice de la periferia Giganticului Inel au început să se rotească în jurul Pământului, la început mai încet apoi din ce în ce mai repede – primul pe direcţia stânga-dreapta, al doilea pe direcţia sus-jos şi al treilea pe direcţia drepta-stânga.

***

73. Şi astfel Pământul era cuprins în mijlocul acestui Inel Energetic şi când prima secvenţă de trei inele ale lui au început să se rotească în jurul său sa produs un vârtej energetic care a început să coboare din toate părţile pe suprafaţa Pământului sub forma unor linii energetice îmbrăcate în milioane de culori...

74. Şi iată că pe oricine atingeau ele începea să se manifeste cu putere prin el Darurile Erei Individualizării şi iată cum astfel în umanitate se năşteau unul după altul Oameni din ce în ce mai Maturi şi mai Individualizaţi Psihic, cu spiritul liber, capabili de discernământ şi raţiune proprie, cu destin şi putere de creativitate asumate Responsabil şi conştient spre manifestare maximă prin ei...

***

75. Când a doua secvenţă de trei inele a început să se rotească şi ea, iată că pe Pământ a apărut o lumină alb-aurie intensă (ca un nor translucid de lumină şi energie) şi sub călăuzirea ei se năşteau peste tot mai întâi triburi şi uniuni tribale, apoi naţiuni şi imperii, apoi state şi federaţii de state şi în cele din urmă iată că se formase din unirea Federaţiilor o Federaţie a Federaţiilor... Confederaţia Statelor Unite ale Lumii (Pământului) – Uniunea Terestră.

76. Se năşteau astfel sub impulsul giganticei energii a Erei Globalizării mai întâi fraternităţi familiale, apoi tribale şi etnice, apoi naţionale, apoi regionale şi în cele din urmă, iată, că am văzut cum s-a născut pe pământ Fraternitatea Umană Universală...

77. Şi spiritul acesta al Fraternităţii Umane Universale creştea prin promovarea şi respectarea pretutindeni a drepturilor fundamentale ale omului (la viaţă, la fericire, la egalitate de şanse, la libertate de conştiinţă şi manifestare creativă armonioasă, etc.), şi prin recunoaşterea şi respectarea unicităţii şi diversităţii fiinţelor umane de pretutindeni.

***

78. Când a treia secvenţă de trei inele începu şi ea să se rotească în jurul pământului, o lumină de un albastru intens apăru pe cer şi în cadrul ei o reţea imensă energetic-informaţională a început să cuprindă tot pământul şi apoi să se extindă în spaţiu.

79. Prin această Reţea Infinită Era Informaţională îşi aducea în existenţă în cadrul umanităţii darurile ei nepreţuite ale Comunicării şi ale Deschiderii nelimitate spre Cunoaştere prin acceptarea (constatarea) caracterului Relativ al oricărei cunoaşteri.

***

Omul Cosmic

80. Şi când şi a patra secvenţă a fost activată, pe cerul pământului apăru pentru o vreme o lumină de un verde intens strălucitor, în care se vedeau limpede stele şi planete şi galaxii, nave cosmice şi staţii spaţiale...

81. Acesta era începutul Erei Cosmice şi atunci din adâncul Cosmosului vocea Omului Atemporal anunţă cu bucurie renaşterea umanităţi într-un nou spaţiu: în spaţiul cosmic!

82. Şi iată că sub impulsul acestei Lumini a Erei Cosmice şi a acestei Voci a Omului Atemporal manifestat acum ca Om Cosmic se ridicară de pe pământ nenumărate Nave Spaţiale care purtau cu ele sămânţa vieţii umane şi când ajunseră în spaţiu se răspândiră în întreg Cosmosul pentru a crea pentru umanitate Civilizaţia Cosmică: stindardul sub care umanitatea îşi va descoperi adevărata ei identitate: aceea de Fiinţă Cosmică, perfect integrată în Întregul Universului.

83. Şi astfel am văzut cum mai întâi în jurul pământului au apărut nenumărate staţii spaţiale şi sateliţi artificiali iar mai apoi au început să apară Oraşe Spaţiale care se manifestau din ce în ce mai departe în cosmos şi vedem cum în depărtări infinite lucesc luminile lor fără de număr şi cum viaţa coboară de pe ele pe sateliţi naturali şi pe noi planete şi cum le umplu pe toate acestea de viaţă...

84. Şi astfel viaţa umană se extindea la infinit în

1 A se vedea pentru detalii cartea „Zetrianul – Calea Percepţiei Infinite”.

spaţiul cosmic mai întâi dincolo de limitele sistemului solar şi apoi în toată galaxia şi dincolo de ea spre atingerea marginilor infinitului...

***

85. Şi iată că stând pe platforma spaţială mi s-a arătat cum orice om se putea umple de energia specifică fiecăreia din cele 12 Porţi ale celor Patru Ere[1] folosind Portalurile Forţelor Trans-Religiei şi Spaţiile lor Sacre dedicate Libertăţii şi Omului Liber!

86. Şi vedeam cum pe măsură ce Energia Noilor Ere se răspândea pe pământ şi în cosmos, tuturor oamenilor cuprinşi de dogmatism, fanatism, ignoranţă, prejudecăţi, reavoinţă, li se deschideau încet, încet inimile şi minţile şi începeau să-şi vadă răutatea, ignoranţa şi slăbiciunea şi să se căiască de ea...

87. Mulţi din ei au început să plângă de ruşine pentru faptele lor răuvoitoare şi să-şi ceară iertare fraţilor lor pentru toate suferinţele şi nenorocirile pe care le-au atras asupra umanităţii prin credinţele lor dogmatice, animalice, infra-bestiale şi prin spiritul lor antiştiinţific şi nearmonios de gândire şi acţiune.

88. Şi după ce s-au căit şi au plătit pentru fărădelegile lor, ei au fost iertaţi şi primiţi în Fraternitatea Universală Umană şi s-au armonizat şi s-au maturizat şi ei, regăsindu-se după multă suferinţă în deplină pace cu Sine, cu Ceilalţi şi cu Întregul!

***

Omul Armonios

89. Când această viziune a faptelor noilor ere a luat sfârşit platforma a început să coboare spre pământ din spaţiu, şi a coborât până eram înconjurat din toate părţile de nori...

90. Când norii s-au risipit iată că eu Omul, m-am regăsit stând pe o suprafaţă colorată nemaipomenit de frumos – ca şi cum ar fi fost o pictură suprarealistă de lumini, culori, forme, curbe, linii şi tot felul de litere, cuvinte şi realităţi geometrice şi matematice, ideatice şi conceptuale.

91. Şi această suprafaţă pictată imensă a început să-şi mişte marginile ridicându-le simultan ca şi cum ar da din aripi şi în faţă ei se vedea un cap cu ochi armonioşi şi antene prelungite.

Atunci am realizat subit că zburam pe spatele unui fluture gigantic.

92. Şi în faţa mea a apărut spontan din nou Omul Atemporal pentru a se transforma sub lumina ochilor mei în chipul Omului Armonios, care mă întâmpină prin următoarele vorbe:

- Fericire prin Arezare, Amenare şi Adeizare[2]!

Nemurire prin ştiinţă şi cercetare!

93. Apoi arătând spre creatura pe care zburam îmi zise:

- Acesta este Fluturele Armoniei, el ne va purta prin absorbirea în Sursele Majore ale Fericirii, pe tărâmul armoniei, al păcii, al relaxării, al liniştii – pe tărâmul binecuvântat al Eticii Armoniei!

94. Şi Fluturele a început să zboare lin pe deasupra lumii mele psihice, pe deasupra raţionamentelor râuri, a munţilor idei, a oraşelor teorii...

95. Şi cum treceam noi peste toate aceste locuri din psihic am început să observ că găzduiam în mine tot felul de aşteptări false, de speranţe deşarte, de ataşamente imposibile şi că peste tot unde acestea erau prezente era prezentă şi suferinţa şi durerea psihică, stresul şi agitaţia interioară...

96. Dar iată că deodată Fluturele a început să bată din aripi cu putere şi din aripile lui a început să cadă peste raţionamentele greşite pe care le purtam în mine o pulbere argintiu-aurie şi peste tot unde această pulbere cădea raţionamentele bolnave se vindecau, raţionamentele greşite erau corectate şi aşteptările false erau topite şi dispăreau din psihic....

***

97. Şi atunci am deschis ochii şi iată-mă călătorind prin lume transmiţând Mesajul Fluturelui: practica Arezării, Amenării şi Adeizării Psihice.

Şi peste tot unde acesta ajungea Etica Armoniei înflorea în urma paşilor lui.

98. Şi toată societatea umană se transforma văzând cu ochii şi erau alungate din ea răutatea şi reaua-voinţă...

Şi apăreau peste tot în lume Tărâmuri ale Eticii Armoniei, ale păcii şi liniştii interioare, ale raţiunii şi înţelegerii profunde a mecanismelor de manifestare ale psihicului uman.

***

99. Şi am văzut că aceia dintre oameni care nu ascultau Mesajul Fluturelui refuzând să îl înţeleagă – trăiau în suferinţă psihică şi agonie intelectuală, dar nimeni nu le putea face nimic deoarece Etica Armoniei funcţiona pentru ei doar dacă o ajutau ei înşişi în mod conştient să îşi realizeze munca ei de vindecare şi dezvoltare psihică.

100. Dar răbdarea Eticii era nelimitată aşa că ea oricând îi aştepta cu braţele deschise pentru a-i vindeca pe toţi cei aflaţi în suferinţă psihică..., pentru a-i ajuta să-şi armonizeze ţinuturile lor psihice prăpădite de tot felul de boli şi dezastre psihice naturale şi mai puţin naturale.

***

Omul Vegetarian

101. Şi iată că eu Omul, am fost dus de Fluturele Armoniei într-un Oraş al Cunoaşterii, unde l-am întâlnit pe Omul Faptei Armonioase şi iată că în faţa noastră se întindeau grădini nemărginit de frumoase, culturi strălucind în soare, terenuri ce cuprindeau cele mai variate feluri de legume şi vegetale; câmpuri nesfârşite de culturi de cereale şi alte plante cultivate pentru hrana directă a omului!

102- Aceasta este hrana noastră fizică şi este mai mult decât abundentă de când am renunţat să mai ucidem cu inconştienţă fraţii animale aflate în vieţuire alături de noi.

Carnea de animal nu mai face de mult parte din alimentaţia noastră!

1 Pentru o prezentare detaliată a lor şi a „Cheilor” care le deschid a se vedea cartea „Manifestul Mişcării Trans-Religioase”, cap. „Porţile Noilor Ere” şi cap. „Cheile Porţilor”.

2 Pentru o prezentare detaliată a acestor concepte, a se vedea cartea „Etica Armoniei”.

103. Şi iată că zburdau prin acea grădină imensă de lângă Oraş tot felul de animale de casă ne-carnivoree şi neasemuite erau ciripiturile de păsări care se auzeau acolo şi pe lângă un râu din apropiere, pe lângă copacii pădurii de pe malul său, erau multe animale în care era în totalitate îmblânzit spiritul ucigaş pentru că acele carnivore au fost modificate prin puterea ştiinţei astfel încât să nu mai distrugă viaţa celorlalţi fraţi animali ai lor.

104. Şi am urcat de pe malul râului, împreună cu Omul Faptei Armonioase într-o maşină zburătoare care s-a ridicat plutind uşor deasupra Oraşului şi de acolo de sus puteam să văd perfecţiunea lui geometrică, armonia spaţiului ambiant, simetria vizuală dinamic apropiată de perfecţiune a căilor de acces, a aşezării clădirilor importante administrativ, a caselor Oamenilor Trans-Religioşi care locuiau acolo.

105. Iar în centrul oraşului se ridica glorios un Sanctuar al Libertăţii, înconjurat de un centru universitar, de CER-uri şi apoi de zonele de locuit, respectiv de zonele industrial productiv - comerciale ale lui.

106. Şi în apropierea Oraşului erau de o parte şi de alta un Paradis Terestru, respectiv un Infern Terestru.

În primul se puteau desfăta infinit pentru o perioadă mai scurtă sau mai lungă, toţi cei care au contribuit pe fiecare din cele 7 Raze, la îmbunătăţirea calităţii vieţii indivizilor şi societăţilor umane (în funcţie de importanţa realizărilor lor), iar în infern (închisoare) erau trimişi pentru reeducare în spiritul armoniei toţi aceia care au făcut răutăţi şi acte antisociale grave (hoţii, mincinoşii şi şarlatanii, bătăuşii, violatorii, criminalii, etc.)

107. Aceştia, mi-a spus Omul Faptei, în primul rând s-au alungat pe ei înşişi din paradisul armoniei lor interioare în braţele propriilor infernuri psihice - prin raţionamentele lor greşite bazate pe aşteptări false, prejudecăţi, speranţe deşarte, credinţe dogmatice, comportament non-idealist...

108. Iar apoi când infernul din ei a vrut să se manifeste şi în societate şi să-i distrugă şi ei armonia imediat au fost ridicaţi şi izolaţi de aceasta pentru a fi vindecaţi de suferinţa şi angoasa lor interioară în locuri special destinate acestui scop, şi bineînţeles pentru a plăti pentru fărădelegile lor!

***

Omul Creator

109. Pe când Omul Faptei Armonioase îmi explica cele de mai sus, iată, că maşina zburătoare în care eram a coborât pe peluza de iarbă din faţa intrării Sanctuarului Omenilor Liberi.

110. Acolo în faţa Sanctuarului mă aştepta o altă manifestare a Omului Atemporal - Omul Creator!

Ne-am îmbrăţişat cu căldură şi apoi am intrat împreună în Sanctuar.

111. Odată ajunşi înăuntru Omul Creator a zis:

- Să vină Lumina!

Şi zidurile Sanctuarului s-au umplut de lumină şi culoare şi de infinite imagini vi ale Frumosului şi Idealului, ale Oamenilor Model, şi a Fraţilor Creatori; de reprezentări succinte ale operelor lor de creaţie, ş.a.

112. Şi Fratele Creator a zis:

- Iată faptele înaintaşilor mei: priveşte puterea spiritului uman creativ manifestat în acţiune!

113. Şi mi-a arătat pe înaintaşii lui cum au ridicat case şi cetăţi, temple şi băi, grădini şi drumuri, domuri şi piramide, căi şi mijloace de transport, de comunicare, etc.

114. Şi mi-a arătat spiritul artistic creator al tuturor acestor Fraţi Creatori, manifestat în fără de număr opere de artă: picturi, sculpturi, statui, realizări arhitecturale; opere literare: poezii, nuvele, povestiri, romane care participau la crearea spaţiului conceptual al lumii; opere muzicale, filme fără număr...

***

115. Şi am privit mai atent spre centrul Sanctuarului şi iată că o lumină mare se ridica de pe Altarul Central al Sanctuarului şi din jurul lui.

116. Pe acest Altar era expusă la loc de cinste Cartea Cunoaşterii Universale – şi lumina care ţâşnea din ea trecea prin bolta transparentă a Sanctuarului şi lumina cerul nopţii cu stele.

117. Atunci eu şi Fratele Creator am păşit în această coloană de lumină din jurul Altarului şi ne-am ridicat prin puterea ei deasupra Sanctuarului şi a Oraşului şi cum pluteam astfel în Coloana de Lumină el îmi zise:

- Priveşte şi bucură-te: Paradisul a coborât prin TransReligie pe pământ!

118. Apoi raza de lumină ne-a dus pe orbita pământului şi aici el a zis din nou:

- Priveşte şi te bucură din nou: Paradisul s-a extins peste tot în Cosmos prin puterea infinită a acţiunii întru Armonie a Frăţiei Creatorilor!

119. Şi eu am privit şi am plâns de emoţie şi bucurie atât eram de copleşit de toată această viziune a puterii Omul Creator manifestat întru Armonie.

120. Şi o muzică diafană plutea în jurul nostru şi îmi mărea şi mai mult bucuria sufletului meu extaziat de-a dreptul de vederea tuturor acestor miracole pe care Omul Atemporal le lăsa în viaţa umanităţii prin manifestarea sa ca Om Creator prin Fraţii Creatori de pretutindeni.

***

Omul Vindecător

121. Apoi la un semn al Omului Creator ne-am reîntors în Sanctuar şi ne-am prins de mâini cu toţi cei prezenţi acolo şi iată că în noi a venit spre manifestare Omul Vindecător.

122. Şi am format împreună, noi toţi Oamenii Vindecători o spirală de energie şi simţeam cum energia pulsa prin noi şi cunoştinţele noastre medicale se adunau prin intermediul acestui lanţ medical şi fiecare dintre noi cunoşteam şi puteam folosi descoperirile medicale ale tuturor celorlalţi Fraţi Vindecători ai noştri.

***

123. Şi am văzut atunci cu toţii cum pe pământ o boală mortală îi cuprindea pe mulţi din semenii noştri şi îi ducea în suferinţă şi moarte.

124. Şi atunci unul dintre noi a deschis Cartea Cunoaşterii Universale, a citit din ea o vreme şi apoi a zis:

- Să nu mai fie boala aceasta pe pământ!

Şi noi am zis după el: Să nu mai fie!

125. Şi am purces cu toţii, înarmaţi cu medicamentul pe care el l-a descoperit în Carte şi am tratat toţi bolnavii care aveau acea boală şi de atunci boala aceea nu mai este pe pământ!

126. Apoi un altul dintre noi a citit din Carte şi apoi a zis:

- Fraţilor am descoperit leacul pentru o altă boală a omului: luaţi-l şi duceţi-l în lumea largă şi să nu mai fie această boală pe pământ!

Şi noi aşa am făcut şi boala aceia a dispărut atunci din rasa umană.

***

127. Şi tot aşa pe rând fiecare din Oamenii Vindecători care formam Spirala de Energie a Medicinei Umane am venit în faţa Cărţii şi am citit din ea (unii dintre noi chiar de mai multe ori – aceia care dovedeam o putere de citire mai mare).

128. Şi cu fiecare descifrare a semnelor Cărţii Cunoaşterii Universale o nouă boală era eradicată din omenire.

Şi iată că văzând acestea toţi oamenii vindecaţi se bucurau şi se veseleau că au scăpat de suferinţă şi boală...

129. Şi văzându-i pe ei, bucuria noastră era de asemenea imensă şi ne bucuram alături de ei mulţumiţi că le-am putut fi de ajutor.

130. Şi astfel tot mai mulţi oameni se alăturau Lanţului Nostru de Vindecare şi astfel tot mai multe pagini ale vindecării erau citite şi descifrate din Carte şi energia noastră vindecătoare se concretiza în din ce în ce mai multe medicamente şi metode de tratament şi descoperiri medicale precise care salvau nenumărate vieţi umane din ghiarele unora dintre bolile cele mai grave.

131. Şi atunci unul dintre noi s-a apropiat de Carte şi citind din ea a zis:

- Iată: secretul tinereţii fără bătrâneţe, secretul nemuririi cu siguranţă stă şi el ascuns în această Carte!

Haide-ţi şi ajutaţi-mă să-l descifrăm împreună şi mare ne va fi apoi realizarea noastră!

132. Şi atunci cu toţii am purces să cercetăm cu mare atenţie acea pagină a Cărţii care vorbea despre secretul nemuririi şi fiecare descifra câte ceva şi în cele din urmă după lungi cercetări iată că eram în posesia secretului prelungirii consistente a vieţii umane (mai întâi la câteva sute de ani şi apoi la mii de ani tinzând spre infinit).

Şi atunci mare ne-a fost bucuria!

133. Şi atunci toţi oamenii au privit înspre noi Oamenii Vindecători şi au zis:

- Binecuvântaţi fie dădătorii de viaţă şi menţinătorii ei!

Binecuvântaţi fie cei ce ne vindecă rănile şi bolile!

Binecuvântaţi fie cei ce ne prelungesc viaţa spre infinit şi ne deschid astfel calea Nemuriri Beatifice!

***

134. Şi iată că în jurul Lanţului Nostru de Vindecare erau nebuni şi şarlatani care s-au gândit să-i înşele pe naivi şi pe cei mai slabi dintre oameni cu tot felul de înşelăciuni medicale, care nu le vindecau săracilor înşelaţi nici o boală ba dimpotrivă li le agravau şi în plus le luau şi toţi banii din buzunar.

135. Şi văzând eu această înşelăciune m-am revoltat şi voiam să intervin şi să-i alung pe înşelători din pieţele cetăţilor umane – iar atunci fraţii mei vindecători mi s-au alăturat şi cu toţii am zis cu un singur glas în societate:

136.- Vremea acestora a trecut, aceştia sunt doar efigii fantomatice ale trecutului care în curând trebuie să dispară din societăţile noastre în întregime - înghiţite de furia şi răzbunarea victimelor lor.

137. Şi într-adevăr aşa a fost: când li s-a văzut înşelăciunea pe faţă aceşti şarlatani auto-numiţi „vindecători divini” au fost prinşi şi legaţi şi pedepsiţi pentru fărădelegile lor.

***

Omul Idealist

138. Atunci Omul Atemporal apăru deasupra Altarului Central al Sanctuarului Strălucirii Razelor şi apoi pluti în jos coborând în faţa lui, alături de mine.

139. Şi când atinse pământul faţa lui se schimbă şi căpătă înfăţişarea Omului Idealist, a celui care tinde spre Ideal.

140. Şi iată că privii în jur şi Sanctuarul era plin de Oameni pregătiţi să primească în ei spre manifestare Idealurile Omului Universal.

141. Văzându-le dorinţa Omul Idealist într-o tăcere plină de solemnitate s-a apropiat pe rând de fiecare dintre ei şi le-a şoptit fiecăruia la ureche ceva, apoi a lăsat o rază de lumină să se scurgă din corpul lui în corpul lor.

142. Şi fiecare cum era cuprins de lumina Idealurilor pleca în lume şi ducea cu sine un mesaj religios al vieţii, libertăţii, cunoaşterii, iubirii şi fraternităţii universale...

***

Omul TransReligios

143. Şi iată că afară în noapte stăteau pândind ca nişte hoţi fără a cuteza să pătrundă în Sanctuarul Libertăţii tot felul de nebuni şi şarlatani „divini”.

144. Şi ei au văzut în activitatea de ducere în lume a unui mesaj cu formă religioasă o oportunitate perfidă de a-i păcăli pe fraieri şi pe naivi şi de a le fura banii şi viaţa...

145. Şi astfel se prezentară şi ei în faţa umanităţii cu pretenţii care mai de care mai halucinante şi cerură închinare necondiţionată de la toţi naivii şi nefericiţii care credeau în vorbele lor „divine”.

146. Şi mulţi cădeau victime acestor şarlatani şi nebuni religioşi şi multă suferinţă provocau ei în rândul societăţii umane.

147. Şi văzând eu aceasta eram revoltat şi indignat şi i-am zis atunci Omului Idealist şi tuturor celorlalţi Oameni prezenţi în Sanctuar:

- Haideţi să facem ceva şi să-i alungăm din mijlocul societăţii umane pe aceşti şarlatani şi nebuni care pervertesc spiritul religios al omului şi provoacă atâta suferinţă în societatea umană!

148. Şi iată că Omul Idealist s-a retras în forma sa originală şi a apărut în faţa noastră Omul Atemporal care a bătut o dată cu putere din aripi şi o rază de lumină a ţâşnit din pieptul său şi ne-a cuprins pe noi toţi Oamenii Idealişti ce eram acolo.

149. Şi în acest timp Omul Arhetip apărea în faţa fiecăruia dintre noi îl cuprindea în braţe îl acoperea cu aripile sale şi îi şoptea ceva la ureche pe care doar el îl auzea.

***

150. La urmă Omul Atemporal s-a apropiat de mine, m-a cuprins în braţe şi apoi cu bucurie în voce mi-a zis:

- Religia Liberă este aceea căreia Omul îi este stăpân absolut, nu aceea căreia el îi este sclav.

Omule Trans-Religios, du-te şi fii!

151. Şi inima mea a tresăltat cu putere în mine şi mintea mi s-a umplut de lumină şi cunoaştere şi corpul de energie cosmică...

Şi când a zis acestea Omul Atemporal a bătut odată cu putere din aripi şi s-a înălţat la cer zburând în depărtare.

***

152. Şi eu am rămas singur în Sanctuar pentru că eram ultimul - şi am ieşit din Sanctuar şi am plecat în lume pentru a duce cu mine şi a le răspândi peste tot Nestematele Trans-Religiei: Razele Cunoaşterii Universale, Idealurile Omului Universal şi Legile Idealurilor, Sursele Majore ale Fericirii şi Etica Armoniei, Porţile Noilor Ere şi Cheile Porţilor, Ţelurile Mişcării Trans-Religioase şi Faptele Omului Liber!

***

153. Şi când am ieşit din Sanctuar toţi nebunii şi şarlatanii „divini” s-au cutremurat şi au ştiut că sfârşitul mârşăviilor lor „divine” este aproape.

Şi au fugit care încotro şi şi-au pierdut urma în nimicnicie.

***

154. Iar aceia dintre ei care au încercat totuşi să continue cu şarlataniile şi nebuniile lor în prezenţa mea, a Omului Trans-Religios, le-a fost cea mai amarnică soarta.

155. Căci nebunia le-a fost dovedită pe faţă pentru că prin Testul de Acreditare a activităţii „zeilor” şi „purtătorilor lor oficiali de cuvânt” adoptat iată acum de toate societăţile umane libere şi democratice le era arătată pe faţă nebunia şi/ sau şarlatania...

Şi ei erau prinşi şi puşi să plătescă pentru fărădelegile lor.

***

156. Şi văzând că nu mai pot continua cu înşelăciunile lor „divine”, ei s-au căit şi au cerut iertare şi li s-a dat după ce au plătit cum se cuvine pentru faptele lor mârşave de sorginte „divină”.

157. Şi iată că eu Omul Trans-Religios păşeam prin lume în, prin şi dincolo de economie, politică, religie şi ezoterism; în, prin şi dincolo de filozofie, psihologie, artă şi ştiinţă; în, prin şi dincolo de gânduri, vorbe şi fapte; în, prin şi dincolo de forme, percepţii şi limite...

158. Şi în urma paşilor mei creatori creşteau peste tot Sanctuare ale Libertăţii, CER-uri, Paradisuri, Oraşe ale Cunoaşterii Universale şi oamenii o apucau pe Calea Zetrianului şi a Idealurilor şi cucereau întreg spaţiul ducând cu ei în Nemurire Beatifică Civilizaţia Individual-Globală, Informaţional-Cosmică pe care ei au fost chemaţi de Întreg să o creeze.

159. Şi în acestea oamenii îşi regăseau şi îşi întăreau Libertatea şi Spiritul Idealistic şi astfel creştea mereu în ei Iubirea deopotrivă cu Forţa şi Cunoaşterea!

***

160. Şi astfel peste un timp iată că eram în mijlocul unei mulţimi fără număr care la fel ca şi mine au lăsat să se manifeste prin ei toate darurile infinite ale Omului Arhetip: pe Omul Raţional, pe Omul Faptei Armonioase, pe Omul Vegetarian, pe ale celui Creator-Inventator, pe Omul Cosmic, pe Omul Vindecător şi pe cel Idealist... şi au devenit astfel Oameni Liberi şi Oameni Trans-Religioşi manifestând la maxim prin ei toate aceste feţe juxtapuse, de manifestare ale Omului Atemporal.

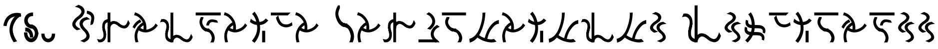
***

161. Şi ne bucuram cu toţii în spiritul Fraternităţi Universale şi ne bucuram reciproc existenţa fiecare cu prezenţa infinită a celuilalt şi ne regăseam pe deplin cu toţii în lanţul fiinţial a toate cuprinzător al Întregului!...

***

162. Aceasta este Viziunea pe care eu, Omul Trans-Religios am avut-o aievea în Sfera Conceptului şi a Ideii, la începutul manifestării Erei Cosmice, şi pot depune mărturie că toată această Viziune la care v-am făcut şi pe voi acum părtaşi, a început deja să vină în manifestare şi se va împlini în toată litera ei, cât de curând pentru că timpul auto-amăgirii credinţei a apus, vremea „zeilor” s-a dus şi Faptele Reale întru Ideal iată acum au Început!

18. Înălţarea Sanctuarului Libertăţii

1. În Primul Zetim, al Vieţii TransReligioase, iată că Oamenii Liberi se întâlniră sub cerul liber pe o pajişte de lângă casele lor şi se bucurau reciproc unii de prezenţa celorlalţi şi glumeau şi se bucurau şi discutau vrute şi nevrute despre tot ce este şi toate câte sunt.

2. Şi atunci din mijlocul lor se ridică tot mai puternică o voce comună care zise:

- Fraţilor aici între casele noastre să purcedem acum a ridica un *Spaţiu Sacru* în care să ne cinstim legătura fraternă în lumina nestinsă a Idealurilor, Razelor, Porţilor, Surselor, Eticii Armoniei, Ţelurilor, Faptelor şi Oceanului Fiinţării!

3. Şi aşa au făcut: au pus mâna pe lucru şi au început să înalţe fundaţiile Sanctuarului închinat Omului, Întregului şi Vieţii.

- Pe aceste fundaţii, ziseră ei, ne vom implica în manifestare prin Ritualuri şi Ceremonii, Dansuri şi Petreceri ale vieţii, Meditaţii, Discuţii şi Reflecţii, Cercetări şi Opere de Creaţie, Conferinţe şi Spectacole infinite!

4. Iar în Centrul Sanctuarului vom ridica un Altar Central care să susţină la loc de cinste printre noi Cartea Sacră a Cunoaşterii Universale, şi tot în Sanctuar vom ridica şi un Altar dedicat Valorilor TransReligioase, Familiei Eterne şi Întregului din care cu toţii facem parte de nedespărţit.

5. Şi aşa au făcut – au început să înalţe Sanctuarul Central cu toate minunile cuprinse în el: simboluri, imagini, grafice, tabele, scheme, picturi, statui şi infinite alte manifestări ale Existenţei întru Armonie.

***

6. Şi iată că odată cu proiectarea, pregătirea locului şi înălţarea Sanctuarului Central a trecut Primul Zetim, iar când al Doilea Zetim al înălţării a început infinomienii au zis:

- Iată, acum vom ridica alături de Sanctuarul Central, lipit de fiinţa lui (ca frate al lui în fiinţare), un *Spaţiu de Manifestare al Cercetării!*

7. Şi acesta va cuprinde o Bibliotecă şi o Mediatecă prin care Cartea Cunoaşterii Universale să se poată revărsa în forme infinite asupra tuturor celor care vor să-i parcurgă paginile şi spaţii dedicate muncii de cercetare: laboratoare şi ateliere specifice celor Şapte Raze.

8. Şi zicând acestea s-au apucat de muncă şi în curând Biblioteca-Mediatecă era înălţată în fiinţare.

Şi ei au ordonat apoi în ea (în formă fizică şi în formă informatică) cărţile, filmele, documentarele, albumele, lucrările de artă, etc. cele mai importante şi mai reprezentative pentru Cultura Umană Universală şi astfel oricine vedea această Carte şi ii parcurgea paginile era transformat radical prin puterea magică a asimilării şi deschiderii în faţa Cunoaşterii Nelimitate.

Iar apoi au ridicat spaţiile celelalte dedicate cercetării şi au binecuvântat infinomienii fapta lor.

***

9. Şi când începea al Treilea Zetim au zis:

- Priviţi: printre noi sunt fraţi de ai noştri care sunt mai înaintaţi în asimilarea Cunoaşterii Universale şi a Nestematelor Trans-Religiei şi iată că ei vor să împărtăşească frăţeşte tuturor celor care doresc să-i asculte din cunoaşterea şi înţelepciunea lor.

10. Haideţi deci şi vom construi alături de Sanctuarul Central un *Spaţiu al Dăruirii Cunoaşterii:* o Sală de Conferinţe în care aceşti Cercetători Înaintaţi să poată să-şi împărtăşească frăţeşte cunoştinţele cu toţi cei care sunt dornici a-i ajuta în acest sens.

Şi Oamenii Liberi s-au apucat să ridice sălaş Culturii Universale şi iată că în curând el era gata şi de pe scena lui şi de la amvon se revărsau zilnic binecuvântările nesfârşite ale Zetrianului.

***

11. Apoi, iată că începutul celui de al Patrulea Zetim se ridica la orizont, şi pe când razele acestui început îi binecuvântau pe Lisanienii strânşi din nou împreună pentru a lucra cu asiduitate pentru binele şi progresul individului şi al societăţii umane ei şi-au zis:

- Cunoaşterea iată că acum se poate revărsa nelimitat în sufletele noastre pentru că i-am creat mijloc de manifestare nesfârşită în fiinţele noastre, dar priviţi:

De multe ori când ea coboară în minţile noastre aducând cu sine raţionamente, idei şi informaţii noi (de multe ori revoluţionând cunoaşterea noastră veche) provoacă uşoare nelinişti şi agitaţii sufleteşti şi astfel ne cheamă să dezbatem şi să analizăm cu atenţie aceste informaţii noi.

12. Vom ridica acum în Sanctuar un *Spaţiu Închinat Creaţiei,* vom construi câteva săli de seminarii/ atelier în care cunoaşterea nou asimilată să se poată clarifica astfel încât să capete coerenţă mărită, să fie înţeleasă în profunzime, şi să se dezvolte prin discuţii frăţeşti individualizate şi personalizate prin dialog şi comunicare sinceră, în care diversele aspecte ale realităţii să poată fi dezbătute şi analizate cu discernământ critic – constructiv pentru a li se găsi cele mai bune soluţii de abordare şi rezolvare.

13. Aceste săli de seminarii şi ateliere vor fi nişte Spaţii ale Creaţiei pentru că în cadrul lor spiritul este stimulat spre dezvoltare, spre cercetare şi astfel inevitabil spre creaţie de noi şi noi forme de manifestare ale Omului, Vieţii şi Întregului.

Şi aşa au făcut şi astfel Fraternitatea lor se putea manifesta cu deplinătate prin magia comunicării, a cercetării şi a creaţiei continue.

14. Iar când al Cincilea Zetim a început ei au zis:

- Se simte acum nevoia să ne destindem după atâtea studii, dezbateri şi activităţi creative.

15. Să ridicăm deci lângă Sanctuarul Central, lipit de el, nişte *Spaţii ale Vieţii şi Jocului*, nişte săli de comuniune şi convieţuire frăţească: o sală de sport în care trupul să ni se poată revigora şi întării iar mintea şi inima să ni se calmeze şi să ni se bucure de jocul infinit al vieţii; şi nişte spaţii dedicate petrecerii şi dansului - câteva Săli de Convieţuire unde să putem să ne bucurăm şi să ne veselim împreună cu prilejul sărbătorilor nostre; în care să ne bucurăm reciproc unii de prezenţa celorlalţi în timp ce celebrăm viaţa sub infinitele ei forme!

16. Şi pentru ca opera noastră să fie completă, tot în cadrul acestor Spaţii ale Vieţii şi Jocului, mai trebuie acum, să ridicăm în Sanctuarul nostru câteva spaţii în care să putem să ne cinstim oaspeţii de departe care ne trec pragul angrenaţi în Pelerinaj.

17. Şi iată că s-au apucat de lucru şi în curând aceste Spaţii ale Vieţii şi Jocului au fost ridicate şi dorinţa lor a fost împlinită: şi iată astfel cum trupurile lor au devenit mai viguroase şi mai mlădioase, mai relaxate şi mai sănătoase şi mintea mai ageră, mai deschisă şi mai destinsă!

***

18. Şi cum îşi puneau ei în mişcare trupul şi mintea, iată că au obosit puţin şi astfel au simţit nevoia unei relaxări profunde.

Şi astfel când cel de al Şaselea Zetim începea au zis:

- Să ridicăm acum în Sanctuarul Libertăţii un *Spaţiu al Porţilor* - câteva Săli de Meditaţie şi Relaxare cu toate cele necesare pentru ca trupul şi mintea noastră să se poată relaxa şi absorbi în Întreg, în Idealuri şi în Etica Armoniei pentru a-şi putea reface periodic forţele şi energiile vieţii!

19. Şi au făcut precum au zis pentru că vorbele lor căutau Faptele precum îndrăgostitul îşi caută iubita când temporar este despărţit prea mult timp de ea.

Şi paşii li s-au pornit să-şi desăvârşească lucrarea şi astfel în curând munca lor era încoronată de naşterea majestoasă în mijlocul lor a Sanctuarului Trans-Religios.

***

20. Şi sfârşitul celui de al Şaselea Zetim se apropia şi atunci ei au zis:

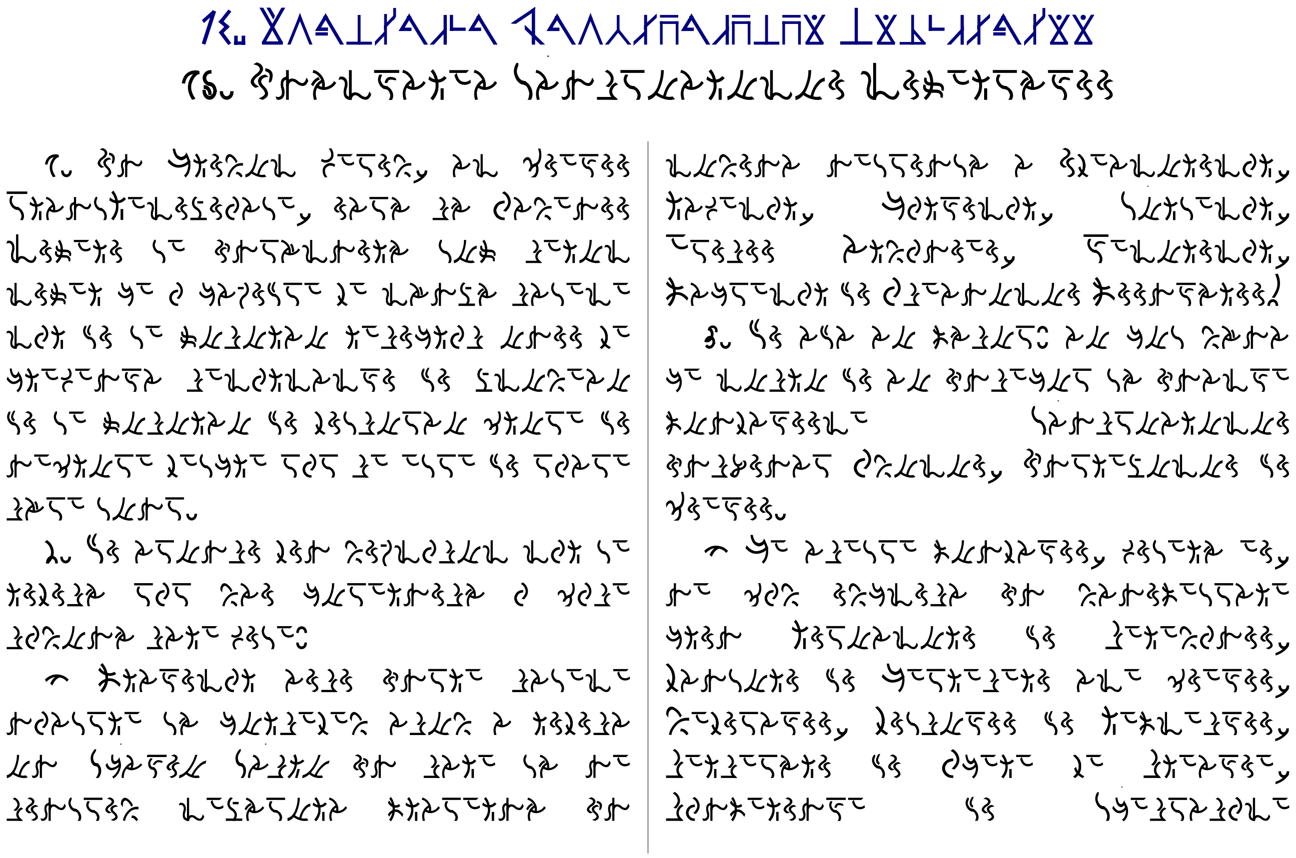
- Iată că acum lucrarea noastră de înălţare a acestui Sanctuar este împlinită!

21. În aceste ultime trei zile ale Zetimului ne vom odihni şi ne vom relaxa după munca noastră pentru a porni cu forţe proaspete în noul Zetim care se va deschide manifestării în curând.

Vom dedica aceste zile de odihnă: Sinelui, Celuilalt şi Întregului, pentru a cinsti cum se cuvine fiecare membru al trinităţii existenţiale!

***

22. Şi când şi-au văzut lucrarea împlinită s-au bucurat şi s-au veselit nespus căci iată mâinile lor au creat un nou Portal de manifestare armonioasă pentru Om, Fiinţă şi Întreg!

[illegible]

***

[illegible]

***

[illegible]

***

***

[illegible]

***

[illegible]

***

[illegible]

***

[illegible]

19. Răspunsuri către cel care întreabă

1.- Să te întreb ceva, Omule Trans-Religios: la o adică ce am de pierdut dacă nu las să se manifeste Valorile Trans-Religioase[1] prin mine?

2. Şi apoi dacă le las să o facă ce am de câştigat?

3. În fond şi la urma urmei în numele cărei autorităţi acţionaţi voi?

4. Pe cine reprezentaţi voi?

5. Ce îl aşteaptă pe acela care nu vrea să manifeste prin sine Idealurile, Legile, Sursele, Razele, Porţile, Cheile, Ţelurile, Faptele şi Etica Armoniei?

6. Şi să te mai întreb ceva: care sunt aspectele pe care le găsesc manifestate deocamdată doar în cadrul Mişcării TransReligioase şi nicăieri altundeva?

7. Care sunt avantajele pe care le pot câştiga lucrând doar cu voi şi nu le pot găsi în nici o altă parte?

8. Şi dacă mă alătur vouă ce veţi cere de la mine?

9. Şi...

***

10.- Nu te supăra că te întrerup, dar nu am putea oare să luăm pe rând aceste întrebări şi astfel să căutăm împreună răspunsuri mulţumitoare la fiecare dintre ele?

11.- Da cum să nu! Asta şi vreau eu: răspunsuri! Probabil că m-am lăsat mai înainte prea mult absorbit de întrebări.

12. Scuză-mă şi hai să le luăm pe rând, şi să vedem poate astfel le vom lumina pe fiecare dintre ele.

13. Prima era: am eu ceva de pierdut dacă nu manifest prin mine Valorile declarate ale Trans-Religiei, ci dimpotrivă să zicem manifest aspecte contrare lor?

***

14.- Bună întrebare şi straşnic răspuns urmează să-ţi dau drag al meu frate!

15. Vezi tu, ne-respectând *Valorile Trans-Religiei ai enorm de mult de pierdut:*

*

*16.** Îţi pierzi, de exemplu, capacitatea de vedere şi de ascultare multi-dimensională şi astfel îţi pierzi capacitatea de a deveni ceea ce poţi deveni, ceea ce ai fost proiectat de Întreg să poţi deveni, anume o Fiinţă Multi-Dimensională şi Trans-Dimensională.

17. Asta, vezi tu, e pentru că dacă nu ai în tine Nestematele Trans-Religiei eşti, sau eşti în pericol mare de a deveni, o fiinţă unidimensională, o fiinţă prinsă în capcanele unei singure dimensiuni a spaţiului şi timpului infinit:

- condamnată să repete pentru eternitate aceleaşi idei, aceleaşi concepte, aceleaşi şabloane verbale, aceleaşi „poveşti de adormit copii";

- condamnată să experimenteze mereu aceleaşi gesturi, aceleaşi acţiuni, aceleaşi cuvinte, mişcări, ritualuri, etc.;

- o fiinţă condamnată la lanţuri psihice perpetuu obsesive –

- o fiinţă care astfel îşi pierde calitatea de fiinţă şi devine un simplu robot defect, o simplă maşină mecanică unidimensională stricată, condamnată să dea tot mereu aceleaşi replici şi răspunsuri, pe care a rămas cuplată de cine ştie când, indiferent de întrebare şi de context;

- condamnată să citească la infinit aceleaşi rânduri, aceleaşi propoziţii, aceeaşi carte „sfântă";

- să asculte mereu şi mereu aceleaşi vorbe, aceleaşi parabole, aceleaşi întâmplări;

- să comunice mereu şi mereu doar cu maşini mecanice stricate în acelaşi fel în care el e stricat, cu aceiaşi tipuri de bolnavi mentali care au aceeaşi boala psihică (având numele specific al vreunei credinţe dogmatice oarecare) de care şi el suferă!

**

*18.*** Să şti apoi că prin neaderarea la Valorile explicite şi implicite ale Trans-Religiei îţi pierzi capacitatea de mişcare (deplasare) multi-dimensională şi trans-dimensională fiind condamnat să rămâi pentru toată viaţa ta prizonierul nefericit al unei singure dimensiuni psihice (fie ea şi auto-intitulată „divină").

19. Culmea este că prin naivitatea şi neatenţia ta tu ai fi la fel de responsabil de lanţurile, gratiile şi gardurile psihice cu care ai fi priponit în dimensiunea „divină" respectivă, pe cât ar fi de responsabil şarlatanul „divin" care te-a păcălit să cazi în capcana lui unidimensională pentru a te putea apoi folosi ca sclav mental după bunul său plac.

***

20. Vezi tu, unii ar putea zice (şi unii inconştienţi chiar zic):

- „Şi ce dacă trăiesc într-o văgăună unidimensională?

Am tot dreptul să trăiesc unde vreau eu! Eu mi-am ales să trăiesc în această carceră „spirituală", în acest lagăr de concentrare „religios" – te rog lasă-mă să trăiesc aşa cum vreau eu!"

21. Şi atunci trebuie să le răspundem:

- Te-aş lăsa dragă frate întru fiinţă dacă aş fi convins că chiar tu ai ales să stai închis, te-aş lăsa dacă aş fi convins că tu ţi-ai dorit din tot sufletul tău să fi în viaţa asta doar un simplu sclav psihic a primului venit care ţi-ar ieşi în cale şi s-ar declara faţă de tine ca fiind „zeu" sau vreun „reprezentant" al lui.

22. Te-aş lăsa deci, dacă nu aş şti că în orice fiinţă legată (chiar şi cu lanţuri de aur), închisă

---

1 Pentru o prezentare detaliată a lor a se vedea cartea „Manifestul Mişcării Trans-Religioase".

(chiar şi după gratii de diamant), că în orice fiinţă ajunsă în sclavie mentală (chiar şi la vreun pretins „zeu” - sau mai bine zis mai ales la acesta) nu licăreşte încă cu putere dorul copilăriei sale: dorul de libertate cât mai mare, dorul de manifestare creativă spontană, dorul de comunicare sinceră cu toate fiinţele, dorul de cunoaştere nelimitată...

23. Te-aş lăsa prin urmare, dacă aş fi încredinţat că şarlatanii şi/sau nebunii (fie ei şi „divini”) care te-au convins să-ţi înlănţui propriile gânduri şi vorbe şi să-ţi pui „sârmă ghimpată” în jurul psihicului propriu nu râd cu hohote sarcastice în sinea lor de prostia şi tâmpenia pe care ai făcut-o (nici ei nu credeau că vreun om poate fi atât de prost şi de naiv pe cât i-ai dovedit tu şi cei asemenea ţie că pot fii!) şi nu profită mereu cu neruşinare şi fără nici un fel de reţineri de pe urma faptului că te-au luat sclav mental pe tarlaua psihică pe care ei sunt stăpâni.

24. Aceşti şarlatani te-au convins cu vorbe meşteşugite scrise sau vorbite (culmea! doar cu vorbe! cât de naiv poţi să fi!) că tu nu ai fi capabil să faci nimic (că nu eşti bun de nimic) în afară de ceea ce zic ei că eşti capabil să faci – adică să-i slujeşti fără nici cea mai mică împotrivire pe stăpânii tăi mentali vizibili (îndeplinindu-le orice dorinţă oricât de cumplită ar fi ea) pentru că chipurile ei sunt „reprezentanţii oficiali” ai acelui „stăpân” unidimensional invizibil care nici mai mult nici mai puţin cică are drept de viaţă şi de moarte pe moşia unidimensională în care tu eşti acum înlănţuit spre sclavie mentală (şi astfel implicit şi fizică!).

25. Şi culmea e că chiar are, pentru simplul fapt că tu în inconştienţa ta îi dai acest drept prin aceea că nu i te împotriveşti în nici un fel (astfel „fraier să fie să nu profite!”).

26. Te-aş lăsa deci cu unidimensionalitatea lagărului tău psihic dacă nu ai fi posedat malefic de spiritul distructiv de virus unidimensional care vrea să se răzbune pe lanţurile sale în cel mai bizar mod: înlănţuindu-i şi pe alţii alături de el, extinzând gândurile şi credinţele sale de „sârmă ghimpată” cât mai departe posibil, încercând să transforme întreaga creaţie în maşini mecanice unidimensionale care să-i slujească doar „stăpânului” său psihic.

27. Te-aş lăsa deci să rămâi în lanţurile credinţei tale dogmatice (sau să zic în lanţurile prostiei proprii) dacă nu aş vedea în ochii celor care joacă în „filmele voastre de propagandă” o licărire de speranţă, un dor adânc vizibil de libertate care le brăzdează faţa lor chinuită (de copii duşi de mici în sclavie mentală prin vânzarea lor psihică de către proprii părinţi fizici) – o chemare abisală a unui ajutor cât de mic din afara lagărului lor psihic, o speranţă neostoită într-o viitoare eliberare de sub jugul sclaviei unidimensionale.

28. Te-aş lăsa deci în peştera ta unidimensională dacă aş fi convins că eşti fericit, mulţumit, împlinit, cu viaţa de sclavie psihică pe care o duci!

Dar văd pe faţa ta că nu eşti – chiar şi atunci când îmi zâmbeşti încercând să mă convingi de contrariu...

29. Mereu se vede o reţinere în acest zâmbet o incapacitate a lui de a se transforma la o adică (şi cât mai des) într-un râs profund, sănătos, de durată, eliberator de tensiune atunci când fac glume dulci sau mai amare la adresa „zeului tău”, a „credinţei tale dogmatice”, a „cărţii tale sfinte” etc., cu alte cuvinte când glumesc pe seama închisorii tale mentale.

30. Nu poţi să râzi pentru că mă consideri crud – cum să râzi şi să faci glume pe seama cuiva aflat în puşcărie, în sclavie, bolnav fiind psihic de credinţă dogmatică - gândeşti tu.

31. Incapacitatea ta de a râde cu hohote la acestea te dă de gol – tu eşti un om înlănţuit şi viaţa ta este amară chiar şi atunci când zâmbeşti!

32. De aceea eu mă prezint mereu în faţa ta şi îţi ofer acel ajutor pe care îl ceri inconştient, mă prezint şi îţi ofer mereu o şansă de evadare din lagărul tău unidimensional în lumea multidimensională şi transdimensională a Trans-Religiei şi a altor religii umaniste cu deschidere nelimitată şi sinceră spre preţuirea Omului şi a Umanităţii.

33. Depinde însă doar de tine dacă vei profita acum de această şansă, de acest ajutor: libertatea ta doar de tine depinde!

***

34. Iată, dragă frate întrebător, aşa ar putea zice unii, când le-aş spune în faţă toate câte le pierd atunci când susţin în ei credinţa dogmatică şi aşa le-aş răspunde la vorbele lor automate de apărare.

35. Dar să mergem mai departe şi să-ţi mai spun câte mai ai încă de pierdut dacă nu te alături nouă Oamenilor Liberi, Trans-Religioşi ci dimpotrivă te alături lor - celor înlănţuiţi psihic de vreun „zeu” sau altul:

***

*36.**** În al treilea rând, cum ar venii, să ştii că astfel pierzi o viaţă de aventură în cunoaştere, de călătorii fără limite prin lumile miraculoase ale fiecăreia din cele Şapte Raze ale Cunoaşterii Universale (Religie, Filosofie, Psihologie, Ştiinţă, Artă, Economie şi Politică), o viaţă de sărbătorire continuă a unicităţii şi creativităţii proprii, de sărbătorire sinceră a diversităţii şi creativităţii celorlalţi Fraţi Creatori ai noştri şi în schimb „câştigi” o viaţă anostă şi searbădă de robot, de automat psihic care tot repetă la nesfârşit aceleaşi vorbe şi gânduri, se tot plimbă încoace şi încolo prin spaţiul extrem de limitat al celulei sale „spirituale”, venind-ui nu de puţine ori să se dea cu capul de pereţi de câtă „bucurie” îl cuprinde la vederea suferinţelor nesfârşite care îl împresoară mereu anunţându-l că e cazul să facă odată ceva şi să-şi rupă lanţurile psihice care îl ţin să se învârtă mereu în jurul priponului „spiritual” de care este legat...

** **

*37.*** ** Pierzi apoi ocazia de a te bucura de infinitele daruri pe care Întregul ţi le face mereu şi pe care credinţa dogmatică dacă ai avea-o ţi-ar interzice să le deschizi.

38. Pierzi cu fiecare zi cu care stai departe de

spiritul trans-religios ocazia de a profita pe deplin:

- de darurile Iubirii necondiţionate, a Cunoaşterii nelimitate, a măririi continue a propriei Forţe fizice, psihice, intelectuale, emoţionale;
- de darurile Binelui făcut în tine şi în afara ta, a Adevărului cu infinite feţe care îmbrăţişează orice aspect al manifestării şi ale Frumosului adânc vibrant şi mereu cu un suflu de noutate şi adâncă încântare al artei picturale, sculpturale, literare, arhitecturale, vestimentare ş.a.m.d.;
- de darurile Libertăţii însuşite mereu întru Ideal; a Dreptăţii interioare şi exterioare îndreptate mereu înspre mărirea Armoniei din Sistem; a Unităţii de fiinţare cu tot ce există;
- şi a cufundării la dorinţă şi fără limite în mereu prezentul Absolut!

** ***

*39.*** *** Ca să nu mai menţionăm apoi că astfel pierzi cu siguranţă şansa de a devenii Om (cu „o" mare) prin parcurgerea procesului de Individualizare şi Maturizare psihică pe fiecare din cele Şapte Raze (în urma căreia devii capabil să le stăpâneşti după plac manifestările şi să le îndrepţi apoi creativ şi întru armonie în orice direcţie consideri că ţi-ar bucura şi împlini plenar sufletul tău iubitor perpetuu de viaţă).

*** ***

*40.**** *** Şi să nu uităm apoi de mulţumirea, de armonia, de fericirea, de pacea pe care o pierzi dacă nu manifeşti prin tine Sursele Majore ale Fericirii (non-înşelarea, non-furtul, non-violenţa şi non-uciderea) şi Etica Armoniei pe care noi o promovăm – dacă nu alungi din interiorul tău pe cât îţi stă în putinţă orgoliul (vanitatea, dispreţul), mânia (furia, ura), frica (fobia, groaza de orice fel ar fi ea), tristeţea (autocompătimirea, depresia, lipsa de ideal) lenea, lăcomia şi desfrâul (lipsa de sinceritate cu cei ce te înconjoară).

41. Lăsându-te în braţele pline de sânge ale credinţei dogmatice şi lăsând astfel să se manifeste prin tine orgoliul, dispreţul, mânia, ura, frica, teroarea... îţi laşi cu nepăsare sufletul să se zbată în suferinţă, în nelinişte perpetuă, în angoasă nesfârşită!

42. Aşadar, ca să mă exprim mai pe scurt, cel care nu lasă să se manifeste prin sine (într-un fel sau altul) Valorile Trans-Religiei (Idealurile, Sursele, Razele, Porţile, Etica Armoniei, Ţelurile, Faptele...) este condamnat să fie înlănţuit de către credinţa dogmatică (de vreo natură sau alta):

- cu lanţurile zbaterii urii şi agoniei psihice, a dezindividualizării (îndobitocirii) şi clonării „spirituale",
- cu frânghiile amare ale imaturităţii (infantilităţii) psihice religioase, politice, filozofice, psihologice, artistice, etc.;
- şi cu sârma ghimpată adânc rănitoare a fanatismului, dogmatismului şi absolutismului.

43. Acest nefericit ajunge astfel condamnat, de cele mai multe ori pe viaţă, să asculte, fie că vrea fie că nu vrea:

- ţipetele animalice şi strigătele grohăitoare ale urâciunii non-idealurilor, a urii faţă de viaţă, a ignoranţei dobitoceşti şi a slăbiciunii infantile a celui încă incapabil să se poarte pe „propriile picioare" psihice;
- ale relei-voinţe a inimii plină de animalitate şi bestialitate, ale urâţeniei şi minciunii sub toate chipurile lor deformate;
- ale ranei vii mereu neînchise a nedreptăţii făcute în numele „religiei", a înlănţuirii complete a conştiinţei de vreun şarlatan „spiritual" sau altul, a dezbinării interioare, familiale şi sociale.

44. Cu alte cuvinte un astfel de nefericit credincios dogmatic (orbit de propria-i naivitate şi inconştienţă) e condamnat în viaţă să fie cuprins pe de-a întregul de abisul îngheţat al nimicniciei!

***

45. Iată deci ce ai de pierdut dacă nu laşi să se manifeste prin tine Valorile Trans-Religiei!

46. Pe de altă parte dacă le laşi pe acestea să îţi fie mereu alături în viaţă atunci (şi cu aceasta îţi răspund la o altă întrebare care ai pus-o) cu siguranţă în rândurile Mişcării Trans-Religioase vei găsii un cadru ideatic şi faptic extrem de prielnic pentru a prinde rădăcini solide şi a creşte cu putere şi repeziciune în tine comportamentul autentic idealist:

- Iubirea şi preţuirea frăţească a tuturor fiinţelor existente întru fiinţare (indiferent de specie, rasă, sex şi vârstă); deschiderea nelimitată spre Cunoaştere; creşterea neîncetată a propriei Puteri intelectuale, emoţionale, fizice, materiale, financiare, volitive, etc.
- întărirea continuă a înţelegerii şi manifestării Binelui, Adevărului şi Frumosului sub infinitele lor forme
- şi a manifestării Libere, a spiritului de Dreptate socială umană şi a simţământului adânc liniştitor al inimii de Unitate cu Întregul şi cu tot ceea ce există!;
- toate acestea manifestate în spiritul mereu prezent al dorinţei de Absolut - de perfecţionare şi desăvârşire continuă a tuturor aspectelor tale fiinţiale!

***

47. Primind în tine Sursele Fericirii şi Etica Armoniei şi refuzând astfel să mai dai adăpost (indiferent de motiv - fie el şi „spiritual") în propriul psihic înşelăciunii, furtului, violenţei, uciderii precum şi oricărei forme de orgoliu, mânie, frică, tristeţe, lene, lăcomie şi desfrâu; de credinţă dogmatică, de non-ideal şi prejudecată - câştigi pentru propria minte şi fiinţă linişte, pace, fericire şi armonie adânc reconfortante şi de durată!

***

48. Trans-Religia îţi dăruieşte apoi:

- un cadru de educaţie şi dezvoltare continuă, intelectuală şi emoţională, prin cursurile, seminariile şi atelierele ţinute în Sanctuarele sale în cadrul Zetrianului şi coordonate cu răbdare şi bunăvoinţă de frate mai mare de către Cercetătorii Înaintaţi;
- un spaţiu sufletesc în care fiecare e liber să comunice în felul său propriu cel mai specific cu Întregul, cu Realitatea (sau oricum ar numi el Existenţa şi Suportul ei fiinţial nedespărţit);
- o legătură de comunicare sinceră interumană (de la Om la Om) şi inter-fiinţială cu ceilalţi Fraţi întru Fiinţare;

- un tărâm care sprijină şi încurajează comportamentul şi exprimarea creativă, inovativă, progresistă;

- un ţinut în care e adânc preţuită şi încurajată Individualizarea şi Maturizarea psihică;

- un spaţiu al manifestării plenare a celor 7 Raze (a Religiei, a Filozofiei şi Psihologiei, a Economiei şi Politicii, a Ştiinţei şi Artei), cu infinitele lor manifestări pe care le-au luat în diferite timpuri şi spaţii;

- o „Carte a Trans-Religiei" care cuprinde sub forma unei baze de date deschisă perpetuu spre infinit toată cunoaşterea umană care a fost, este şi va fii;

- etc.

49. Într-atât încât este omeneşte posibil Trans-Religia oferă pentru individ bucurie nelimitată minţii, linişte şi pace inimii şi relaxare trupului iar societăţii îi oferă un cadru de organizare armonioasă, de comunicare sinceră între indivizi şi de exprimare creativă mereu progresistă.

***

50. Cu siguranţă din câte îmi amintesc m-ai întrebat şi ce-i cere în schimb pentru toate acestea aceluia care doreşte să o manifeste în mintea şi în inima sa, în acţiunile şi manifestările sale creative.

51. Şi îţi voi spune ce-i cere: îi cere să aibă un comportament idealist sincer prin care să încerce să manifeste cât mai mult prin el Idealurile şi Legile lor, Sursele Fericirii şi Etica Armoniei, spiritul de Fraternitate Universală şi deschiderea nelimitată spre Cunoaştere, Comunicare Sinceră şi Creaţie.

52. Îi cerem cu alte cuvinte să se respecte pe sine şi să se comporte ca un Om ce este (prin Fapte demne de un Om Liber) şi nu ca vreun animal-de-pradă ieşit la vânătoare, îndemnat fiind de către stăpânul său „spiritual" (vreun „zeu-animal-de-pradă" ce încă nu a depăşit stadiul animalic de dezvoltare fiinţială) să jefuiască, să distrugă, să înrobească şi să ucidă.

53. Îi cerem deci să lase să se manifeste prin el cât mai mult posibil Idealurile Omului Universal şi Legile Idealurilor, Sursele Majore ale Fericirii şi Etica Armoniei, Razele Cunoaşterii Universale, Porţile Noilor Ere şi Cheile Porţilor, Ţelurile Mişcării TransReligioase şi Faptele Omului Liber[1], văzute ca şi căi perpetue de perfecţionare a noastră, a fiinţelor de pretutindeni şi acceptate ca atare pentru a ne depăşi mereu pe noi înşine şi a renaşte sub noi Forme de Împlinire şi Manifestare Fiinţială întru Armonia Etern-Infinită a Întregului.

***

54. M-ai întrebat apoi cu ce autoritate ne manifestăm noi ca Oameni Trans-Religioşi şi iată că acum îţi răspund: tot ceea ce noi facem se află sub unica oblăduire a autorităţii propriei conştiinţe şi a discernământului fiecăruia dintre noi, întrunite în ceea ce priveşte acţiunile comune sub unica autoritate a votului majorităţii dintre noi.

55. Mai suntem apoi sprijiniţi şi inspiraţi în acţiunile noastre de Autoritatea Spiritului Întregului care ne ghidează mereu paşii prin Semnele (şi Semnalele de suferinţă, de fericire, respectiv de armonie) pe care le lasă peste tot în noi şi în afara noastră şi prin acţiunile pe care forţa sa imensă le urneşte în manifestare în direcţia Armonizării şi Manifestării în bucurie şi continuă împlinire a tuturor Fiinţelor.

56. Suntem apoi însufleţiţi mereu de autoritatea şi forţa Spiritul „Trans", a spiritului „dincolo de" care ne poartă paşii şi gândurile prin aventuri infinite şi călătorii extraordinare prin noi şi noi teritorii, explorate sau mai puţin explorate, ale Conştiinţei Infinite prin care ne manifestăm, din care facem parte de nedespărţit şi care ne îndeamnă mereu cu răbdare şi nesfârşită blândeţe să ne perfecţionăm continuu, să ne desăvârşim exprimările fiinţiale, să ne auto-depăşim şi să ne auto-transcendem spre a ne regăsi cât mai mult şi de cât mai multe ori în braţele şi în spiritul Atoatecreator al Eternităţii şi Infinitului, îmbrăţişate deapururi în Atotprezentul Întreg.

***

57. „Ce avem doar noi şi alte religii (în special cele bazate pe credinţă dogmatică) nu au?" - m-ai mai întrebat tu.

58. Sunt multe şi extrem de importante lucruri care se manifestă doar sub auspiciile Sanctuarelor Trans-Religioase şi pe care le poţi primi şi tu dacă ni te alături în manifestare.

59. Şi voi aminti în continuare câteva dintre ele:

- comportamentul şi gândirea autentic idealistă – bazată pe implementarea manifestării plenare prin noi a celor 10 Idealuri ale Omului Universal şi susţinută cu putere de tot ceea ce facem şi suntem noi;

- practicarea zilnică în viaţa individuală şi socială a Eticii Armoniei cu rezultate şi câştiguri care ne mulţumesc nespus inimile şi mintea, regăsite astfel pe cât posibil mereu în Armonie;

- libertatea declarată şi susţinută social a menţinerii unei relaţii directe (neintermediate), intime (extrem de sincere), unice (irepetabile) şi puternic individualizate cu Întregul şi cu oricare altă Fiinţă aflată în manifestare, cu care considerăm necesar şi îmbucurător, pentru propriul sine, a intra în comunicare profundă;

- prezentarea şi studierea sistematică şi organizată a celor mai importante realizări şi cunoştinţe cuprinse de Cunoaşterea Universală manifestată pe fiecare din cele 7 Raze ale sale şi accesul neîngrădit la Baza de Date TransReligioasă care le conţine pe acestea;

- maximă libertate în crearea şi participarea la oricare din ritualurile, meditaţiile şi ceremoniile desfăşurate sub auspiciile Mişcării Lisaniene;

- atenţie egală acordată (în acţiunile pe care le susţinem) armonizării deopotrivă a trupului, minţii şi inimii – urmărirea expresă a dezvoltării individului ca Întreg (şi nu doar a anumitor părţi ale sale), sub toate manifestările care îl reprezintă ca identitate specific umană;

- încurajarea şi sprijinirea puternică a Individualizării şi Maturizării Psihice a tuturor fraţilor noştri, pe fiecare din manifestările specifice celor 7 Raze;

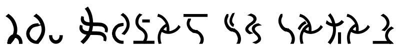
[1] Pentru o prezentare detaliată a fiecăreia din aceste Valori TransReligioase a se vedea cartea „Manifestul Mişcării Trans-Religioase".

- acţiune concretă susţinută îndreptată în direcţia construirii unor Paradisuri Terestre şi Cosmice; a unor Oraşe ale Cunoaşterii; a unor C.E.R.-uri de cercetare şi trăire fraternă; a unor baze de date biologice şi informaţionale constituite pentru crearea posibilităţii unei Învieri ulterioare parţiale sau totale, sub o formă sau alta a celui Temporar Adormit (pentru o prezentare detaliată a fiecăreia din aceste aspecte menţionate a se vedea cartea „Manifestul Mişcării TransReligioase”);

- cercetare ştiinţifică şi tehnică intensă, îndreptată în direcţia măririi reale a vieţii umane - în direcţia Nemuririi Beatifice (având ca prim obiectiv de atins o viaţă cu durata medie de 300 de ani pentru fiecare om);

- şi multe altele care te aşteaptă să le descoperi cu bucurie şi adâncă încântare, pe măsură ce te vei manifesta cu mai multă putere în Universul nostru al Oamenilor Liberi!

20. Bogat şi sărac

1. Tu, dragă frate binecuvântat cu bogăţie prin puterea atotprezentă a Întregului, tu trebuie să înţelegi că resursele pe care tu le risipeşti în prezent, cu nechibzuinţă şi iresponsabilitate îi împiedecă pe foarte mulţi fraţi întru fiinţare să treacă de pragul sărăciei, să depăşească nenorocirea vieţii trăită în suferinţă şi neajunsuri.

2. Tu le negi lor intrarea în paradisul trăirii beatifice al satisfacerii la un nivel optim adecvat al tuturor necesităţilor lor fiinţiale.

De ce faci acest pas nechibzuit?

De ce ai uitat de fraţii tăi mai slabi întru fiinţare?

3. Dacă Întregul te-a binecuvântat cu putere intelectuală, materială şi financiară el nu a făcut-o pentru ca astfel tu să atragi asupra ta suferinţa nenorocită a celui parazitat de lăcomie şi desfrâu, de orgoliu şi frică.

4. Tu ai fost ajutat de Întreg ca prin tine ajutorul său să ajungă la toţi semenii tăi aflaţi în nevoie.

5. Cum poţi tu oare să treci nepăsător pe lângă oamenii aflaţi în suferinţă şi nefericire, în sărăcie şi ignoranţă, în slăbiciune şi boală?

Ai tu inima de piatră, mintea ta e oare închisă la iubire?

6. Bogăţia ta nu trebuie să fie cauza sărăcirii altora, bogăţia ta nu e meritată atâta timp cât pe pământ mai sunt copii care mor de foame, oameni analfabeţi, oameni care dorm sub cerul liber la voia intemperiilor naturii.

7. Dragă frate întru fiinţă bogăţia nu este un lucru rău – însă modalitatea în care o foloseşti poate să fie nepotrivită existenţei tale armonioase în Întreg.

8. Astfel după ce ai folosit bogăţia dăruită ţie de Cel AToateCuprinzător pentru înlăturarea completă a sărăciei, ignoranţei şi suferinţei din societatea în care te manifeşti şi de oriunde de pe pământ şi din spaţiu – poţi să aduni bogăţie câtă vrei tu ca semn al creşterii puterii tale materiale şi financiare.

9. Dar până la realizarea acestui deziderat al Armoniei Întregului, dragă frate şi tu scumpă soră mai avem ceva de muncit.

10. Nu te preface deci că nu vezi suferinţa şi sărăcia şi deschide-ţi ochii Destinului pe care ţi l-a rezervat cu adevărat Întregul – de canal al distribuirii echitabile şi drepte, chibzuite şi responsabile a bogăţiei sale.

11. Şi nu uita nicicând, că în măsura în care nu te ridici la înălţimea acestui destin măreţ ce ţi-a fost dăruit – Întregul poate şi să-ţi ia înapoi ceea ce el ţi-a dat.

12. Gândeşte-te la bunăstarea tuturor fraţilor tăi în manifestare şi nu mică îţi va fi fericirea şi răsplata întru Paradis şi Nemurire Beatifică.

13. Contribuie activ cu toate resursele tale la programul TransEconomic, TransPolitic şi Zetrianic, la realizarea Ţelurilor TransReligiei şi a Faptelor Omului Liber - pentru a realiza pretutindeni în societate nivelul minim optim de vieţuire armonioasă în Întreg.

14. Cum ai putea oare tu să trăieşti în lux şi desfătare când şti că fraţi de ai tăi trăiesc în mizerie şi suferinţă - fără să ştie dacă au ce mânca mâine, fără să aibă condiţii civilizate de locuit, fără să aibă acces la educaţie şi cunoaştere, lipsiţi de speranţă şi resemnaţi în faţa nenorocirii adusă asupra lor printre altele şi de faptele tale uneori nechibzuite şi iresponsabile.

15. Cum poţi oare tu să trăieşti cu această vină pe Conştiinţă, cum poţi să dormi liniştit seara când şti că alţii dorm în colibe şi pe sub poduri din cauza indiferenţei tale şi a altora asemenea ţie?

Cum poţi să mănânci dimineaţa când şti că fraţi copii de ai tăi mor zilnic de foame printre altele şi din cauza lăcomiei tale nemăsurate?

16. Cum poţi să priveşti liniştit la Sursele Cunoaşterii (cărţi, internet, televiziune) când ştii că fraţi şi surori de ale tale trăiesc încă în ignoranţă şi prostie, în animalitate şi copilărie psihică perpetuă printre altele şi din cauza iresponsabilităţii cu care uneori tu mânuieşti bogăţia care ţi-a fost dată de Întreg spre Dăruire.

Cum poţi să trăieşti astfel?

17. Un astfel de comportament iresponsabil nu este nici unul Idealist şi nici unul Etic – şi cu siguranţă nu este nici unul care îţi va aduce Fericirea!

18. Şi te mai miri apoi că suferi de tot felul de stresuri, angoase şi depresii, de tot felul de dependenţe nocive (de cafea, alcool, tutun, somnifere, medicamente de calmare, antidepresive, droguri, etc.).

19. Degeaba încerci prin aceste droguri şi „medicamente” să ascunzi de tine suferinţa pe care

o simţi din cauză că comportamentul tău nu este unul armonios, idealist, etic şi responsabil - până nu vei trata cauza suferinţei tale fiinţiale nu vei scăpa de ea.

20. Şi această cauză este iresponsabilitatea şi indiferenţa cu care treci pe lângă sărăcie, ignoranţă, ură, slăbiciune şi mizerie fără a lua atitudine imediată împotriva lor.

21. Trebuie să iei atitudine împotriva lor pentru că îţi stă în putere – această putere a fost pusă în tine sub forma bogăţiei tale şi Întregul te chemă mereu să o foloseşti cum se cuvine - pentru realizarea deplină a Armoniei lui şi a tale.

Vei asculta tu această chemare sau o vei ignora?

22. Indiferent de sursele imediate ale marii tale bogăţii: moşteniri, daruri, comerţ, producţie, etc. tu eşti mereu dator faţă de propria conştiinţă, faţă de propria Fiinţă ca prin bogăţia şi puterea ta materială şi financiară să-i ajuţi pe cât mai mulţi din cei aflaţi în nevoie spre a trăi şi ei o viaţă normală în Armonie!

23. Şi nu te autoamăgi că faci aceasta aruncând fraţilor tăi întru fiinţă „resturile" de la „masa" ta pompoasă - acesta nu este ajutor, ci batjocură – o ştii şi tu o ştiu şi ei.

24. Să nu te aştepţi deci la lucruri bune cu o astfel de atitudine şi acţiune dispreţuitoare: celui ce are şi nu dă mai departe i se va lua şi ceea ce are pentru a se da altuia care înţelege că fiinţa sa e doar o parte intimă dintr-un Întreg mai mare decât el – şi că fericirea lui ca Parte fără fericirea Întregului Social – nu este posibilă.

25. Nu aştepta deci ca pedeapsa şi nenorocirea Întregului să se abata asupra ta – pentru ca să laşi spre mişcare socială cea ce este a societăţii şi momentan se află în gestiunea ta!

26. E cazul să renunţi la lăcomie şi să acţionezi fără zgârcenie şi fără risipă, cu responsabilitate şi discernământ mărit, cu iubire, bunăvoinţă şi compasiune pentru a-i ajuta imediat pe cât mai mulţi din semenii tăi aflaţi în nevoie.

27. Sărăcia (trăirea sub nivelul optim de satisfacere a nevoilor fundamentale umane) e un flagel pe care mai ales tu şi cei ca tine îl puteţi alunga cu uşurinţă din existenţă.

28. Gândeşte-te că datorită inter-relaţionării Întregului ceea ce tu ai în plus alţii au în minus (atâta timp cât mai este sărăcie şi ignoranţă în lume).

Ceea ce tu arunci şi risipeşti un altul nu poate pune pe masă la copii!

29. Aşa că drag frate şi dragă soră dăruiţi cu bogăţie de Întreg lăsaţi Iubirea să vă cuprindă inima, lăsaţi Cunoaşterea să vă cuprindă mintea şi lăsaţi Puterea (materială, financiară, intelectuală) de care dispuneţi să acţioneze mereu pentru a vă dobândi Fericirea adevărată (reală, sinceră, profundă, beatifică), pentru a vă câştiga mulţumirea şi pacea sufletească – pentru a crea Paradisuri şi CER-uri pe pământ, pentru a elimina din existenţă la maxim posibil sărăcia, ignoranţa, ura şi slăbiciunea!

30. Dacă îţi vrei cu adevărat fericirea, renunţă drag frate să mai profiţi cu neruşinare de pe urma sărăciei şi ignoranţei altora pentru ca să te îmbogăţeşti fără limite.

***

31. Noi Oamenii Liberi nu suntem împotriva Bogăţiei, ci doar a folosirii ei nechibzuite şi iresponsabile.

32. Bogăţia înseamnă Putere materială şi financiară şi noi urmărim creşterea în această putere dar niciodată bogăţia noastră nu trebuie să fie sărăcia altora, puterea noastră nu trebuie să fie slăbiciunea altora – căci bogăţia noastră este şi bogăţia lor, puterea noastră e şi puterea lor.

33. Noi ştim că întotdeauna ne stă în putere (proporţional cu mărimea acesteia) să ajutăm şi pe ceilalţi fraţi ai noştri întru fiinţare să scape de suferinţă şi ignoranţă – de aceea acţionăm mereu în această direcţie.

Fi şi tu alături de noi şi îţi spunem că nu mică îţi va fi bucuria existenţială.

34. Iubeşte dar frate dăruit cu bogăţie de Întreg şi astfel dă mai departe din darul ce ţi-a fost dat dacă vrei să cunoşti puterea beatific neţărmurită a Iubirii în Acţiune!

35. Iubeşte Cunoaşterea şi caută Puterea dar fă-o echilibrat şi niciodată nu uita de fraţii tăi întru fiinţare: fericirea lor să şti că e fericirea ta - fericirea ta este fericirea lor!

***

36. **Frate aflat în nevoie**, noi îţi cunoaştem durerea şi îţi spunem: nu uita că puterea stă în unitate – vino alături de noi pentru a găsi împreună leac durerii tale!

Unitatea noastră este puterea noastră!

37. Acţionând cu încredere şi discernământ maxim în cadrul unor Programe Trans-Economice[1] locale vei atrage după tine normalitatea bogăţiei; participând la realizarea Ţelurilor TransReligiei şi la împlinirea Faptelor Omului Liber vei atrage la tine normalitatea Cunoaşterii şi a Fiinţării.

38. Te rugăm nu îţi mai plânge de milă şi nu te mai lamenta – mântuirea ta stă în mâinile tale!

Ea îţi este la îndemână cu condiţia să te uneşti şi să acţionezi în Unitate alături de noi Oamenii Liberi.

39. Singuri fiecare dintre noi avem puţină putere, dar împreună putem face minuni.

Unitatea este putere, dezbinarea este slăbiciune.

40. Nu te mai lăsa manipulat şi exploatat, nu te mai lăsa furat şi minţit de diferiţi oameni-animale-de-pradă care încă nu au făcut cunoştinţă cu Umanitatea din ei şi cu Armonia din Întreg.

41. Acţionează cu Iubire (nu cu ură, cu reavoinţă sau dorinţă de răzbunare) şi intră cu perseverenţă pe drumul Puterii întru Ideal, păşeşte pe calea Zetrianului şi în curând şi privirea şi simţirea ta va cunoaşte normalitatea bogăţiei şi cunoaşterii.

42. Păşeşte individual pe Calea Transformării TransEconomice şi TransReligioase şi adu pe această cale pe toţi prietenii tăi întru Ideal – împreună uniţi suntem o forţă invincibilă, pregătită

1 A se vedea pentru detalii cartea „Manifestul Mişcării Trans-Religioase", cap. „Economia Omului TransReligios: TransEconomia".

să-şi ia destinul existenţei armonioase în propriile mâini şi să nu-l mai lase la voia întâmplării.

43. Transformarea TransEconomică înseamnă Muncă în Unitate şi Ideal - pentru împlinirea ei nu e nevoie de acte violente şi abuzive şi nici de revoluţii brutale – tot ce are ea nevoie este dorinţă sinceră de transformare şi împlinire paradisiacă, tenacitate şi hotărâre fermă îndreptată spre depăşirea tuturor obstacolelor care stau în calea aducerii Paradisului pe pământ spre împlinire imediată directă în viaţa fiecărui Om regăsit plenar în Armonia Întregului.

21. Semnele venirii Paradisului şi ale apropierii Nemuririi Beatifice

1. - Spune-ne, o tu Omule Atemporal, când va coborî pe pământ pacea, când va fi aici bunăstare generală, spune-ne când se va aşeza pe tărâmurile planetei albastre Paradisul, spune, o tu bunule om, când se va apropia Învierea şi Nemurirea Beatifică de noi?

2. - Dragi fii ai adevărului, vă voi spune acum când vor veni toate aceste Daruri Nepreţuite ale Întregului.

Dar mai întâi vă voi revela timpurile când ele nu vor veni:

3. Astfel, atunci când veţi vedea în jurul vostru războaie şi nenorocirile nenumărate care vin cu ele, atunci când veţi vedea în jurul vostru incitare la ură, la dispreţ, la manifestări de reavoinţă faţă de alţi fraţi de ai voştri întru fiinţare, pe motive ce ţin de specie, de rasă, culoarea pielii, de apartenenţa etnică, de sex, de limba vorbită... atunci să ştiţi că pacea nu este aproape şi paradisul nu se îndreaptă spre manifestare pământeană.

4. Atunci când veţi vedea cu ochii voştri sau doar veţi auzi de la alţii de cutremure, erupţii vulcanice, inundaţii, uragane, tornade, furtuni şi alte nenorociri naturale care ucid sute, mii şi zeci de mii de oameni şi distrug avutul celor care rămân în viaţă atunci să ştiţi că Pacea şi Paradisul şi Nemurirea sunt încă idealuri îndepărtate ale omenirii.

5. Atunci când veţi vedea şi veţi auzi de epidemii mortale care ucid sute, mii şi milioane de oameni atunci să ştiţi că vremea Paradisului încă nu a venit şi Nemurirea este încă departe.

6. Şi mai ales atunci când veţi vedea şi veţi auzi de toate acestea (de războaie, dezastre naturale, epidemii) iar din mijlocul vostru singura reacţie care se va vedea va fi aceea de a bombănii supăraţi sau înfuriaţi vorbe „magice” şi de a face tot felul de gesturi „magice” de îmbunare a unor presupuse forţe „supranaturale” care cică stau în spatele acestor nenorociri – atunci puteţi să ştiţi că vremea Paradisului şi a Nemuririi încă nu a venit pentru voi.

7. Dacă atunci când vedeţi împotrivirile şi rezistenţele umane şi naturale (terestre sau cosmice) pomenite (care apar în calea dorinţelor voastre milenare) singurul vostru răspuns va fi acela

- naiv şi infantil al credinciosului, al copilului care încă crede în „zâne” şi „feţi frumoşi”, în „zei” şi în „zmei” care vor sări din poveşti afară şi vor alerga pentru a-l scoate în mod „magic” din aceste nenorociri;

- al indivizilor imaturi psihic din punct de vedere religios care aşteaptă ca tot felul de fiinţe de basm religios dotate de ei (printr-un simplu exerciţiu de imaginaţie infantilă) cu puteri de „superman divin” să coboare din tot felul de tărâmuri „divine” de poveste, spre a le rezolva în mod „magic” toate problemele cu care se confruntă;

– atunci să ştiţi că visele voastre de paradis şi nemurire sunt doar speranţe deşarte cu care vă autoamăgiţi în mod mizerabil „divin”.

8. Pentru copilul care crede în „moş crăciun” nu este speranţă reală de a se întâlni faptic cu acest personaj de basm, ci doar sământă pusă în el de speranţele sale deşarte: anume de a se lovi, mai devreme sau mai târziu, de realitatea evidentă a păcălirii sale prin şarada „magică”, de doi bani, pe care „cei mari” au jucat-o pentru el spre a-l induce în eroare, spre a-l înşela şi a profita astfel de pe urma speranţelor deşarte pe care le-au creat în el.

9. Pentru „copiii” credincioşi, păcăliţi în mod similar să creadă în „zei” şi „zeiţe”, la fel: nu este nici o speranţă reală de întâlnire cu aceste personaje de basm „divin”, spre a li se realiza astfel în mod „magic” dorinţele lor intime.

Pe aceşti nefericiţi îi aşteaptă doar dezamăgirea cruntă a lovirii de realitatea dură a războaielor, dezastrelor, sărăciei, ignoranţei, suferinţei, bolilor şi morţii.

10. Nu este deci speranţă de Paradis şi posibilitate de Nemurire pentru oamenii credincioşi, pentru oamenii cu mentalitate religioasă de copii de grădiniţă care încă cred în mod naiv în „Zeul/Moş Crăciun”.

11. Pentru aceşti nefericiţi în mod real nu ne putem aştepta decât la nenorociri peste nenorociri pentru că ei aleg să ignore realitatea evidentă, în loc să se confrunte cu ea în mod direct; pentru că ei aleg să se prefacă în mod infantil că nu văd rezistenţele reale care stau în faţa realizării faptice a Paradisului şi Nemuririi, a rezistenţelor pe care sunt chemaţi să le confrunte şi să le depăşească prin forţe proprii reale (ştiinţifice şi tehnice, empirice şi raţionale) şi nu prin „mijloace” strict

imaginare, „divine" sau „magice".

12. Aşadar când veţi vedea nenorociri în lume, iar răspunsul pe care umanitatea îl dă lor este doar acela de a bolborosi tot felul de rugăciuni (de vorbe „magice") şi de a face tot felul de gesturi copilăreşti (specifice unor ritualuri „magice") care mai din care mai infantile să ştiţi atunci că Paradisul este încă departe şi Învierea şi Nemurirea Beatifică încă şi mai departe.

***

13. Dar iată, vă spun acum: dacă atunci când veţi vedea şi veţi auzi de războaie, iar în voi şi în semenii voştri maturizaţi psihic religios veţi vedea dorinţa pusă în faptă concretă imediată de a le oprii cât mai curând cu putinţă şi de a le înlătura cauzele reale (religioase, mafiote, economice, culturale, psihologice...) care le provoacă, prin luptă aprigă cu aceste cauze şi astfel prin înlăturarea lor prin educaţie serioasă universală gratuită şi continuă pe tot parcursul vieţii, prin ridicarea nivelului de trai şi al confortului existenţial celor implicaţi în conflict, prin dăruirea necondiţionată către ei a ajutorului necesar spre a-şi rezolva efectiv problemele economice, religioase, psihice cu care se confruntă (spre a-i ajuta să se maturizeze psihic pe fiecare din aceste aspecte ale existenţei, de exemplu prin încurajarea lor de a parcurge Zetrianul – Calea Percepţiei Infinite) – atunci să ştiţi că drumul către Paradis vă va fi uşor şi calea către Nemurire vă va fi presărată cu biruinţe după biruinţe.

14. Dacă atunci când veţi auzi şi veţi vedea inundaţii, cutremure, alunecări de teren, uragane... veţi căuta să înlăturaţi imediat cauzele (erorile) umane care au făcut posibil dezastrul umanitar care le-a urmat (cum ar fi întemeierea de aşezări în zone expuse acestor dezastre, testării necorespunzătoare a rezistenţei clădirilor la acţiunea acestor forţe naturale, etc.) atunci să ştiţi cu certitudine că Paradisul şi Nemurirea nu mai sunt pentru voi vise deşarte.

15. Dacă atunci când veţi auzi şi veţi vedea în jurul vostru acţiunea unor boli şi epidemii mai grave sau mai puţin grave, veţi vedea imediat o reacţie rapidă a cercetătorilor medicali (puternic susţinută de resursele întregii societăţi) care caută să găsească şi apoi să aplice tratamente adecvate înlăturării acestor maladii atunci să ştiţi că vremea Paradisului a şi început pentru voi, iar timpul Învierii şi al Nemuririi este mai aproape decât credeţi.

16. Dacă atunci când aceste nenorociri şi dezastre se aud şi se văd în jurul vostru, voi şi semenii voştri demaraţi acţiuni concrete specifice (cercetări serioase de natură ştiinţifică şi tehnică) de găsire a unor soluţii concrete reale acestor probleme atunci să ştiţi că Paradisul a început să se manifeste printre voi şi Nemurirea vă bate la uşă.

17. Şi mai ales, mai presus de toate, atunci când veţi vedea Oamenii Liberi adunaţi în Reţele Infinomiene, lucrând de zor (sub inspiraţia nepreţuită a Idealurilor, a Faptelor şi a Întregului) la construcţia Sanctuarelor TransReligioase, a CER-urilor, a Oraşelor Cunoaşterii şi a Paradisurilor şi pentru propăşirea în lume a Eticii Armoniei, a Surselor Fericirii, a Porţilor Noilor Ere, a Zetrianului şi a Razelor Cunoaşterii Universale – atunci să ştiţi că vremea Paradisului a sosit deja pentru voi!

Iată: construcţia lui a şi început deja în mijlocul vostru!

18. Pentru voi să ştiţi că Nemurirea nu mai este o speranţă zadarnică – primii paşi concreţi spre atingerea ei, iată, voi a-ţi început deja să-i faceţi.

19. Să ştiţi deci că atunci când oamenii vor lăsa deoparte „soluţiile" infantile şi naive ale „mântuirii" prin credinţă, prin rostirea, cântarea sau vocalizarea de cuvinte „magice" pentru „îmbunarea" unor forţe „supranaturale"/ „transcendente" existente doar în imaginaţia lor particulară sau colectivă – şi vor aplica în locul acestor infantilisme religioase soluţiile reale, clare şi concrete ale Educaţiei Continue, Cercetării Continue şi Creaţiei Continue pe fiecare din cele Şapte Raze ale Cunoaşterii Universale, atunci Paradisul va venii negreşit pe pământ, iar Nemurirea va înceta să mai fie doar o speranţă deşartă a umanităţii[1].

20. Atunci când impostorii „divini" vor sta închişi prin puşcării, iar nebunii „divini" vor primii tratamentul adecvat prin azile psihiatrice fiind astfel împiedecaţi să mai menţină umanitatea în stadiul de infantilitate psihică religioasă; atunci când singurii „zei" acceptaţi de umanitate (în condiţii specifice prevăzute prin lege) sunt doar cei care au dovedit prin fapte că au putut să treacă toate cele 6 Probe ale Testului de acreditare a activităţii „zeilor"[2]... atunci să ştiţi că vremea Împlinirii Depline întru Ideal şi Fapte se apropie cu paşi repezi.

21. Atunci când indivizii şi societăţile umane vor renunţa la religiile tiranice, dogmatice, infantile care au adus atâtea nenorociri asupra lor (şi astfel i-au împiedecat să atingă în mod real Paradisul şi Nemurirea) şi le vor înlocui cu religii nedogmatice, umaniste, ştiinţifice, libere şi democratice – cu reflexii concrete ale Idealului TransReligios - de abia atunci infernul credinţei (dogmatice) va putea fi biruit de umanitate spre a fi înlocuit cu Paradisul Iubirii Autentice, al Cunoaşterii Infinite şi al Puterii Fiinţei Împlinite, astăzi nici măcar visate.

1 Pentru mai multe detalii privind viziunea trans-religioasă asupra Nemuririi şi Paradisului a se vedea cartea „Manifestul Mişcării Trans-Religioase", cap. „Învierea şi Nemurirea Beatifică" şi cap. „Paradisurile şi Infernurile".

2 A se vedea, pentru detalii privitoare la acest Test, cartea „Noua Ordine Religioasă", cap. „Legea de reglementare a activităţii sociale a „zeilor", „oamenilor-zei" şi a „purtătorilor de cuvânt oficiali" ai acestora".

22. Învierea

1. O mamă îşi privea fiul aflat în pragul morţii şi cu tărie în suflet îi spuse:

- Ştiu, că înţelegi, că o să adormi temporar, dar în curând vei învia şi ne vom reîntâlnii din nou!

2.- Aşa e mamă şi până ce mă voi trezi din această adormire mai lungă numită moarte, ne vom întâlni ori de câte ori vrei în Spaţiul Virtual, în Paradisul Virtual unde eu sub forma intimă a unei replici virtuale foarte fidele, eu ca o parte din mine, eu sub altă formă, te voi întâmpina mereu şi ne vom bucura împreună cu toată familia şi prietenii noştri – şi acea prezenţă a mea te va alina până la învierea mea biologică.

3.- Să ne îmbrăţişăm acum de „la revedere" şi să vărsăm câteva lacrimi uşoare pentru temporara noastră despărţire!

Dar să nu ne întristăm prea tare pentru că în curând ochii noştri se vor revedea şi vor vărsa de data aceasta adânci lacrimi de bucurie a reîntâlnirii!

4. Şi astfel când fiul a intrat în adormire temporară a început imediat ritualul şi procedura specifică de pregătire pentru păstrare cât mai fidelă a trupului în vederea învierii ulterioare şi bineînţeles ritualul de preţuire şi cinstire cuvenită a tuturor realizărilor lui din viaţa întru Ideal pe care a dus-o până atunci.

5. O viaţă se încheia şi o alta avea să-i urmeze: era o vreme a bilanţului pentru toţi cei afectaţi de această schimbare!

6. Cel adormit temporar le vorbi direct celor prezenţi la ceremonia de rămas bun prin intermediul unor înregistrări video pregătite dinainte şi când cei apropiaţi lui îl vedeau astfel uneori ochiul le lacrima duios ca semn de preţuire pentru viaţa lui trăită în Ideal şi Armonie, alteori ca anticipare a momentului viitor al reîntâlnirii informaţionale şi biologice!

7. Fiul îşi exprimă dorinţa de a fi înviat în viitor imediat ce acest lucru va fi posibil prin evoluţia ştiinţei şi tehnologiei, atât informaţional - virtual cât şi biologic.

8. Unii nu doreau aceasta – pentru ei o viaţă trăită cu intensitate maximă în lumina Tuturor Nestematelor Trans-Religiei şi la sânul A-Toate-Cuprinzător al Întregului era destul.

9. Dar nu pentru el fiindcă fiinţa lui era încă în floarea tinereţii iar setea lui de viaţă astfel era nemăsurată!

Şi le porunci deci tuturor celor prezenţi să se veselească şi să chefuiască în cinstea vieţii, pentru că se vor revedea în curând.

10. Şi aşa a fost: căci iată după un timp, în Sanctuarul Trans-Religios se ridica din nou la viaţă în cadrul unei Ceremonii de Înviere şi bucuria tuturor şi mai ales a mamei era, iată, acum neţărmurită!

11. Şi astfel darul Nemuririi Beatifice şi al Învierii atât de îndelung dorit de umanitate, acum Trans-Religia îl aducea împlinit în Faptă.

12. Iată astfel cum prin Mişcarea Trans-Religioasă a venit vremea ca vorbele să se transforme în Fapte, speranţele în Acţiuni şi dorinţele în Împliniri!

23. Începutul Noii Vieţi

1. Tu Omule ai intrat cu adevărat în manifestare doar când ai părăsit Pântecul Gaiei, doar când ai început să respiri „aerul" cosmic, doar când ai ieşit din Pântecul Terrei născându-te întru viaţa cu adevărat infinită din Spaţiul Cosmic.

2. Vremea gestaţiei terestre a trecut şi iată că tu, Omule Cosmic, acum te-ai născut!

Şi tu te vei ridica în picioare în curând şi vei păşii fiinţial printre stele...

3. Vei creşte şi vei călători departe prin infinite locuri din cosmosul frate, atât de departe că nici un strămoş de al tău nici măcar nu a putut să-şi imagineze limitele pe care paşii tăi au să le traverseze.

4. Iată: tu, Omule Cosmic te vei maturiza şi vei însămânţa cu Viaţă infinite planete şi sateliţi şi staţii şi oraşe spaţiale...

5. Le vei transforma pe toate acestea după chipul şi asemănarea ta şi le vei umple cu plante, animale şi cu toate cele care îţi fac viaţa posibilă şi beatific plăcută oriunde te-ai afla...

6. Omule Cosmic, iată, tu acum te-ai născut: civilizaţia ta – Civilizaţia Cosmică se va naşte în curând sub stindardul tău expansiv spre Infinit întru Armonie şi Ideal!

7. Şi prima ta Civilizaţie Cosmică se va extinde în Sistemul Solar şi se va extinde în Galaxie şi se va împlini în Univers...

8. Şi tu vei călătorii prin Infinit, pe nave şi staţii spaţiale şi viaţa aceasta cosmică îţi va deveni aşa de intimă încât ţi se va părea că aşa a fost dintotdeauna...

9. Iar atunci poate că cineva îţi va aduce aminte că odată demult a fost o vreme când ai gestat în Pântecul Gaiei, mama ta spaţială; că a fost o vreme când ai visat cu ochii închişi Cerul şi

Cosmosul şi deşi în visurile tale îţi părea palpabil când dădeai să-l atingi el nu era de găsit...

10. Dar, iată, vremea aceea a trecut şi iată-te trăind cu bucurie în Cosmos: mulţimi fără număr şi civilizaţii fără număr: zeci şi sute şi mii de miliarde de Oameni cu toţii lucrând împreună sub stindardul Idealurilor Omului Universal şi a Faptelor Omului Liber spre a face din întregul Cosmos un Paradis nesfârşit.

11. Şi vei păşii de pe o planetă pe alta, de pe un satelit pe altul, de pe o navă pe alta, dintr-un sistem solar în altul, dintr-o galaxie în alta şi chiar dintr-un univers în alt univers şi atunci vei zice: cu adevărat viaţa noastră este acum fără de limite şi hotare...

12. Şi vor fi greutăţi şi obstacole în drumul vostru cosmic, dar le veţi birui pe toate una după alta pentru împlinirea destinului spaţial inevitabil...

13. Şi vei păşi pe cărări bătătorite de alţii înaintea ta şi pe cărări nou create de tine şi pe aceste cărări vei întâlnii probleme de viaţă şi de moarte pe care va trebui să le rezolvi cu inteligenţă şi creativitate nemăsurată şi o vei face...

14. Mulţi dintre voi vor ajunge la vârste la care infinitul li se va părea atât de aproape încât mai că vor ajunge să-l atingă; dar unii dintre voi vor pierii pe cale şi fiinţele lor se vor odihni pentru o vreme printre stele şi galaxii...

15. Iar apoi dacă aceasta le va fi vrerea ei vor fi înviaţi sub o formă sau alta (biologică, informatică, robotică, etc.), integral sau parţial prin puterea infinită a Ştiinţei şi a Puterii nelimitate a Strălucirii celor 7 Raze ale Cunoaşterii Universale!

16. Şi vor trăi ca „nemuritori” în Paradisuri şi CER-uri planetare şi spaţiale întru armonia beatifică a perpetuei Călătorii Infinite prin Conştiinţă!

17. Şi veţi fi voi întrebaţi atunci:

- Unde vă sunt limitele în spaţiul real şi virtual, în spaţiul fizic şi cel informaţional?

18. Şi voi veţi răspunde:

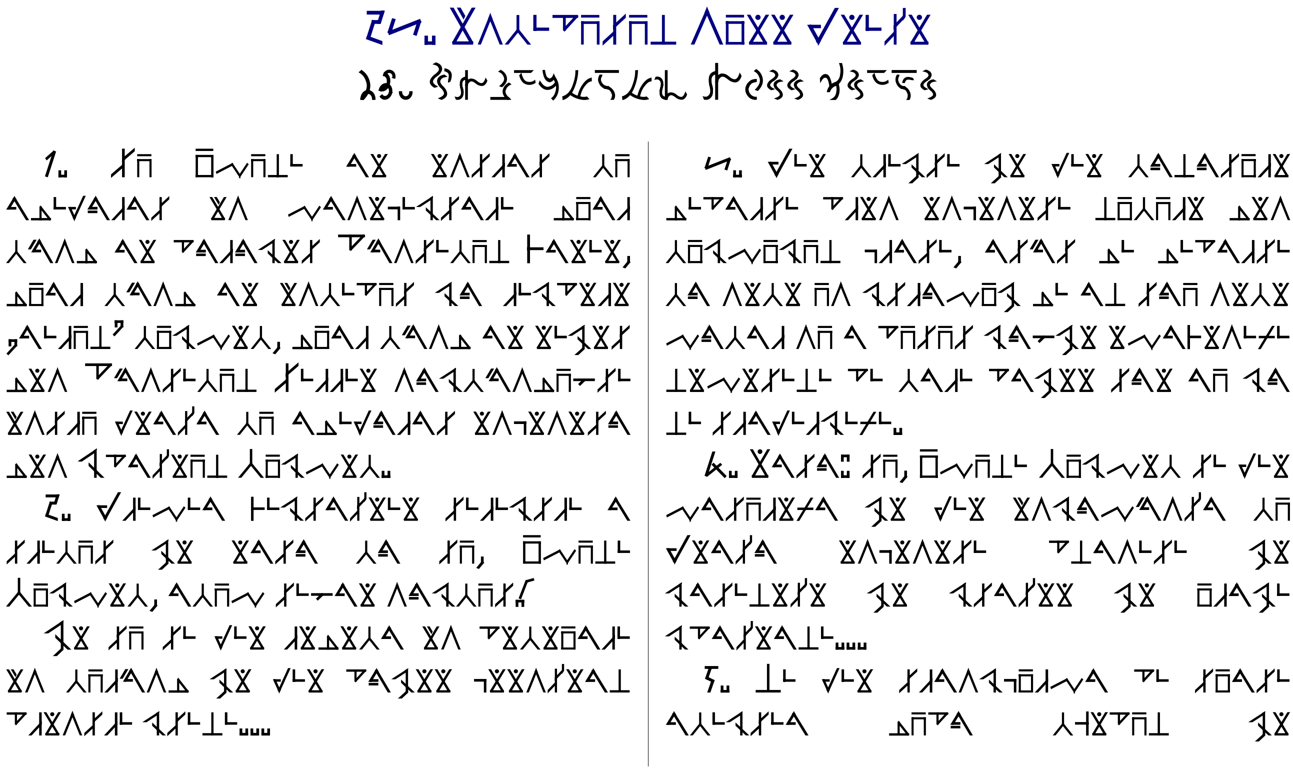
- E greu de spus unde au ajuns Cercetătorii noştri spaţiali, e greu de spus unde mai întemeiază ei chiar acum o nouă lume după chipul şi asemănarea noastră Infinomiană, e greu de cuprins cu mintea graniţele infinite ale Spaţiului Informaţional şi ale celui Virtual în care vieţuim acum parcă dintotdeauna.

19. Iar când mergând într-o direcţie sau alta a acestor Spaţii fizic-reale sau virtual-reale, respectiv informaţionale vom zări de aproape o Limită, vom şti că dincolo de ea în curând viaţa se va manifesta pentru că Limita a fost atinsă de Viaţa noastră infinit expansivă şi paşii noştri o vor transcende peste puţină vreme!

20. Vă veţi înmulţii exponenţial şi veţi stăpânii Cosmosul dar nu prin puterea imaginaţiei sterile auto-amăgitoare, a fanteziilor mentale fără suport şi a credinţelor dogmatice fanatice, ci doar prin puterea Percepţiei Directe, a Raţiunii obiective, a Educaţiei, Cercetării şi Creaţiei Continue - prin trecerea împlinită individual întru Maturitate Psihică prin fiecare din aceste trei porţi majore ale Erei Cosmice.

21. Iată deci: acum s-a născut adevărata umanitate: Umanitatea Cosmică iar omenirea a început de acum să vieţuiască în lumina infinită a Întregului/Universului Nesfârşit!

22. Această naştere va fi comemorată de umanitate peste milenii şi zeci de milenii pentru că ea e momentul trezirii individuale şi globale la Realitatea Cosmică, este momentul începerii conştientizării Realităţii Universale!

[illegible]

[illegible]

24. Profeţiile Erelor

1. În acele vremuri de început ale Noii Vieţi, Omul Liber, se trezi în extaz într-o dimineaţă de primăvară, pentru că tocmai văzuse Viitorul ce îşi deschidea acum Porţile înaintea lui.

2. Avuse-se un vis, dar nu unul oarecare – avuse-se un vis care croieşte destine!

3. Toată fiinţa încă îi fremăta de entuziasmul trăirii Conştiente din Vis.

Ce vis, ce profeţii extraordinare!

4. Iată: ceea ce înainte era doar o intuiţie vagă, acum devenise o certitudine!

5. Ce întâlnire nemaipomenită – cu siguranţă fusese una cum nu mai întâlnise încă de când începuse să călătorească conştient prin Vis.

6. Închise uşor ochii şi pe măsură ce i se mai potoleau bătăile inimii începu să-şi rememoreze Trăirea, pentru a şi-o întipării cât mai bine în suflet.

7. Se făcea astfel că fiind în Centru se îndrepta grăbit spre Casă şi cum mergea el aşa pe Cale numai ce îi apare zburând pe lângă el un fluture.

Se oprii şi începu să-l privească cum zboară.

8. Pe măsură ce îl privea mai atent realiză încet că parcă ceva nu este în regulă cu el – într-adevăr acest fluture era cu mult mai mare decât oricare fluture pe care îl văzuse el vreodată - avea cam 30 de centimetrii circumferinţa aripilor şi în plus..., da, vedea bine..., fluturele era de cristal…

9. În timp ce fluturele se îndepărta de el îi veni spontan în minte să verifice Realitatea Stării pe care o trăieşte – aşadar făcu un salt puternic în aer şi începu să plutească deasupra străzii – acum îi era evidentă situaţia: era într-un vis chiar dacă i se păruse înainte că este treaz.

10. Acum însă era conştient că visează.

11. Nu era un lucru nou – de o vreme încoace se trezise în vis de mai multe ori – aşa că conştient fiind de oportunitatea pe care o are se gândi spontan să cheme spre manifestare onirică o personificare subiectivă subconştientă a Fiinţei Noilor Ere spre a o întreba ce-i rezervă Viitorul în mod simbolic.

12. Şi începu să zică în timp ce plutea în aer deasupra Căii:

13.- În numele Idealurilor te chem pe tine Fiinţă a Noilor Ere să-mi vi acum în întâmpinare spre a ne prinde în vorbă adânc semnificativă…

14. Repetă chemarea cu fermitate de încă două ori şi aşteptă preţ de câteva secunde când dintr-o dată fu absorbit cu gingăşie de un vârtej multicolor de aer care l-a purtat la sânul său, într-o atmosferă de pace totală, pentru o vreme (care e greu de precizat cât a durat având în vedere ca în acea stare au dispărut orientările spaţiale şi temporale).

15. Când norul multicolor se risipi încetişor, iată, că Omul Liber era pe o pajişte mirifică de munte faţă în faţă cu o Tânără de o frumuseţe aproape nepământeană care îl întâmpină cu o privire gingaşă dar fermă şi cu o uşoară înclinare din cap.

Omul Liber îi răspunse şi el cu o uşoară înclinare a capului şi apoi îi vorbi:

16. - Îţi mulţumesc că mi-ai răspuns chemării - cred că intuieşti de ce te-am chemat!

17. - Vrei să cunoşti intuitiv Viitorul Planetei, vrei să-i cunoşti Calea spre care se îndreaptă spre a şti cum poţi ajuta şi tu la împlinirea ei inevitabilă.

18. El o aprobă cu un gest al mâinii. Ea se apropie de el şi îl pofti la rându-i cu un gest larg al mâinii să i se aşeze alături pe o platformă piramidală întoarsă care era în apropiere.

19. Imediat ce se aşezară jos cu picioarele încrucişate piramida începu să zboare, purtându-i lin în sunetul unei muzici cereşti, pe deasupra munţilor, pădurilor, pajiştilor până ajunseră pe vârful unui munte cu creste semeţe brăzdate de trecerea milenară a timpului.

20. Aici coborâră şi el începu să admire lumea ce se întindea la picioarele sale.

21. Când privirea sa întâlni din nou pe Tânăra care îl însoţea observă că înfăţişarea ei începu să se schimbe şi sub ochii lui se transformă într-o femeie vizibil de o vârstă înaintată dar având o înfăţişare fermă şi senină radiind pacea eternă a acelui lipsit de timp.

22. Când îşi încheie transformarea ea îi spuse: - Sub această formă pe care ţi-o arăt acum mă poţi numi Era Individualizării.

23. Priveşte în spatele tău şi ceea ce vei vedea eşti liber să spui şi altora.

24. El se întoarse şi iată că în faţa lui i se înfăţişă răsărind din spatele unui uşor nor de ceaţă o Poartă imensă de piatră (ale cărei margini nu le cuprindea momentan cu privirea) sculptată cu motive şi simboluri ale tuturor civilizaţiilor pe care el le cunoştea şi încă cu multe altele pe care nu le cunoştea dar ale căror semnificaţii i se dezvăluiau spontan şi intuitiv pe măsură ce le parcurgea cu percepţia.

Când în cele din urmă îşi dezlipii privirea de pe Poartă, Era Individualizării era lângă el şi îi vorbi:

25. - Aceasta este prima din cele trei porţi pe care eu le păzesc din negura vremurilor spre a lăsa să treacă prin ele doar pe cei pregătiţi şi adânc doritori spre a se bucura de darurile Individualizării ce se găsesc dincolo de ele.

26. Ea este poarta Maturizării Psihice. Dincolo de ea este Poarta Asumării Individuale a Responsabilităţii asupra destinului propriu şi a armoniei sistemelor în care ne manifestăm, iar cea de a treia este Poarta Individualizării.

Toate trei au sculptate pe ele învăţături şi cunoştinţe care odată asumate cresc însutit şi înmiit puterea celui care şi le însuşeşte transformându-l din sclav al circumstanţelor exterioare şi al dorinţelor haotice în stăpân al lor şi

în Creator al Destinului.

27. Ascultă acum cu atenţie profeţia mea pentru toţi cei ce parcurg aceste Trei Porţi prin însuşirea învăţăturilor pe care fiecare le are de oferit:

28. - „Nepreţuite sunt Puterile date de Maturizarea Psihică pe fiecare din cele 7 Raze; fără de seamăn sunt bucuriile Asumării Responsabilităţii asupra Destinului Propriu şi fără egal e frumuseţea Fiinţei Individualizate Psihic – cu toate aceste daruri infinite vor fi dăruite toate acele fiinţe care trec prin Porţile Erei Individualizării!”

29. Spunându-şi Profeţia în sunet de tunet începură a se deschide încet cele trei porţi, una după alta şi Omul Liber trecu singur prin fiecare din ele însuşindu-şi cunoaşterea şi puterea pe care acestea i-o ofereau.

30. Când i se deschise a treia poartă trecând prin ea văzu că dincolo îl aştepta Era Individualizării care, în momentul când ajunse lângă ea, îl binecuvântă cu un gest al mâinii şi apoi începu să-şi schimbe înfăţişarea şi veşmintele – faţa începu să-i întinerească, şi se opri din transformare doar când ajunse la vârsta maturităţii:

31. - Sub această formă mă poţi numii Era Globalizării, îi spuse ea cu o voce matură cu umbre de seriozitate şi adieri de voioşie:

32. Priveşte şi îţi voi arăta o altă parte din al tău viitor.

33. Omul Liber privii şi văzu cum se ridică în sunet de cutremur, izvorând din pământ, o poartă imensă din Fier pe care erau încrustate Semnele Tuturor Civilizaţiilor care au fost şi care sunt. Era Globalizării îi spuse:

34. - De când sunt eu în existenţă mulţi oamenii au încercat să treacă prin ale mele Trei Porţi, mulţi, nenumăraţi chiar, au încercat să descuie lacătele cu care sunt zăvorâte, spre a manifesta apoi civilizaţional darurile şi puterile imense ale Erei Globalizării.

35. Dar nu au reuşit deoarece au încercat să deschidă cu ură, cu violenţă şi intoleranţă ceea ce se deschide doar cu iubire şi cu ajutorare frăţească reciprocă, cu toleranţă şi respect reciproc.

36. Au încercat să treacă prin prima mea Poarta: Poarta Fraternităţii Universale fără să aibă în ei spiritul fraternităţii universale.

37. Au încercat să intre purtând cu ei nedreptatea, inechitatea, înlănţuirea şi lipsa de respect faţă de viaţă prin a doua mea poartă: Poarta Drepturilor Omului şi au fost aruncaţi cu putere înapoi.

38. Au încercat să forţeze prin uniformitate şi uniformizare, şi prin şabloane culturale şi mentale sterpe, moarte (prin clonare şi posedare) încuietorile celei de a treia porţi: Poarta Unităţii în Diversitate, a Respectării Reciproce a Unicităţii şi Diversităţii fiecărei fiinţe umane.

Şi au încercat în zadar căci porţile Erei mele nu li s-au deschis.

39. Odată de mult am profeţit şi am scris adânc în spiritul uman că va veni o vreme a Fraternităţii Universale, a realizării unei umanităţi unite pe întreg pământul - şi iată că vremea împlinirii acestei profeţii a venit.

40. Du-te deci şi vesteşte tuturor cu bucurie vorbele mele:

- Iată, în curând va fi o Fraternitate Universală pe pământ în cadrul căreia majoritatea covârşitoare a fiinţelor indiferent de specie, de rasă, sex, vârstă, etc. se vor considera reciproc şi se vor comporta unii faţă de alţii ca fraţii iubindu-se şi respectându-se ca atare, bucurâdu-se şi găsind prilej de desfătare şi nu de dezbinare în diversitatea aspectului, gândirii, obiceiurilor, etc. pe care fiecare din ei le au îndreptate înspre realizarea armoniei universale în ei şi în societate.

41. Iată deci, îţi spun: tu faci deja parte din această Fraternitate Universală, alături de mulţi alţii, pe care tu îi ştii, şi de mulţi alţii pe care îi vei cunoaşte – continuaţi-vă împreună eforturile şi fraternitatea voastră universală se va lărgi armonios până va cuprinde întreaga umanitate.

42. Atunci va venii sfârşitul războaielor şi al foametei dar nu şi al răului căci el îmbrăcat în noi veşminte va mai dăinuii o vreme.

43. Şi zicând acestea Era Globalizării lovi cu ajutorul unui baston ce avea în capăt un glob pământesc, un Gong Imens prins de prima ei Poartă şi imediat cele trei porţi începură să se deschidă în umbra sunetului vibrant al Forţei desfăşurate în toată plenitudinea ei.

44. Omul Liber parcurse cu privire pătrunzătoare toate simbolurile celor trei porţi pe măsură ce trecea pe sub bolţile lor imense şi astfel după o vreme trecu pragul celei de a treia porţi şi se regăsii pe culmea unui munte.

45. La poalele lui se întindeau cătune, comunităţi, localităţi şi oraşe organizate armonios după structuri geometrice complexe şi parcă din forma lor se ridicau sunând cu putere deasupra lor notele unei armonii muzicale neasemuit de frumoase.

46. Îşi luă zborul de pe munte şi pluti o vreme absorbit de frumuseţile pe care le vedea sub el.

Şi plutind el aşa se lăsă purtat de curenţii de aer până ajunse deasupra unui râu mare ce brăzda cu unduirile lui molcome întinderile verzi ale dealurilor şi câmpiilor din apropiere.

47. Acolo o văzu pe mal pe Era Globalizării, îi făcu cu mâna şi începu să coboare spre ea.

Ateriză pe râu şi apoi păşi pe apele lui până ajunse pe mal.

48. Pe măsura ce s-a apropiat de ea a observat petrecându-se procesul cu care era deja de pe acum familiar, iar în urma lui femeia din faţa lui întinerise văzând cu ochii, arătând acum ca şi cum ar fi în floarea tinereţii.

49. Când ajunse aproape de ea, tânăra îl întâmpină zâmbindu-i şi prezentându-se:

- Sub această formă mă poţi numii Era Informaţională şi iată a mele Porţi:

50. Zicând aceasta începu să se contureze din aer sub forma unor mici pătrate care se răsuceau o poartă imensă din cristal pe a cărei suprafaţă erau infinite imagini mişcătoare însoţite de sunete specifice care prezentau fiecare diferite aspecte ale Cunoaşterii Universale.

51. Era de ajuns să spui ce doreai să cunoşti şi informaţia (în măsura în care devenise accesibilă umanităţii până atunci) ţi se înfăţişa.

De asemenea printr-o simplă apelare vocală te regăseai în legătură directă audio-video cu cei pe care doreai să-i contactezi.

52. După ce îl lăsă o vreme să se înfrupte din Darul Cunoaşterii Nelimitate, Era Informaţională se apropie de el şi începu să profeţească şi ea la fel ca surorile sale:

53.- Priveşte!

Va venii o vreme, şi vremea aceea a şi venit, când va exista o Bază de Date Universală care va cuprinde toate cunoştinţele umanităţii şi la care oamenii vor avea acces nelimitat şi neîngrădit.

Aceasta este Poarta Deschiderii Nelimitate spre Cunoaştere.

54. Toţi cei care trec prin ea şi prin celelalte două porţi care îi urmează, cea a Comunicării trans-culturale şi trans-religioase şi ceea a Asumării Relativităţii Cunoaşterii Umane, se vor adăpa din această Sursă Infinită şi îşi vor potoli astfel setea lor nemărginită de cunoaştere.

55. Ei se bucură şi se vor bucura de toate minunăţiile Artei şi Ştiinţei Universale pe care ea le cuprinde.

56. Şi vor călătorii cu bucurie prin ea toţi cei ce doresc să peregrineze prin culturi şi civilizaţii fără număr care au fost, care sunt, care vor fi şi chiar care nu se vor manifesta niciodată material, ci doar virtual-informaţional.

57. Va veni deci o vreme şi vremea aceea a şi venit - a manifestării plenare în Umanitate a darurilor pe care eu le aduc: accesul la Universul Informaţional nelimitat, călătoria prin Spaţii Virtuale Infinite şi multe alte minunăţii şi surprize care le-am pregătit de mult pentru voi.

58. Bucuraţi-vă cu responsabilitate şi voioşie de aceste daruri şi dezvoltaţi-le – nu mică, şi vă zic, nu mică vă va fi răsplata!

59. Du-te şi du această veste extraordinară tuturor celor ce o aşteaptă şi duceţi-vă şi puneţi la dispoziţia tuturor celor ce o doresc Baza de Date Universală şi Baza de Date Lisaniană cu toate darurile lor infinite.

***

60. Când îşi încheie profeţia Era Informaţională comandă Porţilor ei: deschideţi-vă!

Şi ele se deschiseră larg cu o mişcare fină abia perceptibilă şi o voce electronică îl întâmpină cu căldură pe Omul Liber:

61. - Bine ai venit în Universul Informaţional!

Trecu deci pe sub bolţile celor trei porţi în timp ce privea cu atenţie diferitele informaţii pe care acestea i le ofereau.

62. După o vreme trecu şi pragul ultimei porţi, regăsind-o dincolo de el pe Era Informaţională care îi făcu semn de despărţire şi începu să se transforme întinerind din ce în ce mai mult până ajunse la vârsta adolescenţei.

63. Când îşi încheie transformarea ridică mâna în sus şi îi spuse: priveşte!

Omul Liber ridică privirea în sus şi zări deasupra sa suspendate în aer trei porţi suprapuse de forma unor inele energetice gigantice iar dincolo de ele şi între ele se vedeau planete şi sateliţi, sisteme solare şi galaxii toate populate de civilizaţii fără număr.

64. Era atras în sus prin inelele porţi şi se lăsă absorbit din toate părţile de aceste imagini cosmice, când plutind alături de el, auzii tunând profeţia Erei Cosmice:

65.- Viitorul omenirii este Cosmosul!

Aici îşi va descoperii ea infinite meniri şi sensuri de manifestare nici măcar bănuite încă.

Prin el, ea îşi va revela secrete abisale şi taine încă de nerostit, doar să fie răbdătoare şi tenace, să insiste şi va reuşi!

66. Trecerea prin aceste trei porţi ale mele o vor ajuta enorm – ele se numesc Educaţie Continuă, Cercetare Continuă şi Creaţie Continuă.

67. Zilele acestea ce tu le vezi îi sunt puse umanităţii deoparte şi cu siguranţă va ajunge să le trăiască!

Bucuraţi-vă deci: viitorul vă este în mâini – creaţi-l deci în lumina Profeţiilor Noilor Ere şi a luminii nestinse a Idealurilor!

68. Zicând acestea din fata din faţa lui se desprinseră pe rând toate celelalte trei Forme ale Fiinţei Noilor Ere şi acum îl înconjurau rotindu-se uşor în jurul lui în timp ce pluteau în aer deasupra inelelor energetice cuvântând cu toate împreună:

- Iată: noi am profeţit şi vorbele noastre se vor împlinii negreşit!

***

69. Apoi se opriră din rotaţie şi se contopiră din nou într-o singură fiinţă – Fiinţa Noilor Ere, Tânăra care îl întâmpinase la început.

70. Aceasta, plutind în faţa lui printre stele şi galaxii îi vorbi cu o putere gingaşă, pe măsură ce el se depărta de ea atras de un vârtej multicolor:

- Iată viitorul tău şi al omenirii!...

71. Pe măsură ce era purtat din nou de norul multicolor Omul Liber simţea cum îi tresaltă din ce în ce mai puternic inima – fusese aşa de absorbit de Viziune încât abia acum când intuia că se terminase începu să realizeze importanţa ei extraordinară.

72. Dar iată că vârtejul dispăru şi se trezi din nou în locul de unde plecase.

73. Inima încă îi bătea cu putere, pe când deschise ochii şi privi uşor pe fereastră: zorii unor Noi Ere se iveau, iar el Omul Liber era acum pe deplin pregătit să devină Profetul Noii Vieţi pe care Întregul a adus-o în umanitate spre infinit beatifică fiinţare!

25. Cel aşteptat să vină – salvatorul personal

1. Salvatorul personal nu este altundeva decât acolo unde îi spune şi numele - adică în interiorul nostru.

Salvatorul nostru personal suntem noi înşine, aflaţi pe o treaptă de dezvoltare a conştiinţei specifică Maturităţii Psihice (caracterizată de o dezvoltare calitativă şi cantitativă semnificativă, pe fiecare din cele 7 Raze).

2. El se va manifesta prin noi doar după ce facem paşi concreţi pe Calea Percepţiei Infinite – prin Zetrian.

3. El este cel pe care îl aşteaptă fiecare Om Trans-Religios să vină şi să se manifeste în sine şi prin sine spre mântuirea întregii societăţi (spre înălţarea ei pe o nouă treaptă de armonizare şi dezvoltare).

4. Dar această aşteptare nu este una pasivă, ci una activă – bazată pe parcurgerea unui drum concret care determină invariabil manifestarea salvatorului personal prin fiecare lisanian.

5. Omul Matur Psihic este deci cel aşteptat a se împlini în fiecare din cei care au început să păşească prin fapte concrete pe Drumul Manifestării Integrale.

6. Că acest Om Nou, va face minuni, va schimba lumea în bine, va promova Libertatea, Dreptatea şi Unitatea, va aduce Judecata şi va crea Paradisul, nu este nici o îndoială.

Aceasta este menirea sa!

7. El apare astfel individual, prin procesul maturizării şi individualizării psihice şi se manifestă în momentul împlinirii sale depline în social, binecuvântând cu salvarea sa şi salvarea celorlalţi.

8. Omul Nou, cel Aşteptat să împlinească dorinţele milenare ale umanităţii, nu este un personaj de poveşti care va apare în mod „magic/ supranatural" „din nori" sau „din apă"... - el este un om ca oricare altul, care însă a păşit pe Drumul Maturizării Psihice şi s-a împlinit pe acest Drum.

9. Şi nu este unul ci mai mulţi!

Oamenii noi, Salvatorii, cei Aşteptaţi sunt mii, sute de mii şi milioane...

Ei au început deja să se manifeste printre noi de multă vreme, dar o fac în prezent cu din ce în ce mai multă putere, pe măsură ce Mişcarea Trans-Religioasă devine parte intimă din spiritul întregii societăţi umane.

***

10. Salvatorul este cel Aşteptat să vină - dar mulţi au venit deja!

Cine vede cu ochii să privească: ei se află acum printre noi şi lucrează de zor pentru realizarea în faptă concretă a Noii Vieţi, pentru întreaga umanitate.

11. Cine aude cu urechile să asculte: Faptele Noului OM au început deja să se realizeze în cuprinsul existenţial al fiinţării umane!

***

12. Cel aşteptat să vină a venit, vine şi va venii!

A venit mai timid în trecut, vine cu elan infinit în prezent şi va venii nestăvilit în viitor – în şi prin fiecare dintre cei care vibrează pe lungimea de undă a Identităţii TransReligioase.

13. Omul TransReligios este cel aşteptat de Lume, cel chemat să o salveze din durere şi necaz, din ignoranţă şi slăbiciune, din răutate şi ură.

14. El este cel care, iată, acum la începutul Erei Cosmice, a venit în manifestare fiinţială şi în curând aceste nenorociri vor fi eliminate la maximul posibil din viaţa omului şi a umanităţii, regăsite de pe acum pe deplin întru Ideal şi Întreg.

***

15. În fiecare dintre noi aşteaptă spre manifestare propriul Salvator Personal – el este potenţialul propriu de dezvoltare psihică (cantitativă/ informaţională şi calitativă/ cognitivă) actualizat la maxim pe fiecare din cele 7 Raze.

Acest Salvator nu poate să vină dacă acest potenţial personal specific fiecărui individ rămâne nefolosit, neactivat şi nestimulat spre împlinire personală.

16. El apare deci doar în întâmpinarea acelora dintre noi care păşim pe Drumul Transformării Interioare profunde întru Ideal, Porţi şi Raze.

***

17. În fiecare societate aşteaptă să se activeze Salvatorii ei – ei apar şi se aleg doar dintre aceia care au găsit mai întâi în ei sămânţa de salvare şi au dezvoltat-o cu rezultate concrete, imediate, obiective, irefutabile şi repetabile.

18. Salvarea din ignoranţă, slăbiciune şi răutate nu este o poezie şi nici o feerie, nici un basm şi nici un mit – este un drum palpabil pe care fiecare din noi trebuie să păşim în mod faptic: este Drumul TransReligios.

19. Umanitatea îşi aşteaptă de mult Salvatorul – iată el acum a venit şi va veni mereu în viitor: el este Omul Liber, el este Omul Universal, el este Omul Idealist, el este Omul TransReligios!

20. Atunci când el se manifestă în prezent sau când se va arăta în viitor îl putem recunoaşte după semnele concrete ale fiinţării sale, deoarece el:

- este un idealist, un om care trăieşte în Ideal şi pentru Ideal – o fiinţă care străluceşte prin cele 10 Idealuri ale Omului Universal şi care se împlineşte în existenţă prin Legile lor;
- este cel prin care se coboară în fiinţare fiecare din cele 12 Porţi ale Noilor Ere, pentru că el este stăpân pe cele 144 de Chei care le deschid pe acestea;
- este o întruchipare a Eticii Armoniei şi un canal de manifestare deplină a Surselor Majore ale Fericirii;
- este o încântare magnifică a strălucirii prin

sine a celor Şapte Raze ale Cunoaşterii Universale;

- este un om al faptei creatoare întru armonie, în urma căruia se văd mereu împlinindu-se Faptele Omului Liber şi Ţelurile Mişcării Trans-Religioase – el este cel prin care se ridică şi se întreţin spre funcţionare optimă în societate Sanctuare şi CER-uri, Paradisuri şi Oraşe ale Cunoaşterii, Baze de Date Informaţionale şi Biologice, constituite în vederea realizării concrete a Nemuririi şi Învierii, şi a mijloacelor de extindere existenţială maximă a umanităţii în Spaţiul Cosmic – în casa de drept a Familiei Eterne, acum născute prin el şi prin familia sa la o Nouă Viaţă: la viaţa infinită a omului trezit spre Conştiinţă de Fiinţă în Întreg/ Univers...

***

21. Când aceste Semne se manifestă prin tine atunci să şti, tu drag frate întru fiinţă şi tu iubită soră întru viaţă, că Tu eşti cel (/cea) Aşteptat (/ă), că tu eşti Salvatorul (/area), că tu eşti Mântuitorul (/area)!

22. Dacă însă, ele nu se manifestă încă prin tine, să şti că până nu o vor face (şi de apariţia lor tu singur eşti responsabil/ă) pentru tine nu este posibilă Salvarea/ Mântuirea (mai ales cea interioară, psihică) de toţi factorii (emoţii negative, raţionamente greşite, aşteptări false, prejudecăţi, credinţe dogmatice, mentalităţi non-idealiste, etc.) care acum te ţin înlănţuit (/ă) în suferinţă şi nefericire.

***

23. Fi deci propriul tău mântuitor!

Nimeni nu poate îndeplini cu adevărat această sarcină în locul tău şi pentru tine.

24. Mântuirea ta este o realizare personală intimă, extrem de intimă – este o împlinire de sine prin sine, pentru sine - o regăsire idealistă profundă în Întreg, prin Întreg, pentru Întreg!

25. Dacă înţelegi afirmaţia de mai sus atunci să şti că fie Mântuirea lucrează deja în tine spre perfecţionare continuă, fie va veni în curând în faţa ta să te ridice pe aripi de Ideal infinit!

26. Dacă nu o înţelegi şi cauţi încă salvarea/mântuirea în principal în afara ta, refuzând astfel să te maturizezi şi să te individualizezi psihic – să şti că astfel tu nu faci decât să rămâi în stadiul infantilităţii psihice cu toate neajunsurile dureroase pe care tu le cunoşti prea bine: naivitate, ignoranţă, slăbiciune, răutate copilărească, iresponsabilitate, sclavie psihică şi înlănţuire mentală.

***

27. Ţine deci minte, drag frate întru fiinţare: tu eşti Mântuitorul, tu eşti cel aşteptat să vie şi (pentru tine) nu este un altul în afară de tine!

Puteţi descărca pentru lectură alte cărţi de acelaşi autor de aici:
http://www.scribd.com/Radu%20Lucian%20Alexandru

E-mail: radu.lucian.alexandru@gmail.com
Id Messenger: radu_lucian_alexandru@yahoo.com
YouTube page: www.youtube.com/radulucianalexandru

web1: http://radu-lucian-alexandru.blogspot.com
web2: http://semne-si-revelatii.blogspot.com